

B. IOANNIS DUNS SCOTI

QUAESTIONES
SUPER LIBROS METAPHYSICORUM
ARISTOTELIS

LIBRI I–V

Edited by

R. ANDREWS, G. ETZKORN, G. GÁL, R. GREEN,

† F. KELLEY, † G. MARCIL, T. NOONE, R. WOOD

The Franciscan Institute
St. Bonaventure University
St. Bonaventure, N. Y.

1997

[QUAESTIO 1

UTRUM PROPRIUM SUBIECTUM METAPHYSICAE
SIT ENS IN QUANTUM ENS VEL DEUS ET
INTELLIGENTIAE]

5 De isto autem obiecto huius scientiae ostensum est prius¹ quod
haec scientia est circa transcendentia; ostensum est autem quod est
circa altissimas causas. Quod autem istorum debeat poni proprium
eius obiectum, variae sunt opiniones.

Ideo de hoc quaeritur primo utrum proprium subiectum
10 metaphysicae sit ens in quantum ens (sicut posuit AVICENNA²) vel
Deus et Intelligentiae (sicut posuit Commentator AVERROËS³).^a

^a *Sequuntur adnotationes interpolatae:* Nota quod, secundum ALIQUOS⁴, ens est ibi
subiectum vel obiectum sicut illud de quo ibi determinatur per se et primo et per omnem
modum. Sed substantia, sicut de quo determinatur per se et primo, sed non per omnem
15 modum; accidens, sicut de quo determinatur per se sed non primo; privationes et
negationes, sicut nec per se nec primo nec per omnem modum sed solum in attribu-
tione ad primum subiectum quod est ens. Unde et substantia et accidens et privatio-
nes et negationes sunt magis partes subiecti quam subiectum.

Nota quod, secundum communiter loquentes, ens est hic subiectum in quantum
20 est commune ad decem praedicamenta, et non in quantum est commune ad omne
ens, sive reale sive rationis sive privativi, quia talia non cadunt per se sub scientia reali,
cuiusmodi est metaphysica. Etiam si ens secundum totam communitatem esset hic
[subiectum], haberet causam sui esse et per consequens omne ens et etiam Deus, quia
quod est subiectum scientiae, oportet quod habeat causam sui et partes etc. Hoc autem
25 est impossibile, ergo etc. Intelligitur ergo de ente creato, quia tale habet causam sui
esse tantummodo.

5 isto] illo A | autem om. DFM *add.* subiecto vel A | huius] istius DM 6 haec scientia om.
L | transcendentia] altissimas causas E | transcendentia — circa om. L | est autem] a. e. BE | autem]
enim C | quod] quae H' *restit.* lin. H² | est³ om. B 7 altissimas causas] transcendentia E 8 eius]
ante proprium A *post* obiectum E | obiectum] subiectum BM | variae *post* opiniones C 9 Ideo]
Item M | de hoc om. G | utrum] *adnot.* mg. Quaestio 1 A²B²C²F²H² [Q.] 6 mg. L² | proprium om.
BGH | subiectum] obiectum A 10 in quantum ens] mg. E² om. BH | posuit] ponit M 11 posuit
post Commentator CL ponit M om. GHK 12 Nota — quam subiectum] *scrip. in cap. col.* H² om. *rell.*
pv 19 Nota — tantummodo] *scrip. in imo f.* H² om. *rell.* pv

¹ Cf. supra prol. n. 16-18.

² Avicenna, *Metaph.* I c. 2 (Avil 12).

³ Averroës, *Metaph.* IV com. 1 (ed. Iuntina VIII f. 30vb); *Physica* I com. 83 (ed. Iuntina IV f. 22vb).

⁴ August. *Triumphus*, *Metaph.* lib. IV q. 2 (ed. A. Zimmermann p. 20): "... ista scientia considerat
ipsum ens in quantum ens primo et principaliter et per omnem modum tanquam subiectum".

- 1 Quod neutrum, probatio:
De subiecto scientiae oportet notum esse 'si est' et 'quid est',
secundum PHILOSOPHUM I *Posteriorum* a et infra cap. illo⁵ "Difficile
autem est nosse". Sed in ista scientia nec de Deo notum est si est vel
quid est, nec de ente quid est; ergo etc. 5
- 2 Minor habet tres partes. Probatio primae⁶ dupliciter:
Primo, sicut probat eam AVICENNA, I *Metaphysicae* cap. 1 b⁷,
'quia Deum esse non est per se notum', cum concludatur ex effecti-
bus, — VIII *Physicorum*⁸, et XII *Metaphysicae*⁹ — 'nec est desperatum co-
gnosci, quia signa habemus de eo'. Et etiamsi sit desperatum, tunc non 10
praecognoscitur nec inquiritur eius esse in alia scientia, nec morali nec
doctrinali, et sic de aliis. Igitur inquiritur eius esse in ista scientia.
- 3 Secundo probatur eadem pars minoris sic: in II huius¹⁰, probat
ARISTOTELES statum esse in causis efficientibus. Probat igitur
primam causam efficientem esse; illa est Deus. 15
- 4 Probatio secundae partis minoris¹¹ dupliciter: tum quia Deus
non habet quid, secundum AVICENNAM VIII *Metaphysicae*, cap. illo¹²

1 probatio] proba BK 2 scientiae om. B | esse] ante notum DFM om. A | est] lin. K² 4 autem
post est DF om. C | nosse] add. etc. ABE | nec] non (post notum) E | notum est] ante de DF | vel] add.
etiam E 5 ente] add. etiam B | quid² est om. H | ergo om. C 6 partes] lin. L² | primae] add. lin.
partis B² 7 Primo post eam H post sicut K | sicut] sic L | probat post eam ADFM | II] II K | I] 2 G
8 effectibus] effectum secundum L 9 XII] II GH XI DE | est om. K 10 de eo] Deo A |
desperatum] add. et G 11 alia] aliqua K | morali ... doctrinali] doctrinali ... morali DFM 12 Igitur
add. lin. non L² | ista] hac E illa K | scientia] add. ergo non est subiectum in ista scientia H add. et sic
non est hic subiectum K 13 minoris om. G 14 Aristoteles] Philosophus DFM | esse om. EFM |
causis] add. et A 15 primam post efficientem A om. F | esse] ante efficientem H | illa] ista BDGH
16 Probatio — partis] Probatur secunda pars GHK 17 illo] primo CEGM

⁵ Aristot., *Anal. post.* I c. 1 (AL IV⁴ 285; A c. 1, 71a 11-12): "Dupliciter autem necessarium est
praecognoscere; alia namque, quia sunt, praexistimare necesse est, alia vero, quid est quod dicitur,
intelligere oportet"; et c. 9 (AL IV¹ 23; A c. 9, 76b 12-20).

⁶ I. e. de Deo non est notum si est.

⁷ Avicenna, *Metaph.* I c. 1 (AviL 4-5): "Sed utrumque falsum est, quoniam impossibile est ut sit
quaesitum in alia, eo quod aliae scientiae vel sunt morales vel civiles vel naturales vel doctrinales vel
logicae ... In nulla autem earum quaeritur an sit Deus, quia non potest hoc esse ut in eis quaeratur ...
Igitur aut est manifestum per se, aut desperatum per se, quod non potest manifestari ulla
speculatione. Non est autem manifestum per se, nec est desperatum posse manifestari, quia signa
habemus de eo".

⁸ Aristot., *Physica* VIII t. 4-9 (AL VII¹ 278-280; Θ c. 1, 251a 8-b 10).

⁹ Aristot., *Metaph.* XII t. 30 (AL XXV² 211; A c. 6, 1071b 12-20).

¹⁰ Aristot., *Metaph.* II t. 5-13 (AL XXV² 37-39; α c. 2, 994a 1-b 32).

¹¹ I. e. de Deo non est notum quid est.

¹² Avicenna, *Metaph.* VIII c. 5 (AviL 405.411): "Opus est ut repetamus verbum de hoc quod certitudo
primi est ipsi tantum et nulli alii ... Iam igitur manifestum est quod primus non habet genus nec
quiditatem nec qualitatem nec quantitatem nec quando nec ubi nec simile sibi nec contrarium, quod
est altissimus et gloriosus, et quod non potest fieri demonstratio de eo, sed ipse est demonstratio de
omni quod est, immo sunt de eo signa manifesta".

"Opus est ut repetamus. Sed primus non habet genus nec
quiditatem, nec definitionem, qui est altissimus et gloriosus"; — tum
quia si haberet quiditatem, illa non est praecognita in hac scientia, quia
secundum PHILOSOPHUM II huius cap. 1¹³: "Sicut oculus nycticoracis
ad lumen diei, sic animae nostrae intellectus ad ea quae sunt omnium
naturae manifestissima".^b

- [2] Probatio tertiae partis minoris¹⁴ dupliciter: tum quia ens est 5
aequivocum, sicut dicit PORPHYRIUS cap. 'De specie'¹⁵: "Si quis omnia
entia vocet, aequivoce nuncupabit" (et de hoc amplius infra, quando
quaeritur de univocatione entis, IV huius¹⁶); — tum quia si sit
univocum, est communissimum, nec habens genus, nec differentiam,
et per consequens nec definitionem (definitio enim indicat quid).

Item, ad principale: omne subiectum habet passiones de ipso 6
demonstrabiles, secundum PHILOSOPHUM I *Posteriorum*, ubi supra¹⁷;
nec Deus nec ens est huiusmodi; ergo etc. 15

^b Sequitur textus interpolatus: Tum¹⁸ quia COMMENTATOR dicit I *Metaphysicae* cap. 18a¹⁹:
definitio signat res terminatas in definito. Nihil in Deo est terminatum, quia omnino
infinite est.

1 repetamus] add. genus DF add. 8 CEGM | Sed] Si igitur H om. AG 2 nec —
quiditatem om. C | definitionem] distinctionem G 3 est] esset (lin. D³) D²LM 4 Philo-
sophum II om. AF | I] 6 B | nycticoracis] add. se habet BFH 5 ad — manifestissima] etc. G |
lumen] add. solis B | diei] solis A | ea om. F | sunt] add. in ADFLM | omnium] = Hpū omnino
BE omni CK om. ADFLM 6 naturae] natura ACFLM 7 minoris om. F 8 sicut] secundum
quod B | dicit om. A 9 nuncupabit] add. non univoce ADFM 10 quaeritur] quaeretur
CEHK 11 est] erit H om. G | nec] non GK | et om. ABGHKL 12 definitio — quid om. BH |
enim] quia ante definitio EF om. GK 13 omne om. BE 14 secundum Philosophum om. CG | ubi
supra nec] sed L 15 est om. A 16 Tum — est] = pū om. codd. text. sign. mg. Extra pū

¹³ Aristot., *Metaph.* II t. 1 (AL XXV³ 43; α c. 1, 993b 9-11): "Sicut enim nycticoracis oculi ad lucem
diei se habent, sic et animae nostrae intellectus ad ea quae sunt omnium naturae manifestissima".

¹⁴ Videlicet, de ente non est notum quid est.

¹⁵ Porphyrius, *Liber praedicabilium* cap. 'De specie' (AL I⁶ 12; ed. Busse 6. 8-9): "Vel, si omnia quis
entia vocet, aequivoce (inquit) nuncupabit, non univoce".

¹⁶ Cf. infra lib. IV q. 1.

¹⁷ Cf. supra n. 1.

¹⁸ Mauritius de Portu Hibernico in suis adnotationibus animadvertit (ed. Vivès VII 38a): "...
ponitur parvum Extra ibi 'Tamen quia Commentator' usque ibi (n. 5) 'Probatio tertiae partis' etc."

¹⁹ Averroës, *Metaph.* V com. 22 (ed. R. Ponzalli p. 185): "Definitio enim est finis cum cognitione
et esse: quod enim est finis cum cognitione est finis in esse"; *Metaph.* I com. 18 (ed. Iuntina VIII
f. 8ra): "Sunt autem determinata, quia si non essent sic, tunc generatum non esset
determinatum".

- 7 Probatio primae partis minoris²⁰: tum quia passio est extra essen-
tiam subiecti; nihil est in Deo quod non est eius essentia; — tum quia
AVICENNA VIII *Metaphysicae*, ubi prius²¹: “Primus non habet qualita-
tem nec quantitatem” etc., “et non potest fieri demonstratio de eo”.
- 8 Probatio secundae partis minoris²²: tum quia, ut prius²³, passio 5
differt essentialiter a subiecto; ens est de essentia cuiuslibet; — tum
quia passio praedicatur denominative de subiecto, et subiectum de
passione non nisi per accidens; ens praedicatur in quid de quolibet,
ex IV huius²⁴.
- 9 Item, ad principale: subiectum cuiuslibet scientiae habet 10 [3]
propria principia et partes secundum PHILOSOPHUM I *Posteriorum*,
cap. illo²⁵ “Certior autem est scientia”; nec Deus nec ens est huius-
modi; ergo etc.
- 10 Prima pars minoris²⁶ patet, cum Deus sit primus et simpli-
cissimus. Probatio secundae partis²⁷: quia si ens, in quantum ens, habe- 15
ret principia, igitur quodlibet ens haberet principia, sicut arguit
PHILOSOPHUS I *Priorum* cap. ‘De reduplicatione’²⁸: si iustitia esset
bonum in eo quod bonum, iustitia esset omne bonum.

1 tum quia] q. t. L 2 subiecti] add. et C | est om. A | est² sit HK om. G add. in H |
eius essentia] ante non H essen. eius DM 3 ubi] ut G | qualitatem nec quantitatem] quan.
nec qual. DFM 4 et] add. ideo A | demonstratio post eo G 5 quia om. G | prius] add.
dictum est HK 6 ens] add. autem AFK | est — cuiuslibet] dicitur in quid de omnibus mg. K² |
de om. E | cuiuslibet] cuiuscumque A | tum — subiecto] mg. K² 7 denominative post
subiecto mg. K² 9 ex om. AC | IV] VIII B 10 cuiuslibet] cuius K 11 propria] prima
H 12 est] ante autem G om. AE | scientia] add. sed A | Deus nec ens] ens nec Deus F |
est² om. A 13 ergo om. K 15 in quantum ens om. L 16 igitur — principia post
reduplicatione GHK | sicut] sic BE 17 Philosophus om. A 18 eo quod] quantum A |
iustitia] tunc A om. M

²⁰ I. e. Deus non habet passiones de ipso demonstrabiles.

²¹ Avicenna, *Metaph.* VIII c. 5 (AviL 411); cf. supra n. 4.

²² I. e. ens non habet passiones de ipso demonstrabiles.

²³ Cf. supra n. 7.

²⁴ Cf. Aristot., *Metaph.* IV t. 2 (AL XXV² 60-61; Γ c. 2, 1003b 5-10).

²⁵ Aristot., *Anal. post.* I c. 27-28 (AL IV¹ 60-61; A c. 27-28, 87a 31-39): “Certior autem scientia
est et prior quaeque ipsius quia et propter quid eadem est... Una autem scientia est quae
est unius generis, quaecumque ex primis componuntur et partes aut passiones horum sunt per se.
Altera autem scientia est ab altera, quorumcumque principia neque ex eisdem neque altera ex
alteris sunt”.

²⁶ Scilicet, Deus non habet principia et partes.

²⁷ I. e. ens non habet principia et partes.

²⁸ Aristot., *Anal. priora* I c. 38 (AL III¹ 79-80; A c. 38, 49a 12-25).

Ad oppositum pro ente est ARISTOTELES IV huius in principio²⁹, 11
ut videtur manifeste ex intentione, quod “aliqua scientia speculatur
ens in quantum ens”, et illa non est aliqua particularis. AVICENNA
libro I *Metaphysicae* cap. 2 d³⁰: “Primum subiectum huius scientiae est
5 ens in quantum ens”.

Ad oppositum pro Deo est COMMENTATOR I *Physicorum* 12
commento ultimo³¹, dicens: “Qui dicit quod prima philosophia nititur
probare entia separabilia esse, peccat: genus enim entium separatorum
esse non declaratur nisi in scientia naturali. Haec enim entia sunt
10 subiecta primae philosophiae. Et impossibile est aliquam scientiam
probare suum subiectum esse, sed concedit ipsum, aut quia est
manifestum per se, aut quia est demonstratum in alia scientia. Unde
peccavit AVICENNA qui dixit philosophum primum demonstrare pri-
mum principium esse”.

15 [I. — Opiniones aliorum
A. — Opinio Averrois
1. — Opinionis expositio]

- [4] Ad quaestionem istam³² patet quod sunt opiniones. 13
Una est COMMENTATORIS, quod substantiae separatae, scilicet
20 Deus et Intelligentiae, sunt hic subiectum.

1 Ad — ens-4] mg. D² om. F | pro ente] exp. lin. L² | est om. H | Aristoteles] Philosophus
AE 2 ut] ubi GH | intentione] add. mg. dicens D²M | quod om. A 3 est] erit A | aliqua]
alia H | particularis] add. deinde ibidem A add. et (mg.) D² (lin.) L²M 4 libro om. ABCD²M |
2] 3 AE | d] dicit (mg. D²) BLM | Primum om. D² 6 Ad] In L | pro] de L | pro Deo est]
videtur B 7 commento ultimo om. A | dicens] d K om. AB | dicit] add. enim A 8 separabilia]
inseparabilia A | genus — naturalis] ante Qui AB | enim om. AB | separatorum] separabilium G
9 esse post declaratur A om. DFH | naturalis] add. mg. non in prima philosophia L² 10 pri-
mae philosophiae] phil. p. H | aliquam] istam C 11 ipsum] add. (lin. E²) esse DE²F | aut om.
A | est post manifestum H om. G 12 manifestum] add. de se vel (aut H) GHK | quia om. K |
est demonstratum] d. e. H | alia] aliqua HL 13 Avicenna qui] Averroës G | dixit] dicit F
dicens G | primum] ante philosophum DF | demonstrare] praedemonstrare CDGM 14 esse
om. C 19 Commentatoris] add. (lin. L²) dicentis CL² 20 Deus et Intelligentiae] I. et D. A |
sunt] sint D

²⁹ Aristot., *Metaph.* IV t. 1 (AL XXV² 60; Γ c. 1, 1003a 21-22): “Est scientia quaedam quae speculatur
ens in quantum est ens et quae huic insunt secundum se”.

³⁰ Avicenna, *Metaph.* I c. 2 (AviL 12).

³¹ Averroës, *Physica* I com. 83 (ed. Iuntina IV f. 22vb).

³² Cf. infra lib. VI q. 4 n. 4-9.

- 14 [ARGUMENTA EX AUCTORITATIBUS] – Quod confirmatur primo auctoritatibus ARISTOTELIS. Hic in proœmio³³ probat quod sapientia est speculativa circa prima principia et primas causas ex descriptione sapientiae. Et infra, cap. 3³⁴: “Haec scientia maxime divina est, quia est divinorum”. Et infra in VI huius cap. 1³⁵, distinguit ARISTOTELES 5 tres partes scientiae speculativae, dicens: “Physica circa inseparabilia et mobilia; mathematica circa immobilia et inseparabilia; prima vero philosophia circa separabilia et immobilia”, cuiusmodi sunt substantiae separatae. Si igitur haec distinctio scientiarum speculativarum sit conveniens, videtur quod sit circa propria subiecta ipsarum. Quia 10 secundum PHILOSOPHUM III *De anima*³⁶: “Scientiae secantur ut res”, hoc est, sicut subiecta considerata in scientiis.
- 15 Item, ibidem in VI³⁷, vocat hanc scientiam ‘theologiam’, et probat dupliciter: “quia si alicubi divinum existit, in tali natura existit”, hoc est, in immobili et separabili, quam dixit istam scientiam 15 considerare.
- 16 Secundo probat sic³⁸: quia “honorabilissimam scientiam oportet circa honorabilissimum genus esse”; haec est honorabilissima, ut

2 Hic om. C | proœmio] principio DF | probat] B' probatum est mg. B² 3 prima principia prin. p. BFL 4 3] add. huius BE | est] ante maxime C 5 VI huius om. C | 1] add. dividit vel D add. dividit alias F 6 scientiae] philosophiae C | dicens om. C | Physica] add. esse G add. est H 7 et – inseparabilia] mg. M² om. GK | mobilia] add. et B | immobilia et inseparabilia] insep. et immob. ADF | inseparabilia] separabilia A | prima vero philosophia] metaphysica E' restit. mg. E² | prima – separatae] mg. M³ 8 separabilia et immobilia] i. et s. E | cuiusmodi] quae K 9 distinctio] divisio ADFM | scientiarum speculativarum] scientiae speculativae A 10 videtur] ut L | sit] add. conveniens K | ipsarum] earum CE 11 secundum Philosophum om. A | res] add. etc. G 12 hoc] huiusmodi K | sicut om. E 13 Item] text. sign. mg. (hic et infra n. 115) 'T.' E¹ | hanc] istam DFM | theologiam] theologiam GH | et] quod lin. B² 14 dupliciter] add. lin. primo B² | alicubi] alicui C | existit] existat AH | natura existit om. B 15 hoc est] scilicet BE | est] lin. E² | in] natura E om. BKL | immobili] mobili C | et] lin. B² | separabili] inseparabili H | dixit] dicit G 17 probat] probatur BE 18 honorabilissimum genus] g. h. AH | esse] ante circa A add. sed CDFL

³³ Aristot., *Metaph.* I c. 1 (AL XXV² 9; A c. 1, 981b 29-30): “... cuius autem gratia nunc orationem facimus, hoc est, quod denominatam sapientiam circa primas causas et principia esse videtur”.

³⁴ Aristot., *Metaph.* I c. 2 (AL XXV² 11; A c. 2, 983a 5-8): “Nam maxime divina et maxime honoranda et talis dupliciter ea sola; quam enim maxime deus habet, divina scientiarum est, tamen et si qua sit divinorum”.

³⁵ Aristot., *Metaph.* VI t. 2 (AL XXV³ 126-127; E c. 1, 1026a 14-17): “Physica namque circa inseparabilia quidem sed non immobilia; mathematicae autem quaedam circa immobilia quidem sed inseparabilia forsitan, verum quasi in materia; prima vero circa separabilia et immobilia”.

³⁶ Aristot., *De an.* III t. 37 (Γ c. 8, 431b 24-25); *Auctoritates Aristotelis* (ed. J. Hamesse p. 188): “Scientiae secantur quemadmodum res de quibus sunt scientiae”.

³⁷ Aristot., *Metaph.* VI t. 2 (AL XXV² 118; E c. 1, 1026a 20-21): “... theologia (non enim non manifestum quia si alicubi divinum existit, in tali natura existit)”.

³⁸ Aristot., *Metaph.* VI t. 2 (AL XXV² 119; E c. 1, 1026a 21-23): “... et honorabilissimam scientiam oportet circa honorabilissimum genus esse”.

probatum est in I³⁹, et genus substantiarum separatarum honorabilissimum; ergo etc.^c

- [5] Praeterea, confirmatur positio COMMENTATORIS ratione sic: 17
Substantiae separatae non sunt nobis omnino ignotae, cum de 5 ipsis “multa signa habeamus⁴⁰”; igitur cognitio earum traditur in aliqua scientia; non naturali vel mathematica, igitur in ista, cum sint tantummodo tres partes scientiae speculativae, ex VI huius⁴¹.
- Item, omnis scientia considerans aliqua multa attributa ad 18 aliquid unum primum, maxime considerat illud primum tanquam 10 proprium subiectum ad quod alia attribuuntur, ut dicit PHILOSOPHUS IV huius cap. 1⁴²: “Ubique primi proprie est scientia, ex quo alia dependent, et propter quod dicuntur”; sed prima causa est ad quod omnia entia attribuuntur; igitur de primo maxime proprie est ista scientia, ut de subiecto.

15 [2. – Responsio ad rationes principales
ad mentem Averrois]

- [6] Secundum istam opinionem respondetur ad rationes. 19
[RESPONSIO PRIMA AD PRIMAM PARTEM MINORIS] – Ad primam⁴³:

^c Sequitur textus interpolatus: Item, I *De Generatione* cap. 1⁴⁴ “De his quantum decet” (vel 20 convenit); dicitur “de immobili quidem principio alterius est, et primae dividere philosophiae opus” etc.

1 in I] ante probatum C | separatarum om. A add. et G 2 etc. om. B 3 Praeterea] Item AGHK Primo L | confirmatur] add. haec A | ratione sic] s. r. CEG 4 nobis omnino] o. n. BCDELM 5 ipsis] eis A | multa signa] s. m. E | earum] eius E 6 non post naturali B add. in BE | ista] illa K | tantummodo] tantum FGHK 8 omnis om. CL | attributa] mg. D² om. F 9 maxime om. DFM 10 subiectum] obiectum A | quod] add. omnia BE 11 Ubique] Ubicumque K om. CG add. vero DF | primi post proprie DFHM primum C om. AH 12 dependent] dependeant F dependet G | et – dicuntur] etc. G | dicuntur] Deum H' restit. lin. H² | ad – attribuuntur] huiusmodi BG 13 entia] add. alia H | de – subiecto om. B 17 Secundum] Quantum ad C | istam] illam HK | rationes] add. (mg. E²) in contrarium DE²F 19 Item om. pV | Item – etc.] = JpV om. rel. text. sign. mg. Extra pV 20 quidem principio] p. q. pV | dividere philosophiae] p. d. pV

³⁹ Cf. Aristot., *Metaph.* I c. 2 (AL XXV² 11; A c. 2, 983a 5-8).

⁴⁰ Cf. supra n. 2.

⁴¹ Aristot., *Metaph.* VI t. 2 (AL XXV² 117-118; E c. 1, 1026a 18-19).

⁴² Aristot., *Metaph.* IV t. 2 (AL XXV³ 68; Γ c. 2, 1003b 17-18): “Ubique vero proprie primi est scientia, ex quo alia pendent et propter quod dicuntur”.

⁴³ Cf. supra n. 1.

⁴⁴ Aristot. *De gener. et corrupt.* I c. 3 (AL IX¹ 18; c. 3, 317b 34–318a 7): “De his igitur, quantum decet... Horum autem de immobili quidem principio alterius et primae dividere est philosophiae opus”; hic Mauritius de Portu Hibernico notat (VII 38a): “... ponitur in aliquibus originalibus quoddam parvum Extra ibi ‘I De generatione’ usque ibi (n. 17) ‘Praeterea confirmatur’ etc.”

quod minor est falsa quoad utramque partem. De Deo enim naturaliter et secundum se notum est si est.

Et ad probationem in contrarium⁴⁵, dicitur quod Deum esse desperatum cognosci non est, nec quaesitum in alia scientia, nec in ista secundum se, quamvis quoad nos fiat notum ex effectibus, sicut procedit ratio. Potest enim aliquid secundum se notius, fieri nobis notum ex aliis nobis notioribus.

Per hoc ad secundam probationem⁴⁶ patet. Illa enim demonstratio in II non procedit nisi ab effectu, sive ille effectus sit medium naturale sive metaphysicum. — Aliter ad secundam probationem dicitur quod in II huius non ostenditur 'esse' de Deo, sed ostenditur status de causis efficientibus. Et quamvis haec duo⁴⁷ convertantur, tamen unum potest esse praecognitum in scientia et aliud ostensum, sicut definitio et passio subiecti convertuntur, et tamen unum est medium demonstrandi aliud.

[RESPONSIO SECUNDA AD PRIMAM PARTEM MINORIS] — Aliter videtur COMMENTATOR respondere, commento ultimo I *Physicorum*⁴⁸, quod Deum esse non ostenditur nisi in scientia naturali. Et si ad hoc ostendendum fiat aliqua ratio in ista scientia, hoc non est nisi assumendo aliqua ex ostensis in scientia naturali, sicut per expositionem eius patet II huius, commento 6⁴⁹, ubi exponit demonstrationem ARISTOTELIS de statu in causis efficientibus, ubi dicit: "Declaratum est in naturalibus quod omne motum habet motorem", et totam rationem pertractat de movente et moto.

1 partem] add. quae falsa de Deo A 2 et om. A | secundum] per E 4 desperatum] add. separatum K | non est om. G | nec quaesitum] q. nec F | alia] ista F | ista] illa K alia F 5 se] add. et haec prima pars minoris A | quamvis] add. tamen A 6 nobis post notum CLM om. DF 8 patet] ante ad A 9 in II om. C | effectus] lin. E² om. B 10 metaphysicum] mathematicum H 12 de] in H | causis] omnibus G add. omnibus K | quamvis] licet E | convertantur] mg. M² 13 in] add. aliqua A | ostensum] add. est K | sicut] sic D 14 et] add. propria DF | unum om. F | medium] principium E' restit. lin. E² 17 respondere] add. in AGHK 18 quod] quia E 19 ista] illa K | hoc] haec H 20 aliqua] alia E | in scientia om. C 21 commento 6] commento 3 G 22 de statu] lin. E² | statu in om. A 24 movente] motore F

⁴⁵ Cf. supra n. 2.

⁴⁶ Cf. supra n. 3.

⁴⁷ Scilicet, 'Deus' et 'causa prima'.

⁴⁸ Averroës, *Physica* I com. 83 (ed. Iuntina IV f. 22vb): "Et qui dicit quod prima philosophia nititur declarare entia separabilia esse peccat. Haec enim entia sunt subiecta primae philosophiae, et declaratum est in *Posterioribus Analyticis* quod impossibile est aliquam scientiam declarare suum subiectum esse, sed concedit ipsum esse, aut quia manifestum per se, aut quia est demonstratum in alia scientia. Unde Avicenna peccavit maxime cum dixit quod primus philosophus demonstrat primum principium esse".

⁴⁹ Averroës, *Metaph.* II com. 6 (ed. Iuntina VIII f. 15ra).

[7] Per hoc patet ad primam probationem⁵⁰, quia Deum esse quaesitum est in scientia naturali, non in ista. — Et ad secundam⁵¹: quia illa demonstratio II huius procedit ex medio naturali, videlicet ex ratione moventis et moti, non autem ex medio metaphysico.

5 [RESPONSIO TERTIA AD PRIMAM PARTEM MINORIS] — Tertio modo 21 responderi potest ad istas duas probationes⁵² quod bene potest aliqua scientia demonstrare suum subiectum esse, et hoc a posteriori, sicut in libro *Elenchorum*⁵³ demonstratur syllogismus sophisticum esse per simile. Et similiter PRISCIANUS libro *Constructionum*⁵⁴, ostendit orationem constructam esse per similem modum habendi syllabarum ad dictiones, et dictionum ad orationes. Tamen nulla scientia demonstrat suum subiectum esse demonstratione propter quid et a priori.

Ista tertia responsio concordat cum prima⁵⁵; declarat enim 22 secundam partem⁵⁶ eius. Similiter, non videtur facere nisi ad secundam probationem⁵⁷. Unde cum requiratur praecognitio subiecti ante totam scientiam, — quam praecognitionem nulla responsio ponit nisi prima —, sola illa est sufficiens ad utramque probationem⁵⁸. COMMENTATOR enim tantum fugit, si ponit Deum esse tantum nobis praecognitum ex aliquo medio naturali. Si autem ponit Deum esse simpliciter praecognitum ex tali medio, et hic praesuppositum in quantum sit

1 probationem] add. eius B | quia] quod DFH 2 quaesitum est] e. q. BEL | non in ista] mg. E² om. B | ista] illa K 3 quia] quod DEM | illa] ipsa B ista F prima G | procedit] mg. H¹ | videlicet] scilicet K 4 metaphysico] mathematico E 6 responderi potest] p. r. AGH | duas] tres FM om. GK | potest post demonstrare F 7 suum subiectum] sub. s. A | sicut] ut mg. L² | in — Priscianus] mg. L² 8 demonstratur] probatur A demonstrat F om. L² | esse] add. et hoc AB | per simile] a simili A 9 similiter om. L² | libro] add. (lin. E²) primo DE²F 10 esse] lin. H² ante constructam GK 11 et om. B 12 demonstratione] demonstrationis L 13 responsio] ratio H 15 praecognitio] prima cognitio EFM 16 scientiam] substantiam C 17 sola] scientia F | illa] ista E | utramque probationem] p. u. E | probationem] propositionem (lin. H²) BH² 18 enim om. A | si] sed G subponit C | ponit] ponat lin. M² | esse post praecognitum F | tantum] ante Deum A om. D | tantum nobis] simpliciter C 19 aliquo om. DF | aliquo — ex om. K | ponit] ponat EM | Deum om. DF | esse om. E 20 hic om. G | praesuppositum] praesupponitur C

⁵⁰ Cf. supra n. 2.

⁵¹ Cf. supra n. 3.

⁵² Cf. supra n. 2-3.

⁵³ Aristot., *Soph. elenchi* I c. 1 (AL VI¹ 5; c. 1, 164a 23-25).

⁵⁴ Cf. Priscianus, *Institutiones grammaticae* XVII c. 1 (ed. Hertz II 108): "... quemadmodum litterae aptae coeunt faciant syllabas et syllabae dictiones, sic et dictiones orationem".

⁵⁵ Cf. supra n. 19.

⁵⁶ I. e. Deum esse non est quaesitum in alia scientia.

⁵⁷ Cf. supra n. 19. 3.

⁵⁸ Cf. supra n. 19. 2-3.

cognitum, igitur scientia naturalis simpliciter erit prior ista, quia notissimo hic est aliquid ibi simpliciter notius.

23 [RESPONSIO AD SECUNDAM PARTEM MINORIS] — Ad aliam partem minoris⁵⁹ de ‘quid est’ dici potest quod licet non habeat ‘quid’ quod exprimitur per definitionem, quia tale ‘quid’ est limitatum (cum omnis 5 differentia definiens habeat differentiam oppositam — omne autem habens oppositum est limitatum), tamen sicut Deus habet essentiam illimitatam, ita habet ‘quid’ illimitatum. Primo modo⁶⁰ potest exponi auctoritas AVICENNAE praeallegata⁶¹, cum dicat “nec quiditatem” etc., et subdit: “non habet definitionem”, et hoc loquendo de definitione proprie dicta, quae est ex genere et differentia, quae a Deo removetur superius in eodem capitulo. Per hoc patet ad primam probationem⁶².

24 Ad secundam probationem⁶³, sicut prius de ‘si est’ secundum primam responsionem⁶⁴: esse Dei est naturaliter praecognitum in ista scientia secundum se, licet non quoad nos; ita de quid est. Potest tamen utrumque a posteriori in hac scientia manifestari, sicut dicit tertia responsio⁶⁵. Illa autem propositio II huius⁶⁶ “sicut oculus nyctioracis” etc. concludit de notitia quiditatis quoad nos, non simpliciter. Utrum tamen illa similitudo debet intelligi quoad impossibilitatem, sicut QUIDAM⁶⁷ exponunt, vel quoad difficultatem, sicut dicit 20

1 scientia] add. illa EH | naturalis] mg. B²E² | erit] est (ante simpliciter F) BCEFHL | ista] illa K 2 ibi post simpliciter BE sibi M | notius] ante simpliciter A necessarius H² restit. mg. H² 3 partem] partis G 4 est] lin. E² om. B 5 exprimitur] exprimat H | est] erit H² restit. lin. H² 6 definiens] differens BGK | differentiam] aliam sibi F | habens oppositum] o. h. L 7 habet essentiam] e. h. B 8 ita] lin. K² sic F 9 dicat] dicit ACDEF | nec] non H | et om. G 10 et om. H | hoc om. CH | de om. L 11 differentia] add. vel quia K | quae² om. B add. etiam A | removetur] movetur AB 12 capitulo] tertio H | probationem] responsionem A 13 Ad secundam probationem om. G 14 responsionem] rationem GHK | esse] omne G om. A | Dei om. AG | est om. G 16 tamen om. K | manifestari] demonstrari A | tertia] prima G add. mg. vel prima M² 17 propositio] ante autem B | nyctioracis] mg. H² 18 etc. om. F | notitia] mg. B² 19 tamen post illa GHK autem lin. L² | illa] ista BF | debet] debeat DF 20 exponunt] exponit B | vel] aut M | quoad] ad DF

⁵⁹ Cf. supra n. 4.

⁶⁰ I. e. Deus non habet quid quod potest exprimi per definitionem.

⁶¹ Cf. supra n. 4.

⁶² Cf. supra n. 4.

⁶³ Cf. supra n. 4.

⁶⁴ Cf. supra n. 19.

⁶⁵ Cf. supra n. 21.

⁶⁶ Cf. supra n. 4.

⁶⁷ Thomas, *Metaph.* II lect. 1 (ed. Parmen. XX 298b-299a); *Summa theol.* I q. 84 a. 7 in corp. (V 325b).

COMMENTATOR⁶⁸, dicitur loco suo⁶⁹. Unde sicut ipse exponit eam, non est multum hic contra opinionem eius.

[AD SECUNDUM PRINCIPALE] — Ad secundam rationem principalem⁷⁰ DICITUR⁷¹ quod Deus habet multas proprietates, ut esse 5 appetibile, esse immobile, esse perpetuum, et primum movens et huiusmodi. Haec autem posterius aliquo modo concipiuntur secundum se quam essentia Dei absolute, quia dicunt respectum ad extra.

Ad primam probationem⁷²: quod non oportet semper 26 proprietatem esse aliud essentialiter ab illo cuius est, licet hoc semper sit in creaturis, ubi, propter imperfectionem, habens non est quidquid habet; unde est in eo⁷³ compositio actus cum potentia. In Deo autem omnes perfectiones, existentes illimitatae, sunt idipsum quod essentia eius, propter summam simplicitatem, tamen quaelibet ratione differt ab essentia. Et talis differentia sufficit ibi inter proprietatem et 10 subiectum, sicut in creaturis differentia realis. — Ad auctoritatem AVICENNAE⁷⁴ “non est de Deo demonstratio”, potest exponi: quia non per causam priorem. Vel sic: non per definitionem eius quae sit medium, quia “non habet definitionem”⁷⁵.

1 Commentator] add. (mg. E²) libro II quaestione 3 DE²M | loco suo] s. l. ABE 2 hic om. G | contra] circa B | opinionem eius] e. o. BE 3 secundam] aliam C tertiam H 5 esse immobile] mg. E² | esse² om. G | perpetuum] add. et huiusmodi L 6 aliquo] lin. E² | modo] lin. E² om. A | secundum] per GHK | se] esse M 8 quam] add. se M | probationem] add. mg. dicendum H² | quod om. A 9 proprietatem esse] e. p. B | aliud essentialiter] e. a. DF | illo] eo EH | semper sit] s. K 10 propter] semper G | quidquid] quodlibet AK quidlibet GL add. quod L 11 eo] ipso F | cum potentia] et potentiae A | In Deo] Ideo L 12 existentes] add. mg. in Deo sunt L² | sunt] add. sicut H | idipsum] ipsum idem A ad ipsum C | quod] add. est H 13 summam] add. eius A 14 essential] add. eius F | proprietatem] proprietates BCEL 16 potest] debet E 17 non om. DG | definitionem] distinctionem H | sit] est B

⁶⁸ Averroës, *Metaph.* II com. 1 (ed. Iuntina VIII f. 14^{ra}rb): “... id est, cum difficultas comprehensionis entium est duobus modis, rectum est ut difficultas in rebus, quae sunt in fine veritatis, scilicet, in primo principio, et in principiis abstractis a materia sit ex nobis non ex illis ... Sed hoc non demonstrat res abstractas intelligere esse impossibile nobis”.

⁶⁹ Cf. infra lib. II q. 2-3 n. 51-79. 86-94.

⁷⁰ Cf. supra n. 6.

⁷¹ Cf. Bonav., *Sent.* I d. 8 pars 1 dub. 1 (I 162a): “Dicendum quod divina essentia eo modo est distinguibilis quo modo habet proprietates ... quia quamvis in se non sit distinguibilis per plurificationem sui nec a persona per diversitatem, est tamen distinguibilis respectu essentiae creatae, respectu cuius habet has proprietates”; Henricus Gand., *Summa* a. 19 q. 1 ad 4 (I f. 116L): “pro tanto dicuntur accidentia, quia modum habent accidentis in quantum sunt praeter intentionem entis in quantum ens est ... et sic quasi accidentia in hac scientia circa subiectum eius quod est Deus considerata sunt sapientia, bonitas, et caetera divina attributa et proprietates divinae”.

⁷² Cf. supra n. 7.

⁷³ Videlicet, in ente habente imperfectionem.

⁷⁴ Cf. supra n. 7.

⁷⁵ Cf. supra n. 23. 4.

27 [AD TERTIUM PRINCIPALE] — Ad tertiam rationem principalem⁷⁶.
Ad maiorem dicendum quod non oportet quodlibet subiectum habere principia priora se, sed principia proprietatum per quae suae proprietates sibi inhaereant, si de ipso sit demonstratio propter quid. De Deo solummodo est demonstratio quia. Et ideo loco talium principiorum 5 sumuntur effectus pro medio, per quos concludimus perfectionem Dei de Deo tanquam per medium notius nobis.

28 Quod autem dicit PHILOSOPHUS⁷⁷ subiectum habere principia et partes, verum est ut in pluribus, non tamen est de necessitate subiecti scientiae. Posset enim forte de unitate esse demonstratio 10 mathematica, quamquam sit primum in genere suo et indivisibile, et ita in illo genere nec habens principia nec partes.

29 Aliter potest dici quod 'subiectum scientiae debet habere principia' intelligendum est de principiis complexis, cuiusmodi sunt praemissae demonstrationis. De omni enim subiecto scientiae potest aliquid probari in aliqua propositione quae potest sumi pro praemissa in demonstratione de tali subiecto. Et de tali principio primo oportet praecognosci quia est, hoc est, quia verum est, I *Posteriorum* a⁷⁸. Et infra, cap. illo⁷⁹ "Non est ex alio genere", enumerat subiectum et passionem⁸⁰. Et prius dicit⁸¹: "Unum autem dignitates". Et idem vult cap. illo⁸² "Difficile": "Omnis⁸³ scientia demonstrativa circa tria est: genus et quae

1 tertiam] illam H | rationem] responsonem K 3 principia] add. aliqua D 4 sit] fit F | propter] per C | Deo] add. autem A 5 solummodo est] e. s. EF 6 sumuntur] sunt A | Dei om. G 7 notius nobis] nobis n. H 8 principia et partes] partes et p. A 9 non tamen] t. n. A 10 demonstratio] add. in F 11 quamquam] add. mg. ipsum L² | sit primum post suo F | primum] principium EGHKL 14 complexis] compositis L 15 praemissae] principia BDE | subiecto] add. illius A 16 probari] demonstrari A praedicari DLM | pro] mg. F² 17 demonstratione] add. et H | de² om. GK | principio] add. loquitur Aristoteles I *Posteriorum* ubi dicit quod de principio A 18 praecognosci] primo cognosci L cognosci M | I *Posteriorum* om. A | Et om. C 19 illo] illud K septimo conclusione 8 ibi M | est om. A | alio] quo L | passionem] passiones E 20 Et om. DFM | dicit] dicens M | Unum] add. unde C | illo] add. sive id est H 21 Difficile] add. dicens DFM | scientia demonstrativa] d. s. AH | est] ante circa A add. primum DF | genus] add. subiectum DFM | quae om. C

⁷⁶ Cf. supra n. 9.

⁷⁷ Cf. supra n. 9.

⁷⁸ Aristot., *Anal. post.* I c. 1 (AL IV⁴ 285; A c. 1, 71a 11-12); *Auctoritates Aristotelis* (ed. J. Hamesse p. 311): "Dupliciter aliqua necessaria est praecognoscere, scilicet quia est et quid est"; cf. supra n. 1.

⁷⁹ Aristot., *Anal. post.* I c. 7 (AL IV⁴ 293; A c. 7, 75a 39).

⁸⁰ Aristot., *Anal. post.* I c. 7 (AL IV⁴ 293; A c. 7, 75a 42-b 2): "Tertium autem genus subiectum, cuius passiones et per se accidentia ostendit demonstratio".

⁸¹ Aristot., *Anal. post.* I c. 7 (AL IV⁴ 293; A c. 7, 75a 42).

⁸² Aristot., *Anal. post.* I c. 9 (AL IV⁴ 295; A c. 9, 76a 26).

⁸³ Aristot., *Anal. post.* I c. 9 (AL IV⁴ 295-6; A c. 9, 76b 11-16): "Omnis enim demonstrativa scientia circa tria est, quae et esse ponit (haec autem sunt genus, cuius per se passionum speculativa est), et quae communes dicuntur dignitates, ex quibus primis demonstrant et tertium passiones, quarum unaquaeque quid significet accipit".

communes dicuntur dignitates et tertium passiones". Talia autem principia possunt habere effectus illius subiecti de quo est demonstratio pro terminis suis. Sufficit enim ad tale principium quod statim cognoscatur cognitio terminis. Et tale principium potest esse aliquod 5 ad demonstrandum aliquid de Deo.

[3. — Opinionis improbatio a. — Contra opinionem in se]

[11]

Contra istam positionem.

30

Secundum PHILOSOPHUM I huius in proœmio⁸⁴: sapientia est 10 certissima scientia; certior autem est scientia 'propter quid'⁸⁵ quam 'quia', ex I *Posteriorum*⁸⁶; ergo metaphysica, quae est proprie sapientia, secundum PHILOSOPHUM hic in I⁸⁷, est scientia propter quid. De Deo autem non est scientia propter quid ut de primo subiecto, et nulla scientia considerat Deum ut causam, cum nihil causat 15 necessario secundum veritatem, — quidquid sit de ARISTOTELE; igitur neutro modo consideratur Deus in aliqua scientia, nec ut effectus, nec ut principium complexum, certum est; igitur nullo modo, ut concedit responsio ad tertiam rationem⁸⁸.

1 dicuntur post dignitates A dicantur BE om. G | dignitates] add. secundum M | tertium passiones] p. t. DF | Talia] Alia G 2 principia] add. vel G | illius] istius F 3 Sufficit — principium] Ad t. e. p. s. C | Sufficit — terminis] mg. M² | ad om. L 4 cognoscatur] cognoscitur HK mg. M² | esse post aliquod DFM om. C | aliquod] add. mg. principium G² 5 ad] lin. B² | aliquid] quid FM | Deo] subiecto AB vel subiecto H 8 positionem] opinionem AH 9 est certissima] c. est K 10 autem om. K | quam] add. (mg. L²) scientia AL² add. ultra (mg.) propter L² | quam quia om. H 11 ex om. A | est post sapientia H 12 secundum — I om. G | hic om. C | I] proœmio DF principio M add. huius C 13 De — quid] B² (text. sign. mg. Vacat B²) Sed nulla scientia est de Deo AB²K | scientia — modo-2 om. L | quid] add. (seu rep.) sed nulla scientia est de Deo H | ut — modo-2] mg. B² om. CGM | de om. B² 14 et] quia mg. H² | causam] causat H | cum] tamen H² restit. lin. H² | causat] causet A 16 consideratur] lin. H² | Deus] de Deo A add. ut subiectum F | effectus] efficiens (mg. B²) AB² | nec] vel HK 17 modo] add. hoc exemplari(?) de Deo autem non est scientia propter quid H

⁸⁴ Aristot., *Metaph.* I c. 2 (AL XXV² 9; A c. 2, 982a 9-21).

⁸⁵ Quia Scotus saepe loquitur de scientia 'quia' et 'propter quid', ideo non semper signamus istas orationes signis commemorationis ('...').

⁸⁶ Aristot., *Anal. post.* I c. 27 (AL IV⁴ 316; A c. 27, 87a 31-33): "Scientia autem est certior quam scientia et prior quae est ipsius quia et propter quid eadem, sed non separatim est ipsius quia quam ea quae propter quid, et quae non est de subiecto quam ea quae de subiecto..."

⁸⁷ Aristot., *Metaph.* I c. 2 (AL XXV² 9; A c. 2, 982a 5-21).

⁸⁸ Cf. supra n. 27.

31 Et hoc probatur: certum est quod nihil de Deo scitur per causam priorem ipso. Si autem causa accipiat pro medio respectu alicuius concludendi de Deo, aut illud concludendum est proprietas absoluta Dei, ut sapientia, potentia, aeternitas, immutabilitas et huiusmodi; aut dicens respectum ad extra, ut appetibile, primum movens, prima causa et huiusmodi. Sive sic sive sic, oportet illud demonstrabile de Deo esse idem essentialiter ei, eo quod nihil aliud est verum de ipso. Sed illud quod est idem essentialiter Deo, non habet aliquid aliud a se prius naturaliter ipso — causa autem est aliud a causato et prius naturaliter ipso —, igitur nihil quod est in Deo potest de ipso aliquo modo per causam ostendi, nec per causam quae sit causa in essendo, nec inhaerendo, quia neutro modo potest esse aliud ab ipso et prius naturaliter. Sed si aliquid tale demonstratur de Deo per effectum, non est demonstratio propter quid, sed quia, ex I *Posteriorum*⁸⁹.

32 ¶ Sed ista ratio non movet. Si⁹⁰ enim prius naturaliter et aliud potest esse medium sciendi posterius naturaliter et aliud, hoc non est in quantum ‘hoc aliud’, quia hoc accidit, sed in quantum ‘hoc’, sicut est aliud, ita prius naturaliter et prius notum secundum se, et illud posterius. Sed ita est invenire in proprietatibus vel attributis divinis, igitur etc.

1 Et — ratione (fin. n. 33)] text. sign. mg. cancellatur A¹ cancellatur usque ibi ‘contra Commentatorem’ B²F¹ | probatur] probat B add. sic ABE | est] lin. H² add. lin. enim H² | nihil] non G | de Deo post scitur AGHK 2 accipiat] accipitur BGHKLM | pro medio om. G | respectu alicuius concludendi] ad concludendum aliquid A 3 Deo] lin. B² | proprietat] propter A 4 ut] prout G | aeternitas] add. et B | et huiusmodi om. DF 5 dicens] Deo H² restit. lin. H² | prima — huiusmodi] etc. G 7 esse idem] i. e. B | ei] illi BEH Deo F 8 idem essentialiter] e. i. AGM | aliud om. H | aliud om. GL | a] ad L 9 ipso — ipso om. G 10 est] in] inest ABH | ipso] illo A Deo BE 11 per causam om. B | causam] lin. E² | ostendi] demonstrari F | nec om. H | per causam² om. AGHKL 12 nec] vel G om. H add. lin. in B² | inhaerendo om. H | modo] G² primo operatione mg. G² | ipso] eo A | et] nec F 13 Sed om. ABGK | aliquid] quid BEH | tale] aliud A | demonstratur] demonstratur AEFG demonstratur HK | Deo] add. tale A | per effectum ante demonstratur BCDLM 15 Sed — etc.] rep. ante n. 31 H om. BG text. sign. mg. Extra A²E¹H¹S² text. sign. lin. Vacat H | ista] illa HK | ratio] responsio C add. mg. vel responsio M² 17 hoc om. KM add. est DF 18 aliud] add. et A | ita] add. est DEFM 19 illud] istud F | Sed] lin. E² | vel] et M

⁸⁹ Aristot., *Anal. post.* I c. 13 (AL IV⁴ 299; A c. 13, 78b 10-12): “Etenim in his ipsius quia, non ipsius propter quid demonstratio est”.

⁹⁰ Cf. infra n. 131 ubi dicitur: “...secundum illam additionem quae superius posita est... si prius naturaliter et aliud potest esse medium sciendi posterius...”; in suis adnotationibus Mauritiu habet (VII 38b): “... in aliquibus originalibus ponitur tota prima ratio usque ibi (n. 34) ‘Item contra Commentator(!)’ esse Extra vel Additio, in aliquibus vero solum illa littera (n. 32) ‘Sed ista ratio non movet’ etc. usque ibi (n. 33) ‘Responsio quod una proprietas’ etc.”

Alia responsio: una proprietas Dei est prior aliá ratione. — Contra: haec differentia non sufficit ad rationem causae, nec ad prioritatem, nec ad medium demonstrationis. Prima duo patent ex dictis; tertium propter petitionem, quia idem respectu sui diversimode consideratum potest esse prius et posterius ratione. ¶

Item contra COMMENTATOREM: Deo et Intelligentiis non videtur esse aliquid commune univocum, quia tunc illud in eis distingueretur differentiis, et ita Deus posset definiri. Igitur non potest una scientia esse de Deo et de Intelligentiis, ut de subiecto, quia “una scientia est unius generis”, I *Posteriorum* cap. illo⁹¹ “Certior” etc.

Item, aliud subiectum ponendum est in metaphysica, sicut ostendetur⁹² etiam per COMMENTATOREM quando tangetur opinio AVICENNAE. Non igitur Deus, quia non possunt esse duo prima subiecta eiusdem scientiae.

Ad illa⁹³ igitur quae videntur facere pro COMMENTATORE solvenda, notandum quod scientia non solum dicitur esse circa aliquid tanquam circa subiectum principaliter consideratum, sed etiam circa causas subiecti. Sicut in *Physica* tractatur de natura, quamvis nec COMMENTATOR nec AVICENNA ponat naturam esse subiectum illius scientiae, sed aliquid cuius natura est principium. Similiter, in libro *De anima* tractatur de definitione animae et passionibus et partibus eius, quamvis subiectum illius scientiae ponatur corpus animatum cuius anima est principium. Similiter, in logica tractatur de

1 Alia] lin. K² Igitur A om. G text. sign. mg. ab illo cancellata F¹ | responsio] lin. K² | est prior] p. est F 2 differentia] add. mg. rationis D² | ad prioritatem nec om. G 3 medium] modum BGHKM | dictis] add. lin. ac D² | tertium] secundum BG 4 petitionem] participationem K² restit. lin. K² 5 potest] prius A 6 non] nihil H om. G 7 videtur esse om. G | aliquid] ante esse BF aliquod G | tunc om. A | illud] idem KL 8 distingueretur] distinguitur A 9 esse] ante una GK ante scientia H | subiecto] mg. K² 10 est] lin. L² | generis] add. subiecti M | illo om. G 11 aliud subiectum] s. a. H | ponendum est post metaphysica F 12 ostendetur etiam] e. o. AF 13 duo] add. ut genera vel A | prima subiecta] s. p. A 15 illa] ista F 16 dicitur] videtur CDEFLM 17 sed] add. est M 18 Physica] add. consideratur et A 19 Commentator ... Avicenna] Avicenna ... Commentator DFM | nec²] add. etiam A | ponat] ponit B | esse om. DFM 20 illius] istius L | scientiae om. F 21 Similiter] praem. Et DFM | definitione] dispositionibus A | animae om. A | et] add. de BE | passionibus] passione G 22 et] add. de BCDLM | eius] add. animae A | illius] istius F | scientiae om. D | ponatur] ponitur BEL add. esse H 23 animatum] spat. vac. G | cuius] add. ipsa A | anima est] est a. L

⁹¹ Aristot., *Anal. post.* I c. 28 (AL IV⁴ 316; A c. 28, 87a 38).

⁹² Cf. infra n. 68-73.

⁹³ Cf. supra n. 13-18.

multis quae sunt principia syllogismi, quamvis syllogismus ponatur ibi subiectum principale⁹⁴. Et in libro *Perihermenias* tractatur de nomine et verbo et oratione, quae sunt principia enuntiationis, quae ponitur subiectum illius libri. Ita in aliis.

37 Consimiliter in proposito: circa causas altissimas⁹⁵ est consi-
deratio istius scientiae tanquam circa principia subiecti, non autem
tanquam circa subiectum principale. Unde habetur in principio VI
huius⁹⁶: “Principia et causae quaeruntur entium in quantum entia”.
Et PHILOSOPHUS, in principio IV⁹⁷ huius, ostendit hanc scientiam esse
circa ens ex hoc quod est circa primas causas, quia illae causae sunt
causae secundum se effectus primi quod est ens in quantum ens.

38 Contra istud: Intelligentiae nihil producant nisi per motum.
Igitur non habent rationem causae nisi moventis proprie dictae. Igitur
non dicuntur considerari ut causae nisi solum in scientia naturali.

39 Item, tantum per causam necessariam in causando scitur aliquid
de effectu. Deus nullius effectus est talis causa, sed tantum
voluntaria, libere agens.

40 Primum argumentum⁹⁸ potest concedi. — Item, secunda ratio⁹⁹
accipit falsum secundum intentionem PHILOSOPHI qui posuit Deum
esse agens ex necessitate naturae, ut dicit Rabbi MOYSES¹⁰⁰.

1 syllogismus om. F | ponatur ibi | ibi p. ADFM 3 et om. K 4 subiectum post libri BE |
libri om. K | Ita] add. et AC 5 Consimiliter] Similiter AL | causas altissimas] a. c. BEF 6 istius]
illius C huius H | circa om. A | autem om. ABE 7 tanquam] sicut A om. F | Unde] add. sicut H |
VI] VIII G 8 entium] entis EM | entia] = GKpv entis rel. 9 Philosophus post ostendit G | IV]
lin. B² | hanc] istam DF | circa ens] mg. K² 10 hoc] lin. H² | primas] altissimas F | primas — est om.
K | causas] add. et primas F | illae] istae F | sunt post se F 11 causae om. F 12 Contra — causa
(fin. n. 57)] text. sign. mg. Extra H² | istud] illud FG | Intelligentiae] Intelligibile G | producant]
produxit G 14 dicuntur] debent (mg. H²) GH²K | solum om. DFHM | scientia] philosophia DFM
15 tantum om. DFM | necessariam] spat. vac. B | scitur] ante in C | aliquid] add. esse BE 16 de]
in BDEFM | Deus] add. autem A 17 voluntaria] voluntas lin. B² 18 potest concedi] c. p. A |
secunda ratio] secundum argumentum DF 19 falsum] causam B' restit. lin. B² | posuit post Deum
BE ponit FHM 20 ut] sicut A | Moyses] add. cap. ABCEL

⁹⁴ Cf. Duns Scotus, *Porph.* q. 3 n. 20.

⁹⁵ Cf. Aristot., *Metaph.* I c. 1 (AL XXV² 9; A c. 1, 981b 29-30).

⁹⁶ Aristot., *Metaph.* VI t. 1 (AL XXV² 116; E c. 1, 1025b 2-3): “Principia et causae quaeruntur entium,
palam autem in quantum entia”.

⁹⁷ Aristot., *Metaph.* IV t. 1 (AL XXV² 60; Γ c. 1, 1003a 21-32).

⁹⁸ Cf. supra n. 38.

⁹⁹ Cf. supra n. 39.

¹⁰⁰ Moyses Maimonides, *Dux perplexorum* pars II c. 21 (ed. A. Justinianus Parisius 1520 f. 52v): “Ratio
namque necessitatis quam credit Aristoteles est quoniam omne ens quod non est ex artificio eget
omnino causa aptatrice illius rei, quae fecit ipsam esse sicut est, et ipsa causa eget alia. Et sic
proceditur donec perveniatur ad primam causam, ex qua de necessitate sunt omnia”.

¶ Contra¹⁰¹ hoc: in hoc I inferius¹⁰² dicitur: ‘Si Deus est
invidus, omnes reliqui ab ipso erunt infortunati’. Hoc non sequitur nisi
bonum reliquorum sit ab ipso voluntarie agente. Si enim necessario
agit, quantumcumque invideat, aget. ¶

[14] 5 Aliud est notandum quod substantiae immateriales et
immobiles non pertinent ad considerationem alicuius scientiae parti-
cularis. Non naturalis, quia non sunt mobilia; nec mathematicae, quia
non quanta. Sed pertinet earum consideratio ad aliquam scientiam
superiorem, cuius consideratio abstrahit a motu et a quanto. Unde in
10 ista scientia considerantur non solum tanquam subiecti causae, sed
tanquam principales partes subiecti, quae sunt secundum esse abstrac-
ta, illa abstractione quae propria est huic scientiae, quae etiam abstrac-
tio secundum rationem competit aliis consideratis in hac scientia.
Consideratur enim quidquid hic consideratur, non in quantum ‘quan-
15 tum’, nec in quantum ‘mobile’; et ita quodlibet consideratum abstra-
hitur, secundum considerationem, et a quanto et a motu. Et per
consequens praecise considerantur hic illa quae secundum esse abstra-
huntur ab utroque; huiusmodi sunt substantiae separatae.

[b. — Ad auctoritates Aristotelis pro opinione]

20 Secundum hoc patet ad auctoritates PHILOSOPHI¹⁰³.

43

1 Contra — aget om. G text. sign. mg. Extra B²S¹ | hoc om. AE | inferius] infertur H' restit.
mg. H² | dicitur] dicitur F 2 omnes] esset lin. A² | erunt] sunt A om. B | non om. F 3 bonum
reliquorum] esset volitorum aliquorum mg. L² | agit] agat D 4 quantumcumque] quamquam
DFM postquam C | aget] ageret F 5 Aliud] Ad hoc F' restit. lin. F² 6 ad] add. scientiam vel A
7 Non] Nec (lin. A²) A²M | nec] non BE 8 non] nec C add. sunt AGHL | earum] add.
substantiarum H 10 considerantur post solum AGK | solum] tantum H | tanquam] ut A
11 principales partes] part. p. A | partes] causae M' restit. lin. M² | sunt post esse A 12 etiam]
et B 13 aliis om. G 14 Consideratur] mg. H² | quidquid hic] hic q. A | hic om. BE |
quantum] add. sed B 15 nec] add. etiam A | quantum] add. est A 16 et om. B 17 praecise]
praecipue G | esse] se DFM | abstrahuntur] abstrahunt CDFLM 18 huiusmodi] cuiusmodi A |
sunt om. M 20 auctoritates] auctoritatem DM

¹⁰¹ Hic dicit Mauritus in suis adnotationibus (ed. Vivès VII 38b): “Ibidem parum post in primo
notabili assignatur unum parvum Extra quod sic incipit ‘Contra hoc in hoc I inferius dicitur’ etc.
usque ibi (n. 42) ‘Aliud est notandum’ etc.”

¹⁰² Aristot., *Metaph.* I c. 2 (AL XXV² 11; A c. 2, 983a 1-3): “Et si dicunt quid poetae quia divinum
invidet, et hoc contingere maxime iustum est et infortunatos omnes imperfectos esse”.

¹⁰³ Cf. supra n. 14-16.

DICITUR¹⁰⁴ enim haec scientia esse circa altissimas causas et divina, quia de Deo non tanquam de subiecto sed tanquam de causa subiecti; ita quod de Intelligentiis est tanquam de principalibus partibus subiecti et non causis, quia non causant nisi movendo; de Deo autem tanquam de causa et non de parte subiecti, quia in nullo uni-
vocat cum aliis.

¶ Contra¹⁰⁵: si Deus nihil causat, secundum intentionem ARISTOTELIS, nisi movendo¹⁰⁶, igitur non considerabitur hic de Deo, ut de causa.

Responsio: Deus est causa substantiarum separatarum non per motum; et omnium aliorum, non tantum in quantum mobilia vel quanta, sed in quantum entia, licet non sine motu, secundum ARISTOTELEM. Intelligentia nullius est causa nisi in quantum mobile.

Notandum vero quod in quaestione 8 infra¹⁰⁷, qui diceret partem affirmativam illius quaestionis quod tantum ad metaphysicum pertinet considerare quiditates rerum etiam in particulari, deberet dicere quod non tantum hic consideratur Deus ut causa, sed angelus, sol, ignis, et omnia agentia, si sint causa alicuius secundum entitatem.

1 Dicitur| Dicitur L | enim om. DF | haec om. BH | esse om. F | esse – causas| circa c. a. e. H 2 quia| quae G add. est BEH 3 ita quod| in quantum G | ita – causa| mg. D² | de Intelligentiis| intellectus L | partibus| mg. B² 4 quia| quae G 5 causa| add. (mg. D²) subiecti D²F | de² om. AG 7 Contra| adnot. mg. Istud 'Contra' debet esse ad tale signum '+' usque hic 'Aliud est notandum' (i.e. debet poni hic) H² | Contra – ens (fin. n. 53)| text. sign. mg. Extra A¹ | Contra – causa (fin. n. 57)| text. sign. mg. Extra S¹p^o | si| sic ABCL | nihil| non A 8 nisi movendo| ante secundum AF | movendo| add. tantum DFM | considerabitur| consideratur ACFFM 11 omnium om. E | omnium aliorum| aliorum vero omnium B | non tantum| mg. B² 12 entia| essentia K² restit. mg. K² | licet| sed DF | motu| mg. K² add. etiam BE 13 Intelligentia| praem. Nam B | mobile| mobilis DFM movet L 14 Notandum – causa (fin. n. 57) om. G 15 quaestionis| add. (mg. B²) scilicet AB²K | quod – etiam om. C | metaphysicum| metaphysicam BEL 16 etiam| et DFM | deberet| debet B haberet DFM 17 hic consideratur| c. hic F | causa| add. alicuius K 18 sol ignis| i. s. DFM

¹⁰⁴ Cf. Thomas, *Metaph.* procem. (ed. Parmen. XX 245b-246b): "Quamvis autem subiectum huius scientiae sit ens commune, dicitur tamen tota de his quae sunt separata a materia secundum esse et rationem... sicut Deus et intellectuales substantiae... Dicitur enim scientiae divina sive theologia in quantum praedictas substantias considerat... Dicitur autem prima philosophia in quantum primas rerum causas considerat".

¹⁰⁵ Mauritius in suis adnotationibus habet (ed. Vivès VII 38b): "Infra ibi 'Contra, si Deus nihil causat' etc. usque ibi (n. 58) 'Ad auctoritatem primam VI huius' etc. assignatur Extra ab aliquibus".

¹⁰⁶ Cf. Aristot., *Metaph.* XII t. 36 (AL XXV² 213; A c. 7, 1072b 3): "Mover autem quasi desideratum, et motum vero alia movet".

¹⁰⁷ Cf. potius lib. I q. 9 n. 7-14.

Quod quidem oportet ponere, quia aliter nihil causant, ut arguitur in illa quaestione¹⁰⁸ de cognitione, sic arguo de creatione.

Responsio: Deus in quolibet causat entitatem; quodlibet aliud agens talitatem entitatis. De hoc alibi¹⁰⁹.

Si teneatur in quaestione 8¹¹⁰ pars negativa, tunc nulla causa particularis entitatis est hic consideranda, sicut nec hoc ens secundum quod hoc ens. Sed sicut tantum consideratur hic ens secundum quod ens in communi, ita tantum illud consideratur pro causa subiecti quod est causa entis in communi; illud est tantum Deus. Hoc tenes¹¹¹ nisi forte ponas Intelligentias non tantum in quantum entia, sed in quantum Intelligentias hic considerari, ut praedictum est ibi¹¹²: 'Aliud est notandum' etc.

Si enim de Intelligentiis, in quantum Intelligentiae, est aliqua scientia possibilis, et non ista – nec naturalis, nec mathematica ut patet –, igitur insufficiens est divisio PHILOSOPHI, in VI huius¹¹³, scientiae speculativae in tria membra. Et ita videtur quod Intelligentiae, in quantum huiusmodi, pertineant ad considerationem metaphysicae.

Sed contra: ens secundum se ita abstrahit ab immaterialibus sicut a materialibus; ergo ista scientia, quae per se est de ente in quantum ens, non magis est de istis secundum propriam rationem quam de illis.

1 quidem om. AK | oportet| oporteret mg. K² 2 illa| ista F prima HK | de cognitione| mg. H² | arguo| argue BKL arguitur H add. etiam A | creatione| causatione HKM 3 causat| ante in A | quodlibet| add. autem A | aliud agens| agens a. K 4 talitatem| causalitatem E | entitatis| lin. B²K² entis B²CM entium K² 5 teneatur| tenetur BCEKL | tunc| not. nulla entitas causae particularis est hic considerata vel A 6 entitatis| ante particularis AHK entis BEM | hic| haec A | secundum – illud| mg. B² 7 hoc om. E | Sed – ens-2| mg. L² | hic| ante consideratur (mg. B²) AB² hoc F | hic – consideratur| mg. H² 8 ita om. CH²K | tantum illud| i. t. (mg. B²H²) B²H²K | illud| add. hic A | subiecti| simplici C 9 entis post communi M entitatis D | tantum Deus| D. t. A | tenes| teneas EK 11 ut – ibi| propter illud supra illud scilicet ibi A | ibi| add. supra B 12 etc. om. CHL 13 Intelligentiis ... Intelligentiae| Intelligentia ... Intelligentia A | aliqua| alia BH 14 scientia| add. aliqua H | possibilis| realis(?) A principalis L | et om. BE | nec²| add. etiam A 15 insufficiens est divisio Philosophi| d. P. est i. DFM | est| ante insufficiens H | Philosophi om. A | in om. C 16 tria| add. illa A | quod om. A 17 huiusmodi| Intelligentiae BE | pertineant| pertinent HK 18 Sed om. BE | ita om. BF 19 sicut – scientia om. M | ista| illa K 20 est| lin. E²

¹⁰⁸ Cf. infra lib. I q. 9 n. 7-14.

¹⁰⁹ Cf. Duns Scotus, *Lectura* I d. 2 p. 1 q. 1-2 n. 72-74 (XVI 136-138); *Ordinatio* I d. 2 p. 1 q. 1-2 n. 117-120 (II 192-197); *Rep.* II d. 12 q. 2 n. [5-6] (ed. Vivès XXIII 16-17); *Ordinatio* IV d. 1 q. 1 n. [27] (ed. Vivès XVI 87).

¹¹⁰ Cf. potius lib. I q. 9 n. 15.

¹¹¹ Cf. notula Mauritii a Portu in adnotationibus ad finem huius quaestionis (ed. Vivès VII 38b): "In eadem additione pondera ad quem loquitur, cum dicit 'tenes' et 'ponis', et applica responsiones ad sua loca ordinate, quae ibi confuse habentur".

¹¹² Cf. supra n. 42.

¹¹³ Cf. supra n. 14.

- 51 Confirmatur: quia omnis conclusio propria huius scientiae est praemissa ita ad concludendum de immaterialibus sicut de materialibus; ergo ista subalternat sibi aequaliter utramque scientiam. Nec valet illa ratio quae ponitur prius ibi 'Aliud est notandum'¹¹⁴, quia ista scientia, sicut considerat aliqua in quantum abstracta a materia, ita etiam in quantum abstracta ab immaterialitate; ergo 'considerabit illa quae in existendo habent hanc abstractionem ab immaterialitate' non sequitur.
- 52 Confirmatur hoc: quia substantia, quam tu ponis subiectum, dividitur in materialem et immaterialem, sicut in species oppositas; 10 scientia autem de genere aequaliter videtur esse de duabus speciebus proximis.
- 53 Conceditur secundum illud quod tenes ad 8 quaestionem¹¹⁵, quod non plus est haec scientia de Intelligentia in quantum Intelligentia quam de igne in quantum ignis, nec ut de causa, nec ut de subiecto, quia secundum te de neutro. Sicut, secundum oppositum quaestionis 8, de utroque est utroque modo si utrumque causat aliquid in quantum ens.
- 54 Sed quomodo tunc salvas divisionem in VI de triplici scientia speculativa?
- 55 Item, quomodo est circa altissimas causas, si tantum est circa Deum ut circa causam? — Responsio: Deus dicitur 'causae' propter multiplicem rationem causalitatis in ipso.
- 56 Ad PHILOSOPHUM¹¹⁶ patet responsio inferius¹¹⁷ de divisione

1 Confirmatur] *praem.* Et H | conclusio] cognitio C | propria] proprie M | scientiae] *add.* quia K 2 immaterialibus ... materialibus] materialibus ... immaterialibus AF 3 materialibus] *add.* vel e contra A *add.* ita E | ista] illa K | aequaliter post scientiam BE om. A 4 quae — prius om. A | ibi] ante prius DF sibi C | est] ante Aliud H om. A | quia] quod C 5 ista] illa K | scientia] *mg.* K¹ | considerat om. F | in quantum] sicut F | ita] sic E 6 etiam] et HK | abstracta] *add.* et A | ab] lin. E² | ergo — immaterialitate om. L | illa] ista F 7 in] *add.* essendo vel H 9 hoc om. CHKL 10 materiale] materiales ABK immateriale E | et] *add.* lin. in D² | immaterialem] immateriales ABK immateriale E | sicut] ut A 11 aequaliter post esse A | esse om. HK | duabus speciebus] s. d. K 13 illud] istud D | tenes] tenet K | 8 quaestionem] q. 8 ADM 14 est post scientia H | Intelligentia] Intelligentiis H 15 ut² om. L 16 Sicut om. F | oppositum] opinionem BE compositum L *add.* de H 17 quaestionis 8] quasi scilicet L | utroque] *add.* etiam HK 19 tunc post salvas H om. A | divisionem] divisiones BC | in VI] Aristotelis A 21 est] erit BE om. H | circa] secundum B | altissimas causas] c. a. M 22 Deum] *add.* et B | circa om. A | dicitur] *add.* esse C | causae] causa AL causare B *add.* altissima A *add.* esse K 23 multiplicem rationem] multitudinem rationum BCEHK 24 responsio — scibilium post causa (*fin.* n. 57) B | inferius] superius BE *add.* 37d H

¹¹⁴ Cf. supra n. 42.

¹¹⁵ Cf. infra lib. I q. 9 n. 15-17. 36-39.

¹¹⁶ Cf. supra n. 54.

¹¹⁷ Cf. infra n. 58.

scientiarum speculativarum. Tenet enim de illis quae a nobis per rationem naturalem possunt tradi, non de omnibus possibilibus ex parte naturae scibilium.

Evasio: quod scientia de genere est de prima specie sub propria 57
5 ratione, non de secunda specie. Tunc haec est de Intelligentia ut de prima specie substantiae, non ut de causa. ¶

[18] [RESPONSIO PRIMA] — Ad auctoritatem primam VI huius¹¹⁸ dici- 58
tur quod secundum PHILOSOPHUM I *Posteriorum* cap. illo "Certior autem": "Scientia altera est ab altera, quorumcumque principia neque 10 ex eisdem neque ex alteris sunt"¹¹⁹. Distinguuntur ergo scientiae non solum penes diversa subiecta, sed etiam penes diversa principia. Et forte haec distinctio per principia est prior et essentialior, quamquam per subiecta aliquando fiat distinctio, sicut probat auctoritas illa III *De anima*¹²⁰. Sic igitur potest intelligi illa distinctio trium scientiarum 15 speculativarum, VI huius, quod licet duarum, naturalis scilicet et mathematicae, ponantur ibi subiecta distinguuntur — vel forte principia — tamen huius scientiae ponuntur ibi principia, non subiecta, per quae ab aliis distinguuntur.

[SECUNDA RESPONSIO] — Aliter potest dici quod ista scientia 59
20 considerat omnia illa quae et aliae scientiae particulares, licet sub ratione communiore et magis abstracta. Aliqua tamen considerat quae in aliis non considerantur, quibus convenit tanta abstractio in essendo quanta non convenit consideratis in aliis scientiis. Et ideo quando distinguitur haec scientia ab aliis, convenienter hoc fit per illa

2 rationem naturalem] n. r. BE 4 Evasio — causa] *mg.* H² om. CKL | prima] ipsa AM 5 specie] *add.* et DF | Tunc] *add.* licet EM | haec] lin. E² | haec est] sed (*mg.*) H² | est] sit lin. E² om. BM | de² om. F | de³ om. BDFH²M 6 substantiae om. AEH² | non] *add.* tamen E | de om. BEM | de causa] causat *mg.* H² 8 quod om. DFM 9 autem om. BCGL | altera est] est a. BCFGHK | ab] sub E² restit. lin. E² | quorumcumque — sunt] etc. H | neque] nec AG *add.* *mg.* sunt L¹ 10 neque] nec CG | alteris] alterutris DF | ergo] autem G om. B 11 diversa subiecta] s. d. E 12 per] penes (*mg.* E²) ADE²F om. G | principia om. G 13 subiecta] *add.* licet K | auctoritas illa] i. a. AB 14 Sic] Sicut G | trium om. E 15 naturalis scilicet] s. n. AGHK 16 distinguuntur] distincta DF | principia] *add.* et G 17 non] ut B 18 distinguuntur] distinguantur H distinguatur K 20 illa] ista BEF alia M | et] ante quae M | licet] sed HK 21 magis] maxime G | Aliqua] Alia ABCEH 23 aliis] eis E² restit. lin. E² | non] H² secundum rationem lin. H² | convenit] *add.* aliis BE *add.* his quae K | consideratis] considerata G considerantur K 24 illa] ista F

¹¹⁸ Cf. supra n. 14.

¹¹⁹ Aristot., *Anal. post.* I c. 28 (AL IV¹ 61; A c. 28, 87a 39–87b 1).

¹²⁰ Cf. supra n. 14.

considerabilia in quibus non convenit cum aliis scientiis, sed in quibus distinguitur. Unde haec scientia est “circa separabilia et immobilia¹²¹”, non tanquam circa subiecta, sed tanquam circa principales partes subiecti, quae non participant rationem subiecti alicuius alterius scientiae.

5

- 60 [TERTIA RESPENSIO] – Respondetur tertio modo sic: haec scientia est circa “immobilia et separabilia¹²²”. Hoc est, circa quaecumque sit, circa illa est considerata sub istis rationibus, abstractione scilicet a motu et a materia naturali quae est principium generationis et corruptionis. Sicut mathematica dicitur esse circa immobilia, non quia 10 quanta in essendo sint omnino immobilia, sed quia scientia mathematica considerat illa sub ratione priori, abstrahendo a motu.
- 61 [AD CETERAS AUCTORITATES] – Ad alias auctoritates VI¹²³ patet quod haec scientia potest dici theologia, non a subiecto sed a causa, – sicut naturalis scientia dicitur a natura, quae non est subiectum 15 illius scientiae, sed principium subiecti.

[c. – Ad rationes pro opinione Averrois]

- 62 Ad primam rationem¹²⁴ patet quod substantiae separatae hic considerantur et qualiter. Quia non ut causae, sed tanquam principales partes subiecti quae sic sunt abstracta in essendo, sicut 20 omnia hic considerata abstrahuntur secundum considerationem.
- 63 Ad aliam rationem¹²⁵. Ad maiorem dici potest quod scientia, quae est de multis attributis ad unum primum, maxime est de illo

1 considerabilia] exp. lin. L² | non] lin. A² | scientiis om. G 2 scientia] lin. A² om. G 3 circa² om. BM | principales partes] part. p. AEM 4 non om. G | alterius scientiae] s. a. H 6 Respondetur post sic GHK | modo om. G 7 circa] add. illa L | immobilia et separabilia] s. et i. ADFM | et separabilia om. G | sit] fit E' restit. lin. E² | sit – est] sic FM 8 est] lin. H² | scilicet] lin. D² om. F 9 et² om. B 10 quia] add. non G 11 sint] sicut B'EFGKL restit. lin. B² | omnino] omnia H | scientia om. H 12 illa] ea GHK | priori] puta B add. scilicet F | abstrahendo] add. scilicet DEM 13 alias auctoritates] auctoritatem DFM 14 quod] quia F | theologia] theologica AL 15 naturalis scientia] s. n. DM 19 illius] istius F | qualiter] quali ratione A add. considerantur F | causae] causa M 20 principales partes] part. p. E | quae] quia HK | sic om. B 21 secundum] per DF 22 rationem] add. patet H 23 primum] principium E

¹²¹ Cf. supra n. 14.

¹²² Cf. supra n. 14.

¹²³ Cf. supra n. 15-16.

¹²⁴ Cf. supra n. 17.

¹²⁵ Cf. supra n. 18.

primo ut de subiecto si illud primum habet condiciones requisitas ad subiectum in tali scientia – puta si scientia sit propter quid et tale primum habeat aliquid demonstrabile de eo per causam. Ita non est in proposito, cum haec sit scientia propter quid, et de Deo nihil per 5 causam demonstratur.

[20]

Confirmatur illa ratio¹²⁶: quia quando aliqua attribuuntur ad 64 alia, ut ad prius et posterius, simpliciter prima consideratio est de illis ut attribuuntur ad simpliciter primum. Accidentia omnia attribuuntur immediate ad substantiam, sed ad Deum ut ad prius, quia 10 et ipsa substantia-genus attribuitur ad Deum; ergo simpliciter prima consideratio de entibus est de illis ut attribuuntur ad Deum, non ad substantiam. Ergo Deus est simpliciter primum subiectum.

Responsio: simpliciter prima consideratio est de entibus, in 65 quantum attributa ad Deum, non ut subiectum (quia non potest habere 15 condiciones subiecti scientiae propter quid), sed ut ad causam.

Aliter arguitur¹²⁷: simpliciter primum, cui omnia attribuuntur, 66 est Deus; igitur illud est subiectum primae scientiae.

Responsio: sequeretur si haberet alias condiciones subiecti scien- 67 tia. Sed quid sit illud primum ad quod omnia alia attribuuntur, quod 20 sit hic ponendum subiectum principale, dicitur in consequentibus¹²⁸.

1 si] sed C sicut M | illud] istud BDEHLM | ad] add. tale H 2 sit] demonstrat mg. B² 3 primum] principium L | habeat post demonstrabile K | Ita non est] mg. K² 4 Deo] eo L 5 demonstratur] demonstratur ADEH 6 illa] ista E' praedicta (lin. E²) DE²F | ratio] responsio (mg. E²) E²F | quia om. G | quando] ipsa K' restit. mg. K² | aliqua] alia B 7 alia] aliqua DFLM | et] add. ad AH | prima] principia G 8 attribuuntur] abstrahuntur C | simpliciter primum] p. s. K | primum] lin. B² 9 immediate] ante attribuuntur AE ante Accidentia F post substantiam GHK 10 et om. L | substantia-genus] supra genus B substantia igitur F substantia cuius immediate L super genus M | attribuitur] attribuuntur FLM accipiuntur K' restit. mg. K² | ad] add. ipsum lin. E² | Deum] ipsum DFM add. non ad substantiam E add. ut ad prius K | simpliciter – Ergo] mg. B² 11 consideratio] ante prima K add. quae E | illis] eis A | ut] in quantum E | attribuuntur] attributa E' restit. lin. E² | Deum] add. et (mg. B²) AB²DF | non] add. ut (mg. B²) AB²DF 13 prima post consideratio C om. F | consideratio] add. non H 14 quantum] ut A add. primo B | attributa] attribuuntur A | non om. H | habere post subiecti DFM 15 scientiae] lin. M² | sed] add. ad Deum A 16 arguitur] arguo B | omnia] alia A om. G 17 est² om. M 18 Responsio – scientiae] mg. D² om. F | sequeretur] sequitur mg. D² | alias post condiciones mg. D² aliquas M 19 sit] est F | attribuuntur] add. et DFM | quod²] quid AFM 20 ponendum] mg. E² post principale BEH | consequentibus] sequentibus (lin. E²) ADE²FM

¹²⁶ Haec ‘confirmatio’ revera est contra n. 63; cf. tamen supra n. 18.

¹²⁷ Videlicet, arguitur pro opinione Averrois; cf. supra n. 18.

¹²⁸ Cf. infra n. 91-96.

Et PHILOSOPHUS in IV, ubi allegatum est¹²⁹, concludit statim: “Ergo si hoc est substantia, substantiarum oportet principia et causas habere philosophum”. Unde illud primum ponit substantiam, non Deum. Et idem habetur in principio VII¹³⁰.

[B. — Opinio Avicennae
1. — Opinionis expositio]

68 Alia est opinio AVICENNAE¹³¹ quod primum subiectum huius scientiae est ens in quantum ens. [21]

[ARGUMENTA EX AUCTORITATIBUS] — Hoc videtur PHILOSOPHUS probare in principio IV huius¹³²: “Est scientia quaedam” etc., ubi secundum COMMENTATOREM¹³³ intendit stabilire subiectum istius artis, ad quod innuitur ibi talis ratio: quia metaphysica considerat primas causas, ut probatum est in I huius¹³⁴, ideo debet considerare effectum secundum se primarum causarum. Primae autem causae sunt causae secundum se entium in quantum entia; ergo ens in quantum 15 ens consideratur hic tanquam subiectum.

69 Item, VI huius, postquam distinxit tres partes scientiae speculativae, movet dubitationem¹³⁵: “Utrum prima philosophia sit universalis aut circa aliquod genus”. Et videtur solvere quod universalis.

1 in om. G | est om. G 2 hoc] haec BFHL haec substantia A li K | est] add. haec EM add. scientia scientiarum H | substantia] = AGKpv scientia tell. | substantiarum] scientiarum BE subiectorum G | principia] principium G | causas] ante principia K 3 philosophum] principium G om. C | substantiam] subiectum E 4 Et om. M add. illud F | idem] illud D 7 primum] add. hic M 8 scientiae om. C | in quantum ens om. G 9 Hoc] praem. Et A Sed L 10 in om. CGHKL | huius] ante IV F add. dicens DFM | Est om. B | quaedam] quidem H om. A add. quae speculatur ens in quantum ens DFM 11 stabilire post subiectum F statuere (lin. L²) AL² | istius] huius ABDFM om. G add. scientiae vel A 12 artis] oras(?) G | quod] idem H | innuitur post ibi mg. L² innititur F | ibi om. BFH | considerat] add. ibi M 13 probatum est] probatur GHK | in om. BEGH | I] principio DFM | ideo om. K 14 causae sunt] mg. L² | sunt] mg. H² 15 causae] mg. H² om. G 16 ens] mg. H² | hic] ibi H 17 Item] In M 18 dubitationem] dubium C 19 Et om. K | quod] quia E

¹²⁹ Cf. supra n. 18.

¹³⁰ Aristot., *Metaph.* VII t. 4 (AL XXV² 123-124; Z c. 1, 1028a 29-34).

¹³¹ Avicenna, *Metaph.* I c. 2 (AviL 12); cf. infra lib. VI q. 4 n. 11-13.

¹³² Aristot., *Metaph.* IV t. 1 (AL XXV² 60; Γ c. 1, 1003a 21).

¹³³ Averroës, *Metaph.* IV com. 1 (ed. Iuntina VIII f. 30vb).

¹³⁴ Cf. Aristot., *Metaph.* I c. 1 (AL XXV² 9; A c. 1, 981b 29-30).

¹³⁵ Aristot., *Metaph.* VI t. 3 (AL XXV³ 127; E c. 1, 1026a 24-25): “Dubitabit enim utique aliquis utrum prima philosophia sit universalis aut circa aliquod genus et naturam unam”.

Et in fine solutionis dicit¹³⁶: “De ente in quantum ens, huius erit utique speculari”.

Item, ibidem dicit¹³⁷: “Si non est substantia altera praeter naturam consistentes, tunc physica erit prima scientia”, quia physica esset tunc 5 de omnibus entibus, sicut nunc est de omnibus naturalibus, quia tunc omnia entia essent naturalia. Sed nunc est ita de omnibus naturalibus quod primum subiectum eius est aliquod commune omnibus naturalibus, et non aliquod primum ad quod omnia alia attribuntur, sicut patet per AVICENNAM I *Metaphysicae*, cap. 2 et I *Physicae* 10 suae cap. 1¹³⁸, et COMMENTATOREM IV huius, commento 1¹³⁹, et secundum alios loquentes de subiecto. Subiectum igitur primae scientiae est communissimum, alioquin non videtur valere consequentia ARISTOTELIS.

Item, hic dicit COMMENTATOR in prooemio III huius¹⁴⁰: 15 “Subiectum utriusque scientiae est ens simpliciter”, huius scilicet et scientiae disputativae.

[ARGUMENTA EX RATIONE] — Item, ad hoc videtur esse ratio: tum 72 quia oportet esse aliquam scientiam per se considerantem communissima, sine quibus non possunt particularia cognosci. Tum 20 quia passiones hic consideratae — puta unum et multa, potentia et actus, et similia — non videntur esse alicuius determinati primo, sed cuiuslibet in quantum ens. Illud autem videtur primum esse subiectum et proprium cuius primo sunt passiones quae per se considerantur in scientia.

Item, si ista scientia esset de aliquo genere determinato, quod 73 25 quidem genus haberet aliquid superius ad ipsum, tunc alia esset

1 solutionis] nominis(?) G | dicit om. DF | huius om. K | erit post utique A 2 utique] add. considerari vel A 3 est] esset CGHK | substantial] scientia mg. K² 4 consistentes] existentes A | tunc] igitur E | erit] est E esset H | tunc] ante physica EH ante esset G 5 est] lin. E² 6 essent] ante entia BE om. K 7 quod — naturalibus om. L | eius] cuius C om. A 8 naturalibus om. G | non] lin. E² om. BK | primum] principium L | alia] talia B naturalia G om. H 9 patet post Avicennam B | I] lin. L² | 2] 3 B 10 suae om. G | I] lin. G² om. L add. a AEF | commento I] I c. A 11 alios] aliquod H | subiecto] add. metaphysicae BE 14 hic] hoc B | prooemio] principio H 15 utriusque om. GK | scilicet om. DL 16 scientiae om. M 17 esse om. B 18 aliquam om. L 19 Tum quia] Cum K 20 hic om. DFM | et actus om. L 21 et] add. huiusmodi G | similia] consimilia DF 22 autem om. G | primum esse] esse primo ABCE | et om. AEL | proprium om. A 24 ista] illa K 25 aliquid] aliquod ABE | ipsum] add. et L | alia post esset K | esset] lin. M² post scientia F

¹³⁶ Aristot., *Metaph.* VI t. 4 (AL XXV³ 127; E c. 1, 1026a 31-32): “... et de ente in quantum ens huius utique erit speculari”.

¹³⁷ Aristot., *Metaph.* VI t. 3 (AL XXV³ 127; E c. 1, 1026a 27-29): “Si quidem igitur non est aliqua altera substantia praeter naturam consistentes, physica utique erit prima scientia”.

¹³⁸ Avicenna, *Metaph.* I c. 2 (AviL 10-14); *Sufficientia* I c. 2 (f. 14rb).

¹³⁹ Averroës, *Metaph.* IV com. 1 (ed. Iuntina VIII f. 30vb).

¹⁴⁰ Averroës, *Metaph.* III com. 1 (ed. Iuntina VIII f. 18ra).

scientia superior et prior istá; consequens falsum ex VI huius¹⁴¹. Probatio consequentiae: quia illud superius haberet aliquam passionem demonstrabilem de ipso in alia scientia. Ergo eadem passio esset demonstrabilis de subiecto illius scientiae, accipiendo pro medio illud cuius primo est. Et ita illa scientia de subiecto communiore demonstra- 5 ret aliquid tanquam conclusionem, quod acciperetur hic pro principio, et ita illa scientia prior et superior istá.

[2. – Responsio ad rationes principales secundum opinionem Avicennae]

74 Secundum opinionem AVICENNAE ad argumenta responderi 10 [23] potest.

Ad primum, quod minor¹⁴² est falsa. Ad probationem, cum arguitur de aequivocatione entis¹⁴³, hoc videtur negandum secundum AVICENNAM I *Metaphysicae* cap. 5¹⁴⁴, ut prius allegatum est in lectione ibi¹⁴⁵: “Nunc propositio ad propositum est applicanda” et cap. 15 2 d¹⁴⁶. Et ad auctoritatem PORPHYRII et consimiles¹⁴⁷ pro alia parte, respondetur in IV¹⁴⁸ quando quaeretur de aequivocatione entis.

75 Et ad aliam probationem, cum dicitur ‘ens non habet quid quia est transcendens¹⁴⁹’, – responsio: hoc concluderet aequaliter de omni

1 scientia superior] sup. s. BE | ista] illa L | huius om. H 2 aliquam passionem] p. a. A 3 ipso] ipsa EL | passio] potentia H' restit. lin. H² 4 illius] huius A istius H 5 primo est] e. p. A | illa] ista F | communiore] communior H add. et M add. pro principio L 6 aliquid] quid G | acciperetur] acciperet DF accipitur G 7 illa] mg. H² post scientia DM ista post scientia F add. erit D add. esset F | prior et superior] superior est prior A | ista] illa FL 10 ad – potest] r. p. ad a. GHK 12 probationem] propositionem H 13 arguitur] argumentis E | hoc] hic E om. D 14 ut] ubi CK | est om. G 15 ibi] add. quare M | est applicanda] a. est DEFM 16 2] 3 E del. H | d] dicit F om. BCGHKM | Et om. CEH | ad auctoritatem] auctoritate L | alia] illa AHK 17 respondetur] respondebitur ACDFL | in IV quando om. G | quaeretur] quaeritur CEGKM add. illa quaestio A 18 Et om. K | probationem] propositionem H passionem K' restit. mg. K² | quid] quiditatem] lin. L² | quia] add. ens L 19 hoc] hic AF | concluderet] concludit A concluderetur lin. L²

¹⁴¹ Aristot., *Metaph.* VI t. 3 (AL XXV² 118; E c. 1, 1026a 23-30).

¹⁴² I. e. ‘de ente non est notum quid est’; cf. supra n. 1.

¹⁴³ Cf. supra n. 5.

¹⁴⁴ Avicenna, *Metaph.* I c. 5 (AviL 31-32); cf. supra lib. I prol. n. 17.

¹⁴⁵ Cf. supra lib. I prol. n. 16.

¹⁴⁶ Avicenna, *Metaph.* I c. 2 (AviL 13): “Potest autem quis dicere quod, postquam ens ponitur subiectum huius scientiae, tunc non potest esse ut ipsa stabiliat esse principia essendi. Inquisitio enim omnis scientiae non est de principiis, sed de consequentibus principiorum”.

¹⁴⁷ Cf. supra n. 5.

¹⁴⁸ Cf. infra lib. IV q. 1 n. 17-26.

¹⁴⁹ Cf. supra n. 5.

generalissimo, quia nullum generalissimum habet quiditatem proprie dictam. Tamen quodlibet habet quid; tum quia habet essentiam; tum quia alias non praedicaretur in quid de aliquo. Unde probatio illa est insufficiens, scilicet ‘si non habet definitionem proprie dictam, 5 non habet quid’; non sequitur nisi de quiditate speciei, cuius proprie est definitio.

Ad aliam rationem¹⁵⁰ responsio: ens in quantum ens potest 76 habere passionem aliquam quae est extra essentiam eius in quantum est ens¹⁵¹. Sicut esse unum vel multa, actu vel potentiá, est extra 10 essentiam cuiuslibet in quantum est ens sive quid in se. Tamen ens, acceptum secundum quamcumque rationem generaliter, praedicatur de quolibet ‘in quid’, et est de essentia cuiuslibet.

Per hoc patet ad aliam rationem¹⁵², quia ens praedicatur ‘in 77 quid’ de quolibet accepto ut quid est, non tamen accepto secundum 15 quamcumque rationem, secundum quam est passio entis.

[24] Ad tertiam rationem¹⁵³ dicendum: cum dicitur ‘principia entis 78 in quantum ens’, non intelligitur ly ‘in quantum’ reduplicative ita quod denotet causam, sed specificative, ut is sit sensus: entis in quantum ens, id est, entis secundum suam entitatem.

20 ¶ Sicut dicimus ‘hoc videtur in quantum album’, hoc est, 79 secundum suam albedinem. Consequentia autem non valet ab ‘in quantum’ ad ‘universale’ nisi quando tenetur reduplicative. Entia enim non

1 quiditatem] definitionem mg. F² 2 Tamen] mg. K² om. M | Tamen – quid] mg. D² | quia] add. quodlibet DFM | essentiam] scientiam C 3 praedicaretur] praedicatur CEH | aliquo] subiecto F | probatio] propositio CH | illa] ista BEFL 4 scilicet om. AG 5 quid] add. (lin. E²) quia DE²FM | cuius] lin. M² 7 aliam] primam K 8 eius] ante essentiam A 9 est om. ADFM | esse] est BHL | vel] et AE | multa] multum E add. vel G | actu] actus AEHK | vel²] et E 10 cuiuslibet] eius K | est om. ADFM | ens] add. sicut esse unum K 11 quamcumque] quamlibet C 12 de – quid] in q. de quol. M | quolibet] add. mg. istorum L² 13 in quid om. C 15 secundum quam] ut L 16 tertiam] mg. B² lin. E² | rationem om. F 17 intelligitur] intelliguntur K tenetur M | ly] lin. L² hic BCDEFHM | ita quod] ut G 18 specificative] add. ita DF | is] exp. lin. L² hic B iste F his M om. GHK 19 suam entitatem] e. s. A 20 Sicut – operationem (fin. n. 83) om. G text. sign. mg. Extra H²S² lin. anfractuosa mg. A¹S² | dicimus] add. quod H 21 ab] animal FM 22 ad] aliquid FM

¹⁵⁰ Cf. supra n. 6. 8.

¹⁵¹ Cf. Duns Scotus, *Lectura* I d. 3 p. 1 q. 1-2 n. 102-104 (XVI 262-264); *Ordinatio* I d. 3 p. 1 q. 3 n. 134-136 (III 83-85).

¹⁵² Cf. supra n. 8.

¹⁵³ Cf. supra n. 9-10.

solum sunt causata secundum aliqua posteriora ipsa entitate, sed etiam secundum suam entitatem, ita quod 'in creatis entitas est primum causatum'¹⁵⁴. — Per hoc tenet ratio in principio IV: "Quoniam autem"¹⁵⁵d.

80 Vel¹⁵⁶aliter tenet, quia hic consideratur causa entis in communi, scilicet Deus, cuius primus effectus est esse. Et nota quod primae 5 causae sciendi sunt primae propositiones immediatae. — Alio modo primae causae, non tantum sciendi sed essendi, dicuntur media in demonstratione, quae causant passionem in esse et in cognosci de subiecto. — Alio modo dicuntur causae essendi, non tamen forte proprie sciendi aliquid de subiecto quia non sunt medium in demonstratione, 10 sed principia intelligendi subiectum quia pertinent ad 'quid' subiecti. Ita quod intelligendo illud 'quid', illae causae intelliguntur sicut intrinsecae illi quiditati (ut materia vel forma); vel extrinsecae: illae prius intelliguntur subiecto, sed non intelliguntur intra quiditatem subiecti.

^d Sequitur adnotatio interpolata: De hoc amplius in principio IV sicut exponitur ibi 15 Extra¹⁵⁷

1 solum] mg. L² | causata] creata CK | aliqua] alia E | sed — entitatem] mg. B² 2 in] lin. E² add. creaturis vel in D | creatis] creaturis (lin. E²) ABE²L not. alia littera: in creaturis F 3 causatum] creatum BCK | Quoniam] Quantum M | autem] fieri CL add. principia A add. etc. BDHK 4 tenet] add. universaliter L | aliter] universaliter D | hic] sic B | entis] entitatis DF 5 Et om. A | Et — subiecto] text. sign. mg. Extra E² 6 sciendi] scientiae L | propositiones — primae om. M 7 sed] add. etiam A 8 et om. L | cognosci] cognoscendi lin. L² 9 subiecto] add. vel HK | essendi] sciendi DFM | tamen] tantum CFM | forte om. A 10 aliquid] quid EH | medium] media AD 11 subiectum] subiecti B | quia] quae E | pertinent] pertineant CE 12 illae] istae F ibi M | intelliguntur] intelligantur E 13 illi quiditati om. BC | materia vel forma] materialis vel formalis BE | vel] et (lin. B²) AB² | vel² om. H | extrinsecae] add. et DF | prius] lin. D² 14 sed non intelliguntur] mg. H² 15 De — IV] = ADFHKLMNPv om. rel. post 'reduplicative' (med. n. 79) pv post 'reduplicative' (med. n. 81) HKL post n. 83 ADFMN | amplius] add. diceretur L | IV] = DF VI AHKLMNPv | sicut — Extra] = DFpv mg. E² om. rel.

¹⁵⁴ Cf. *Liber de causis* prop. 3 (ed. A. Pattin p. 54): "Prima rerum creaturarum est esse et non est ante ipsum creatum aliud".

¹⁵⁵ Aristot., *Metaph.* IV t. 1 (AL XXV² 60; Γ c. 1, 1003a 26-28): "Quoniam autem principia et extremas quaerimus causas, palam quia cuiusdam illas naturae secundum hanc esse est necesse".

¹⁵⁶ Hic dicit *Mauritius* in suis adnotationibus (ed. Vivès VII 39a): "Ibidem parum post in solutione tertiis principalis ibi 'Vel aliter tenet' et usque ibi (n. 85) 'Contra responsionem ad primum argumentum' etc. assignatur Extra ab aliquibus".

¹⁵⁷ Cf. infra n. 85; etiam *Antonius Andreas*, *Expositio in libros Metaph.* IV sum. 1 c. 1 n. [4] (ed. Vivès V 649b-650a): "Notandum quod ly in quantum ens potest accipi dupliciter, ... scilicet vel specificative vel reduplicative. Primo modo accipitur cum hic dicitur quod entis in quantum ens sunt primae causae. Primae enim causae causant proprie entitatem, quia sunt causae universales omnis entitatis. Secundae enim causae inferiores magis causant talitatem entis sive entitatis, quia causant tale vel tale ens, non omne ens, nec aliquando ens in quantum ens. Si autem ly in quantum ens acciperetur reduplicative, ergo omne ens haberet causam quod est falsum quia processus infinitus esset in causis et causatis".

[25]

Haec scientia est circa primas causas primis duobus modis¹⁵⁸, quia 81 illi duo modi non differunt nisi penes totum et partem, propositionem et terminum. Et de communissimis fiunt propositiones primae, et communissima sunt prima media in demonstratione. Isto modo entis 5 in quantum ens sunt principia, tenendo 'in quantum' reduplicative etiam licet ens sit univocum ad omnia.

Aliis duobus modis¹⁵⁹ non est ista scientia circa primas causas 82 entis, in quantum ens tenetur reduplicative, quia non omnis entis sunt causae extrinsecae, ut patet; nec intrinsecae, quia non simplicium; sed sic oportet 'in quantum' teneri specificative.

Ubi notandum quod quattuor causae, in quantum quaelibet in 83 suo genere dat esse — circumscribendo rationem motus et mutationis —, pertinent ad metaphysicum:

Materia et forma in quantum sunt partes essentiae. Efficiens in 15 quantum dat esse, circumscribendo motum — licet enim non ageret nisi movendo, tamen ratio dantis esse prior est ratione moventis. Finis in quantum res secundum sui entitatem ad illud ordinatur — licet non possit illud attingere nisi per motum vel operationem; prior tamen est ratio ordinis secundum esse quam secundum operationem. ¶

20 Aliter dicitur ad hoc¹⁶⁰, quod cum dicitur 'entis in quantum ens 84 sunt principia', non intelligitur nisi de ente creato. Et si concludatur 'ergo cuiuslibet entis talis sunt principia', nihil mali accidit de tali ente.

2 partem] partes F 3 Et om. B | fiunt] sint F | propositiones primae] prim. p. A | primae] prima M | et² om. B 4 prima post media K om. F | Isto] Primo lin. H² 5 tenendo] intelligendo M | in quantum] ens E | quantum²] add. ens BH | reduplicative] mg. L² 6 etiam] et EM om. B | ens sit] sit ens B | omnia] add. alia A 7 Aliis — modis] Secundum modum A | ista post scientia H illa K | primas causas] c. p. H 8 ens] add. mg. secundum quod D²E² | tenetur] tenendo in quantum H | omnis] lin. L² 9 sunt] add. tales DFHKM | causae] tales A 10 oportet] potest B | teneri] ante in AH 11 Ubi notandum] Hic notatur DFM 12 circumscribendo rationem] circumscripita ratione K | rationem om. C | mutationis] transmutationis HK 14 Materia] add. scilicet A 15 enim] add. mg. secundum Philosophum L² | non] nihil H | ageret] ager E agent L 16 prior est] est p. AF | moventis] motus M 17 Finis] add. enim F | sui] suam ABHK | ad illud post ordinatur E om. F | ordinatur] ordinantur M add. et DF 18 possit] posset C | nisi om. M | prior — operationem om. BM | tamen] ante prior E post est K 20 dicitur] dico D | quod om. A | cum om. H 22 ergo] quod A | tali om. B

¹⁵⁸ Scilicet, primae causae sciendi sunt primae propositiones immediatae, vel primae causae sunt media in demonstratione; cf. supra n. 80.

¹⁵⁹ Videlicet, causae intrinsecae vel extrinsecae; cf. supra n. 80.

¹⁶⁰ Cf. supra n. 9-10.

[3. – Replicatio ad argumenta supra dicta]

- 85 Contra responsionem ad primum¹⁶¹. Supponatur quod ens non
possit habere conceptum communem ad decem genera propter
auctoritates PHILOSOPHI et rationes quae tanguntur in principio IV¹⁶².
Tunc cum unius scientiae sit unum subiectum, ex I *Posteriorum*¹⁶³, — 5
et probatur sic: secundum unum habitum convenit operari uno
actu; unus autem actus intelligendi non potest esse nisi circa unum
obiectum (non enim potest esse unus actus intelligendi circa omnia
attributa ad unum, quia tunc unum esset intelligere omnium entium,
cum omnia attribuantur ad unum primum); sequitur ergo quod 10
oportet ponere aliquod unum ens, cui alia attribuantur, proprium
subiectum ex cuius unitate sit scientia una.
- 86 Item, contra responsionem ad secundum¹⁶⁴: si ens secundum
totam communitatem suam ad decem genera haberet aliquam
propriam, puta *a*, sequuntur duo inconvenientia: 15
- 87 Unum quod ens secundum totam communitatem suam sit extra
essentiam illius *a*, sicut subiectum extra essentiam illius passionis,
cum cadat in definitione passionis tanquam additum, ex VII huius¹⁶⁵.
Et ita ens secundum totam communitatem suam non praedicatur
in quid de quolibet¹⁶⁶. 20

2 responsionem] rationem C rationes G | primum] *add.* argumentum AGHK | Supponatur] Supponitur AC Si ponatur mg. B² Supposito DFGM 3 possit] potest H posset GK | habere] haberi A | ad om. A 4 tanguntur] tangentur (lin. L²) AL² 5 Tunc] Tamen DF | unum] *add.* genus M | subiectum] *add.* secundum Philosophum A 6 convenit] contingit F 7 nisi] lin. E² | nisi — intelligendi om. F | unum] *add.* subiectum K 8 esse om. G | unus post intelligendi A | unus actus] mg. M² 9 unum] *add.* subiectum sed circa unum obiectum F | tunc] aliter F | omnium entium] omnia entia F 10 attribuantur] attribuntur ACGM | unum] *add.* principium K 11 aliquod] *add.* (lin. M²) primum GM² | cui] *add.* omnia F | alia] omnia AG | attribuantur] attribuntur C 12 scientia] ante sit F post una A | una om. C 13 responsionem] rationem (lin. B²) B²G | secundum] secundam lin. B² *add.* argumentum A 15 a] lin. K² *add.* lin. tunc L¹ | duo] ante sequuntur L post inconvenientia K om. G | inconvenientia] convenientia B 17 illius] istius G ipsius M | subiectum] *add.* est DF | illius²] ipsius BC om. AGHKM 18 passionis] lin. A² 19 praedicatur] praedicaretur (mg. L²) AL² 20 quolibet] *add.* mg. quod est inconveniens L²

¹⁶¹ Cf. supra n. 74.

¹⁶² Cf. infra lib. IV q. 1 n. 40. 50-69, et *Aristot., Metaph.* IV t. 2 (AL XXV² 60-61; Γ c. 2, 1003a 33-b 19).

¹⁶³ *Aristot., Anal. post.* I c. 28 (AL IV¹ 60; A c. 28, 87a 37-38): “Una autem scientia est quae est unius generis”.

¹⁶⁴ Cf. supra n. 76.

¹⁶⁵ *Aristot., Metaph.* VII t. 21 (AL XXV² 132; Z c. 6, 1031b 21-27).

¹⁶⁶ Cf. supra n. 77.

Aliud inconueniens: quod *a* esset passio sui si ens aliquo modo
praedicaretur in quid de *a*; quidquid enim est passio superioris, et
inferioris, licet non primo. Et per consequens *a* esset demonstrabile
propter quid de se ipso per ens tanquam per medium. Quia passio,
5 quae est primo superioris, est demonstrabilis propter quid de quolibet
inferiori per illud superius tanquam per medium. Ergo *a* esset simpli-
citer notius de ente quam de se ipso, et esset proprie quaestio: ‘propter
quid *a* est *a*?’, quia esset terminabilis per demonstrationem propter
quid, quod est contra PHILOSOPHUM VII huius, cap. ultimo¹⁶⁷.
10 Videtur ergo quod ens secundum totam communitatem ad decem
genera non sit subiectum alicuius scientiae.

27 Si dicatur ad hoc quod ens in communi, secundum quod ens, 88
dicitur habere in communi aliquam passionem¹⁶⁸, quia quodlibet ens
in quantum ens habet aliquam passionem extra essentiam suam;
15 (aliud est enim in quolibet entitas eius, aliud unitas vel actualitas), —
contra istam responsionem dupliciter:

Primo, videtur concedere propositum quod ens secundum
totam communitatem sui non sit subiectum, quia non habet sic
passionem, licet quodlibet particulare ens consideratum secundum
20 quiditatem suam habeat aliquam passionem.

Secundo, quia sequitur idem esse passionem sui, vel circu-
lariter idem esse passionem et subiectum, quorum utrumque est
impossibile. — Probatio consequentiae: cum omnia entia sint finita

1 a] ens G | sui] *add.* ipsius EF | si] *add.* enim DFM | aliquo modo om. M 2 in quid post
a GHK | enim om. G | est] mg. G² om. C | passio] mg. G² 3 licet] sed DFH | a] ens G |
demonstrabile] demonstrabilis DFM 4 quid] *add.* mg. de quolibet inferiori et ita L² | per ens
om. A | Quia] Quae A | Quia — medium om. K 5 primo] passio H om. A | superioris] superior
A 6 inferiori] inferiore CE | a] lin. M² 7 esset] est A | proprie quaestio] praedicatio L 8 a —
quid] mg. L² | esset] est mg. L² | terminabilis] demonstrabilis (mg. L²) EL²M 9 quod] lin. M² | huius
om. G | ultimo om. G 10 totam] *add.* suam AGHK 12 ad hoc om. AF | ens om. G | in — ens post
passionem K 13 in communi] ante dicitur E om. AKL | in — habet om. G | aliquam] aliam H² restit.
mg. H² | quia — passionem] mg. K² om. H | ens] lin. L² om. K² 14 ens om. F | essentiam suam] s. e.
H 15 enim] ante est FHL om. G | eius om. A | unitas] veritas H | vel] et A | actualitas]
accidentalitas AE *add.* etc. A 16 istam] illam BL | responsionem] rationem B²CFG restit. lin. B² |
dupliciter] tripliciter C om. H 17 Primo post videtur M *add.* lin. quod B² | propositum] ante videtur
B *add.* lin. scilicet L² 18 communitatem] quiditatem M | sui] suam LM | sit] *add.* verum K | non²]
nullam A | sic] mg. H² 19 passionem] *add.* aliquam E | particulare ens] e. p. H 20 suam om. F |
aliquam passionem] p. a. BE 21 Secundo quia] Item secundo A 22 subiectum] *add.* respectu
eiusdem A 23 finita] infinita F

¹⁶⁷ *Aristot., Metaph.* VII t. 59 (AL XXV² 154; Z c. 17, 1041a 14-15).

¹⁶⁸ Cf. *Aristot., Metaph.* IV t. 5 (AL XXV² 63; Γ c. 2, 1004b 16-17): “... sic et enti in quantum ens
est quaedam propria, et ea sunt de quibus est philosophi perscrutari veritatem”.

(accipiantur, gratia exempli, tria *a b c*), secundum responsionem quodlibet illorum habet passionem. Sit ergo *b* passio *a*, et *c* passio *b*. Si *c* habet aliquam passionem, aut igitur se ipsum, et hoc est unum inconueniens; aut *a* vel *b*, et ita est circulus, et ita est aliud inconueniens.

89 Responsio ad haec: Sit *a* unitas, *b* actualitas: neutrum sequitur 5 inconueniens. Unitas enim est aliquod ens in actu denominativa praedicatione. Similiter actualitas est aliquod unum denominativa praedicatione. Nec est hic circulus, quia unitas in universali denominatur ab actualitate aliqua, et ita actualitas in communi non denominatur ab unitate in communi, sed actualitas in communi 10 aliqua unitate.

90 Contra: si unitas in communi denominatur ab aliqua actualitate sicut a passione, ergo et quaelibet unitas, licet non primo, quia passio communioris est passio cuiuslibet inferioris, licet non primo. Et actualitas in communi denominatur ab aliqua unitate sicut a 15 passione, secundum responsionem. Ergo aliqua eadem unitas respectu actualitatis est subiectum et passio.

III. — Quomodo substantia potest esse subiectum Metaphysicae A. — Expositio opinionis]

91 Propter istas rationes¹⁶⁹ videtur concedendum quod ens, secundum totum ambitum suum prout dicitur de decem generibus, non sit hic subiectum. Tum quia nullam unitatem habet maiorem quam 20 [28]

1 accipiantur] accipiuntur H accipitur K | gratia exempli post tria A | tria om. K | responsionem] rationem BCG | quodlibet] quodcumque BE 2 illorum] istorum ADF eorum G | et] lin. E² | passio²] add. ipsius A | Si] add. igitur A | habet²] habeat D haberet M 3 aliquam passionem] p. a. M | igitur om. A | et om. A | est unum inconueniens] inconueniens primum A add. scilicet quod idem erit passio sui M 4 a] add. (exp. lin. G²) et c passio prius fit G¹ | est om. A | circulus] add. in ens G | et²] lin. G² | ita²] illud A sic F | est² om. FGH 5 ad haec om. H | b] add. vero A 6 in om. A 7 aliquod] aliud A 8 est hic] h. e. BE | in universali] mg. G² 9 actualitate aliqua] aliq. a. CH | in communi] mg. A² om. GKL | non om. F | non — communi-2 om. M 10 actualitas in communi] exp. lin. A² om. BCE 11 aliqua] add. in communi K 12 actualitate] unitate D'FM restit. lin. D² 13 ergo] spat. vac. G | et om. E 14 communioris] superioris BE' restit. lin. E² | licet] lin. G² 16 responsionem] rationem GH | eadem om. A 20 istas] illas L | rationes] responsiones K | videtur] add. esse A 21 suum om. G 22 quia] mg. H² | nullam] istam G' restit. lin. G² | maiorem om. G

¹⁶⁹ Cf. supra n. 85-90; Duns Scotus, *Porph.* q. 3 n. 17: "Sicut unitas metaphysicae est ab unitate substantiae ad quam alia entia attribuuntur".

habeant decem praedicamenta, cum non habeat conceptum communem ad illa, licet accidentia attribuantur ad substantiam. Tum quia secundum totam communitatem suam non potest habere aliquam proprietatem — ut probatum est¹⁷⁰ dupliciter — propter diversitatem essentialem passionis a subiecto, et quia idem foret passio sui vel circulus foret in passionibus et subiectis, quod est contra PHILOSOPHUM I *Posteriorum*, cap. 'De statu principiorum'¹⁷¹: "Non est hoc huius qualitas et illud huius", ubi sequitur de qualitate¹⁷²: "Nullum aliorum", scilicet subiectorum, "nisi secundum accidens praedicabitur".

10 Ex his sequitur quod oportet ponere aliquod unum, quod 92 potest habere proprias passiones de ipso demonstrabiles propter quid, esse subiectum huius scientiae, quia haec est scientia una et scientia propter quid. Oportet etiam illud unum esse primum ens ad quod omnia alia attribuuntur, alioquin non considerat ista scientia de 15 omnibus entibus. Probatio consequentiae: omnis enim scientia considerans multa per se — non ut passiones vel causas —, vel est de communi ad illa ut de subiecto, vel de primo ad quod alia attribuuntur. Consequens autem probatum est esse contra intentionem PHILOSOPHI supra, quando arguitur pro opinione AVICENNAE¹⁷³. Illud autem 20 quod habet omnes illas condiciones non est nisi substantia; illud ergo ponendum est hic proprium subiectum.

1 habeant] habent ADF | habeat] habeant CEKM | conceptum communem] comm. c. GHK 2 illa] ista E'FGH restit. lin. E² | licet] lin. B² | accidentia] actus G' restit. mg. G² | attribuuntur] attribuuntur G 3 totam] omnem D | totam communitatem suam] s. c. t. A | aliquam om. DFM 4 dupliciter] del. lin. B² | propter] add. scilicet A 6 circulus] circularitas L 7 cap.] add. illo A | principiorum om. A | hoc] haec G | huius] huiusmodi BF 8 huius] huiusmodi (lin. E²) BE² add. primi DFM add. etc. G | ubi — praedicabitur om. G | de — nisi] mg. B² om. C | qualitate] aequalitate L | Nullum] Omnium mg. B² 9 scilicet om. AEM | nisi om. E | praedicabitur] probabitur M 10 his] istis DF | ponere om. A 11 potest] possit F 12 huius] istius GK | scientia²] add. et B 13 Oportet] Sed K | Oportet ... esse] Sed ... est CDFM | etiam illud] i. e. DFM | unum] ens A | ens om. A 14 alia om. GH | attribuuntur] attribuuntur A | considerat] consideraret GKL consideret H esset A | ista] illa HL | scientia om. F 15 entibus] add. ista scientia F | Probatio consequentiae] mg. L² om. BCGHK | omnis enim] quia omnis AGHK cum enim C | considerans] quae considerat B 16 communi] omni G 17 primo] illo H | quod] add. omnia AF | alia] omnia GK 18 autem om. FG | est] ante probatum F 19 supra] sive K | pro opinione] contra opinionem A 20 omnes om. B | illas] istas ADEFM om. B | ergo] ante illud A autem DF om. L 21 hic post subiectum A | proprium subiectum] s. p. BE add. et primum L add. ibidem B

¹⁷⁰ Cf. supra n. 88.

¹⁷¹ Aristot., *Anal. post.* I c. 22 (AL IV¹ 46; A c. 22, 83a 36).

¹⁷² Aristot., *Anal. post.* I c. 22 (AL IV¹ 47; A c. 22, 83b 10-11).

¹⁷³ Cf. supra n. 74-78. 84.

- 93 Istud confirmatur per PHILOSOPHUM in IV, ubi postquam
distinxit ens, et qualiter ista scientia considerat omnia entia, quia una
scientia est omnium dictorum ad unum, subdit¹⁷⁴: “Ubique vero
primi proprie est scientia, ex quo alia pendent et propter quod dicun-
tur”. Et concludit ex hoc¹⁷⁵: “Ergo si hoc est substantia, substantia-
rum oportet principia et causas habere philosophum”.
- 94 Item, in principio VII, postquam probavit substantiam esse
primum entium cognitione, definitione et tempore, concludit¹⁷⁶:
“Quapropter nobis maxime et primum et solum, ut est dicere, de sic
ente”, scilicet de substantia, “speculandum est”. Bene autem dicit “solum
ut est dicere”, quia non solum considerat ista scientia de substantia,
quamvis illud solum sit principale subiectum, sed considerat etiam
de omnibus aliis in quantum attributa sunt ad substantiam.
- 95 Item, in IV, cap. 2, dicit PHILOSOPHUS¹⁷⁷ quod “tot partes
sunt philosophiae, quot substantiae”, innuens per hoc quod secun-
dum distinctionem substantiae, ut principalis subiecti, distinguitur
scientia haec.
- 96 Omnes autem auctoritates, quae adductae sunt prius¹⁷⁸, quod
haec scientia est de ente in quantum ens, concedendae sunt hoc
modo: quia scientia quae est de primo aliquo tanquam de proprio
subiecto, considerat etiam de attributis ad primum, non tanquam de
principali subiecto, sicut exemplificat PHILOSOPHUS, IV de sano¹⁷⁹.
Unde in principio IV, ubi principaliter praefigit subiectum secundum

1 [stud] praem. Item A Item F | in om. CG | IV] add. huius BE | ubi] lin. G² 2 ista] illa H
4 est] in M | pendent] dependent ADFM | et – dicuntur] etc. G | quod] add. alia BE 5 hoc est]
e. h. E | substantia] scientia BE'M restit. mg. E² om. L | substantiarum] scientiarum BE' restit. mg. E²
6 oportet] add. ponere B | principia et causas] c. et p. A | causas] causam K 7 VII om. BE |
substantiam] sub materia C | esse om. F 8 primum] principium CG add. vel principium H |
entium] omnium B add. omnium E 9 et² om. K | de – dicere] mg. E² | sic] hoc B 10 scilicet]
id est GK | de om. DE²FM | Bene autem om. DE²FM 11 ut] modo mg. E² | considerat post
scientia C | ista] illa G 12 sit] add. principium K | principale om. A 14 de om. L | in om. AG
15 sunt] ante partes DFM post philosophiae E | innuens post hoc A | per] in B 16 dis-
tinguitur] distinguatur DFM 17 scientia haec] h. s. AK 18 autem] igitur AHK om. FG |
prius] ante adductae F 20 quae post est K om. L | aliquo] subiecto BCE om. L | tanquam de
proprio om. L 21 primum] illud GHK 22 Philosophus] add. (lin. B²) in B²DFH | IV] add.
huius A 23 in] lin. G²

¹⁷⁴ Aristot., *Metaph.* IV t. 2 (AL XXV³ 68; Γ c. 2, 1003b 16-17): “Ubique vero proprie primi est
scientia, et ex quo alia pendent et propter quod dicuntur”.

¹⁷⁵ Aristot., *Metaph.* IV t. 2 (AL XXV³ 68; Γ c. 2, 1003b 18-19); cf. supra n. 18. 67.

¹⁷⁶ Aristot., *Metaph.* VII t. 5 (AL XXV³ 133; Z c. 1, 1028b 6-7): “Quapropter nobis maxime et
primum et solum ut est dicere de sic ente speculandum est quid est”.

¹⁷⁷ Aristot., *Metaph.* IV t. 4 (AL XXV² 62; Γ c. 2, 1004a 2-3).

¹⁷⁸ Cf. supra n. 68-71.

¹⁷⁹ Aristot., *Metaph.* IV t. 1 (AL XXV² 60; Γ c. 1, 1003a 35-b 3).

COMMENTATOREM¹⁸⁰, postquam dixit hanc scientiam esse de
omnibus entibus, subdit exponendo se quid sit proprium subiectum,
quia primum “ex quo alia dependent”, ut praeallegatum est¹⁸¹. Non
solum autem est substantia primum, sed et passiones hic consideratae
communes primo ei insunt, et per naturam eius attribuuntur aliis
posterioribus. Alia etiam a substantia non solum hic considerantur
tanquam passiones demonstrabiles de substantia, sed etiam in quan-
tum quaedam entia in se habentia passiones; unde et passiones ipso-
rum de ipsis in hac scientia possunt demonstrari. Non est enim inconve-
niens passionem alicuius subiecti prioris posse esse subiectum alicuius
passionis posterioris, sicut apparet in accidentibus ordinatis; duplici
enim ratione considerantur accidentia in ista scientia. — Unde omnes
rationes ad utramque partem adductae concludunt unam veritatem.
Primae¹⁸² quod haec est de omnibus entibus. Aliae¹⁸³ quod non de
omnibus istis tanquam de uno, nec de aliquo communi omnibus
istis, sed de aliquo primo ad quod alia attribuuntur.

[B. — Instantiae contra hanc opinionem earumque refutatio]

- [31] ¶ Sed¹⁸⁴ contra praedicta instatur: si enim substantia ponatur
subiectum in metaphysica, de qua passiones metaphysicales ostendun-

1 hanc post scientiam K post entibus BE 2 subdit] subdidit A 3 primum] primo F |
dependent] pendent BCEL | praeallegatum] probatum DFM 4 solum autem] a. s. DF | et]
etiam CKL om. BDEFM 5 attribuuntur aliis] aliis a. A 6 etiam om. G | hic post conside-
rantur DHM om. FK 7 etiam om. BDEFM 8 entia] add. per se et F | et] etiam A 9 de
ipsis post scientia BE | possunt demonstrari] ante in H | est enim] enim est BCH 10 passio-
nem] passiones L 11 passionis posterioris] poster. p. EG | sicut] ut G | in] add. passionibus
AD'EF' not. vel: ly D not. alias: in F | accidentibus] lin. E² om. A | duplici] triplici A 12 enim] lin.
D² om. G | ista] illa G hac AEK post scientia DFM 13 rationes] ante omnes K auctoritates B |
partem om. F | adductae] ante ad G | unam om. F 14 Primae] add. rationes A | quod] quia EHK |
est] add. scientia BEH | entibus om. F | Aliae] add. rationes A add. sint M 15 istis] entibus A | istis
– omnibus om. B | de om. M | de² – sed] mg. D² | omnibus² istis] i. o. E 16 quod] add. omnia
AFGHK 19 Sed] text. sign. mg. usque infra maius 'M' (sign. 'M' deest infra) A Extra B² | contra]
add. ista GH add. illa K | substantia] K² 20 qua] quo B | ostenduntur] ostenduntur C
ostendantur DF

¹⁸⁰ Averroës, *Metaph.* IV com. 2 (ed. Iuntina VIII f. 31vb): “Si igitur hoc prius sit substantia... Si igitur
prius decem entium est substantia... et philosophus est ille, qui scit primas causas omnium, necesse
est ut cognitio principiorum substantiae sit accepta in definitione philosophi”.

¹⁸¹ Cf. supra n. 93.

¹⁸² I. e. rationes de quibus in n. 91.

¹⁸³ Videlicet, rationes adductae in n. 92-95.

¹⁸⁴ Hic notat Mauritius (ed. Vivès VII 39a): “Consequenter ibidem infra ‘Sed contra praedicta
instatur’, vel secundum alios ibi (n. 110) ‘Tenendo quod Deus sit subiectum’ etc. usque ad finem
quaestionis ponitur Extra in aliquibus originalibus”; cf. lectiones variantes infra ad n. 110.

tur, dic ubi demonstratur aliqua conclusio de substantia? Dices quod in principio VII¹⁸⁵, ubi ostenditur quod substantia est primum ens tripliciter.

98 Contra: cuius generis est ista passio demonstrata de substantia? Non quantitatis, quia quantitas non inest omni substantiae; nec alicuius generis posterioris, quia illa omnia praesupponunt quantitatem.

99 Respondeo quod haec passio, scilicet 'primum omnium', est relatio; et relatio non praesupponit quantitatem. Quia substantia, si non est prima nisi ut est sub quantitate, ergo non est prior quantitate, sicut homo albus non est prior albedine.

100 Contra: in V huius¹⁸⁶ ponuntur tres modi relationum tantum, qui praesupponunt quantitatem.

101 Item, per quod medium fiet demonstratio demonstrans passionem de substantia in communi? Non per definitionem, quia eam non habet — et tamen ponitur quod potissima demonstratio est per definitionem¹⁸⁷ —, ergo haec non est certissima scientia.

102 Item, per differentiam, ut medium, nihil videtur demonstrari de substantia. In qua enim figura hoc fieret?

103 Ad hoc potest dici quod forte de subiecto scientiae proprie dictae sunt multa vera, quae accipiuntur de libro *Posteriorum*¹⁸⁸. Illud enim est subiectum conclusionis demonstrationis qua concluditur passio eius de ipso. Sed accipiendo scientiam aliter, prout est una

1 dic] de C | conclusio] passio EF | de substantia] ante aliqua A | substantia] add. sive concluditur aliqua conclusio F | Dices] praem. Si F Dicis DF Dicit C 3 ens] omnium entium A 4 ista] illa GHK om. A | de substantia om. C 6 illa post omnia HK ista BE alia DFM 8 quod] quia K | scilicet om. AGHK | primum] prima HK | omnium] omni quantitate L 10 ut] ubi K | est² om. C | ergo om. DFM | non] nec D | prior] ante non BCEHL 11 sicut] ut H | homo] huius G | prior] prius H 12 in om. G | huius om. A | ponuntur — tantum] t. tres m. r. p. A | relationum] relativorum ABE 13 praesupponunt] supponunt H 14 fiet] fit BH fiet F | demonstrans] demonstrando E om. B | passionem] passionis B 15 eam post haber E 16 non] mg. B² | et] nec G | potissima demonstratio] d. p. G | est om. GK 18 differentiam] demonstrationem A | ut] add. per A 19 enim om. F | hoc] haec BE | fiet] fiet L 20 forte] ante potest E 21 de] in H | illud] Aliud L 23 ipso] eo B | prout] mg. H² | est om. K

¹⁸⁵ Aristot., *Metaph.* VII t. 4 (AL XXV² 123-124; Z c. 1, 1028a 32-33): "... sed substantia omnium primum, notitia et ratione et tempore".

¹⁸⁶ Aristot., *Metaph.* V t. 20 (AL XXV² 103; Δ c. 15, 1020b 26-32).

¹⁸⁷ Cf. Aristot., *Anal. post.* II c. 8 (AL IV¹ 80-81; B c. 8, 93a 1-13).

¹⁸⁸ Cf. Aristot., *Anal. post.* I c. 4 (AL IV¹ 12-13; A c. 4, 73a 35-b 16).

aggregatio tradita de cognitione multorum cognoscibilium, simplicium et complexorum, principiorum et conclusionum — sicut geometria dicitur una scientia —, sic subiectum scientiae dicitur unum commune ad omnia illa subiecta scientiae proprie dictae, vel unum primum ad quod omnia alia attribuuntur. Pone enim unam scientiam demonstrantem de figura omnes passionem eius in communi; aliam quae demonstret omnes passionem specierum figurae de ipsis. Haec videtur subalterna primae, nec in hac aliqua passio ostenditur de figura in communi, et tamen huius subiectum videtur esse figura in communi, quia illud solum est commune ad omnia considerata in illa scientia. Si haec distinctio est bona, Deus potest poni hic subiectum sicut in theologia¹⁸⁹, licet nulla passio de se sit demonstrabilis, quia omnia considerata hic reducuntur ad ipsum ut ad simpliciter primum.

[C. — Quaestiuncula subordinata: Suntne aliqua principia de posterioribus consideratis in Metaphysica?]

Sed sive Deus sive substantia ponatur hic subiectum, numquid de aliis posterioribus hic consideratis sunt aliqua principia simpliciter?

Videtur quod non:

20 Quia omnia posteriora, quoad quodlibet quod inest eis, habent causam.

[33] Responso: de posterioribus vere sunt principia complexa, propositiones scilicet immediatae. Ita enim immediate inest definitio

1 tradita de cognitione] scitorum vel una aggregatio A | cognoscibilium] add. et BE 2 complexorum post principiorum E add. et M | principiorum] add. scilicet A 3 dicitur] est BE | scientiae] lin. E² ante subiectum G om. B | dicitur²] est DEFM | unum — primum] mg. E² 4 illa post subiecta (mg. E²) DE²F | subiecta — alia] mg. B² | dictae] dicta M 5 alia] mg. B² illa CEKLM | unam scientiam] s. u. BE | demonstrantem de figura] de f. d. DFM 6 eius — passionem om. B 7 demonstret] demonstrat DFHM 8 subalterna] subalternata M | aliqua] alia CH | ostenditur] ante aliqua ADFM 9 et om. BDFLM | et — communi om. CH | esse om. DFM 10 solum] subiectum DFHM | est om. F | omnia om. BF | illa] hac DFM 11 Si] praem. Sed HL Est L | haec] ista GH illa K | est] sit B | hic] ante poni H post subiectum F 12 nulla] nostra H² restit. mg. H² | de se] se ipso AGHK om. DF 16 Deus ... substantia] substantia ... Deus A | substantia] add. aliqua F 17 aliqua] alia BH om. E 19 Videtur post non F 20 omnia] quaelibet G | quoad] quantum ad H | quodlibet] quidlibet BCDLM | inest] est in DFM 22 sunt] sint M 23 propositiones scilicet] s. p. E | immediate inest] inest i. H

¹⁸⁹ Cf. Duns Scotus, *Lectura* prol. p. 2 q. 1-3 n. 77-88 (XVI 29-32); *Ordinatio* prol. p. 3 q. 1-3 n. 151-171 (I 102-114).

numeri numero sicut anguli angulo. Unde in V, cap. 'De per se'¹⁹⁰:
 "Hominis multae sunt causae", sed quare homo est homo, nulla. Tunc
 concedo quod posteriora sunt causata secundum se, et quidlibet sui
 simpliciter; tamen compositiones aliquae de eis non habent alias
 compositiones priores causas veritatis per quas possunt demonstrari, 5
 alioquin esset tantum unum principium proprium in una scientia, in
 quo definitio subiecti de ipso praedicaretur.

106 Contra: per principium aliquod de quantitate demonstrantur
 passiones quantitatis sicut per principium de substantia passiones
 substantiae. Igitur si principia sint aequae prima, quia nullum est causa 10
 alterius, et conclusiones erunt aequae primo scibiles, et ita aequae
 primo est scientia haec de substantia et quantitate.

107 Item, numquid aliqua veritas complexa increata est causa
 veritatis complexae creatae, sicut incomplexa incomplexae, cum nulla
 sit Deus? 15

108 Ad primum¹⁹¹: quod principia non sunt aequae prima, licet
 nullum alterius veritatis sit causa, sicut patet de unitate et puncto. Nec
 etiam ambo secundum se aequae nota, quia principia sunt notiora
 quae habent terminos notiores, et termini unius sunt notiores
 naturaliter terminis alterius; ita etiam una est verior alia. Unde im- 20
 mediatorum est ordo in veritate, licet non causalitas. Sic etiam est de

1 numeri] lin. G² mg. K² | in om. G 2 multae sunt] s. m. E | sed] et B | nulla] add. est
 AD | Tunc] lin. G¹ 3 concedo] concipio L | causata] ante sunt BE creata L 4 compositiones]
 opinionibus H' restit. mg. H² | de eis om. C | alias post compositiones E aliquas H 5 possunt]
 possint AEFG add. verificari sive F 6 esset] mg. H¹ 7 de ipso om. K 8 per] add. primum
 HK 9 quantitatis] de quantitate CF de quantis A | per om. F | principium] principia ADM om.
 F | substantia] add. eius A add. demonstrantur H 10 substantiae] ante de A om. L | sint] sunt
 CL | prima – aequae om. K | nullum] nulla L | est om. A | causa] principium F 11 aequae om.
 CFLM | primo scibiles] s. p. H 12 est] erit GHK | haec] ante scientia DFGM hic H | et] add.
 de A 13 aliqua post veritas H alia B | complexa] incomplexa est A | increata] incausata BE | est
 om. ACGL | causa – incomplexae] = AHKpū om. rel. 14 creatae] causatae A | cum – Deus om.
 HK 16 Ad] praem. Respondeo H | sunt om. G | licet] quamvis A 17 nullum] enim M |
 alterius – causa] sit c. a. v. GHK 18 se om. K | aequae] ante secundum CDELM om. B |
 notiora] nobiliora M' restit. lin. M² 19 notiores] nobiliores M' restit. lin. M² | et – naturaliter
 om. H 20 naturaliter] ante sunt A supernaturaliter L | etiam post una DM post est F | est]
 ante una A | verior] prior A | alia] altera EGM | immediatum] in eis H¹ 21 causalitas] add.
 in talitate(!) C | Sic] Ita A | de] in C

¹⁹⁰ Aristot., *Metaph.* V t. 23 (AL XXV³ 116; Δ c. 18, 1022a 33-35): "Amplius cuius non est aliqua alia
 causa; hominis enim multae sunt causae, animal, bipes; attamen secundum se homo homo est"; cf.
 Thomas, *Metaph.* V lect. 19 (ed. Parmen. XX 425b): "Tamen huius propositionis, homo est homo,
 cum sit immediata, nihil est causa; et propter hoc homo est homo secundum se".

¹⁹¹ Cf. supra n. 106.

articulis fidei, quorum non omnes sunt aequae primi, quia non sunt
 de Deo immediate. Et tamen omnes simpliciter sunt principia theo-
 logiae et simpliciter indemonstrabilia.

Ad secundum¹⁹²: veritas complexa causatur a Deo, quia termini 109
 5 causantur a Deo, qui sunt causa veritatis complexae. Sed non quia
 'Deus est Deus' ideo 'homo est homo', licet a Deo sit homo⁶.

[III. – Quomodo Deus potest esse subiectum metaphysicae]

[34] Tenendo quod Deus sit hic subiectum, aliter est hoc ponendum 110
 10 quam ponit AVERROËS.

⁶ Sequitur adnotatio interpolata: Nota¹⁹³ hic quinque. Primum de ordine novem generum
 accidentium inter se: quare specialiter relationis ad alia? Secundum de medio demon-
 strationis potissimae. Tertium de distinctione scientiae. Quartum, iuxta hoc, quo-
 modo Deus potest poni subiectum? Et hic quare ad solutionem primi argumenti con-
 15 tra opinionem COMMENTATORIS¹⁹⁴. Illud enim concludit contra subiectum theologiae.
 Tam enim ratio faciens fidem conclusionis ex praemissa credita quam demonstratio
 concludit aliquid de subiecto per medium aliud ab extremis. Quintum, quomodo est
 ordo principiorum immediatorum?

1 non omnes] o. n. A | primi] prima H | quia] qui C 2 Deo] add. aequae A | Et om. M
 add. si E | tamen] si D | simpliciter post sunt C post principia K 3 indemonstrabilia]
 indemonstrativa L 4 causatur] creatur L | quia] lin. M² | termini] non L 5 causantur]
 creantur L | a Deo] mg. E² om. BGHKLM | causa] causae BDE | non] add. est K 6 est]
 hominibus K | licet] sed E' restit. lin. E² 9 Tenendo – etc. (fin. n. 163)] text. sign. mg. Extra
 usque ad (in E¹) finem quaestionis B²E¹ | Tenendo – metaphysica] mg. J¹ text. sign. mg. 'A' J¹ |
 aliter] add. hic K | hoc] hic AGHL 10 ponit] ponat AKM 11 Nota – immediatum] =
 AEGJKN Maur. [Maur. = ψ] (scrip. in ima col. EGK) om. rel. pū text. sign. (in imo f.) additio quae
 intrat secundum alia exemplaria ibi E text. sign. mg. J² | Nota hic] Hic n. GK | hic – primum om. ψ
 | quinque] add. specialiter G | Primum] Primo E om. GK | novem generum] g. n. Jψ 12 inter
 se om. A | se quare] quas N | quare om. ψ | Secundum] Item Jψ | demonstrationis] relationis E
 13 potissimae] positivae E | Tertium] Item Jψ | distinctione] definitione G | Quartum] praem.
 Item N Item Jψ | iuxta hoc om. AE 14 potest] ante Deus N add. hic A | poni] esse GK add. vere
 K | Et – subiectum om. ψ | quare] respondet GK | solutionem] responsonem AN | solutionem
 primi argumenti] primum argumentum sive GK primum J 15 enim] non E | concludit]
 concluditur E concludetur G concluderet K 16 faciens] caritatis(!) K | conclusionis om. A |
 credita] tradita AEJ | quam demonstratio] qua Deo J 17 aliud om. J | extremis] extremo ψ |
 Quintum] praem. Item ψ Item JN

¹⁹² Cf. supra n. 107.

¹⁹³ Haec adnotatio habetur in adnotationibus [= ψ] Mauriti de Portu (ed. Vivès VII 39b) cum
 aliquibus lectionibus variantibus; dicit enim Mauritius "in aliquibus originalibus habentur haec
 verba in margine in hac quaestione"; cf. supra n. 97-109.

¹⁹⁴ Cf. supra n. 30.

Circa quod duo sunt facienda. Primo ostendetur quomodo peccant AVERROËS et AVICENNA in opinionibus suis, et secundo dicetur modus quo Deus potest poni subiectum in metaphysica.

[A. — Quomodo peccant Averroës et Avicenna]

111 Circa primum sciendum quod AVICENNA et AVERROËS 5
habent hanc propositionem communem: 'nulla scientia probat suum subiectum esse'¹⁹⁵. — Secundo, AVICENNA dicit tantum philosophiam primam posse probare Deum esse, non naturalem. — Tertio, AVERROËS ponit e contra quod tantum in scientia naturali hoc declaratur, non in prima philosophia. — Quarto, AVICENNA ponit Deum non 10
esse subiectum in metaphysica. — Quinto, AVERROËS ponit genus entium separatorum ibi esse subiectum.

112 Contra primum¹⁹⁶ istorum arguitur sic: scientia quia 5
demonstrat suum subiectum esse, quia per effectum demonstratur aliquid de causa sic: ex hoc enim quod effectus non potest esse sine tali 15
condicione in causa, effectus non potest esse sine esse causae; ergo causa est. Patet etiam quod primum conclusum de causa per effectum est esse; sed scientia quia praesupponit conceptum aliquem apud intellectum de subiecto, et de illo conceptu arguit primo quod sit, secundo quod alia sibi insunt. 20

113 Contra secundum et tertium¹⁹⁷ simul: omnis proprietas con- 5
siderata de effectu, quam impossibile est sibi inesse nisi talis causa

1 Primo] *add.* enim DFGM | ostendetur] ostenditur B | quomodo] quod B 2 Averroës et Avicenna] Avic. et Aver. AGHK | opinionibus] operationibus H' *restit.* lin. H² | et² om. D 3 Deus om. DFM | poni] *add.* quod Deus sit DFM 5 Circa primum] *add.* est AGHK | sciendum] notandum H | et om. L 6 hanc propositionem] p. h. BE | communem] *add.* quod EF 7 dicit] ponit DFHM om. CGK 8 probare] E' demonstrare (lin. E²) DE²F | Deum esse om. B | Tertio post Averroës BE Sed L 9 e] lin. E² om. B | contra] converso DFHM om. B | quod] lin. B² quia H | tantum om. H 10 non om. M | prima philosophia] p. prima BDEFM | Quarto om. L | Deum — poni] mg. M² 11 in metaphysica] *add.* cap. 1 H | Quinto] Sed L om. H 12 ibi esse] e. ibi DFM 13 quia om. K 14 suum subiectum] sub. s. B | esse om. C 15 sic om. EL | enim om. F 16 causa] *add.* (mg. E²) sequitur quod DE² | ergo] *add.* conclusio F 17 etiam] igitur H 18 aliquem] ante conceptum E *add.* talem F *add.* communem H 19 intellectum] intentionem E | illo] subiecto DFM primo G isto primo H | conceptu] concepto DFM | primo] lin. M² om. DF | sit] sic D 22 quam — effectu om. C | sibi inesse] i. s. A | talis causa] c. t. K

¹⁹⁵ Cf. *Avicenna, Metaph.* I c. 1 (AviL 4): "... quoniam subiectum omnis scientiae est res quae conceditur esse, et ipsa scientia non inquit nisi dispositiones illius subiecti"; *Averroës, Physica* I com. 83 (ed. Iuntina IV f. 22v^b): "... quod impossibile est aliquam scientiam declarare suum subiectum esse, sed concedit ipsum esse, aut quia manifestum per se, aut quia demonstratum in alia scientia".

¹⁹⁶ Cf. supra n. 111.

¹⁹⁷ Cf. supra n. 111.

sit, concludit causam esse 'quia'; sed tam proprietas considerata in scientia naturali quam in ista de effectu non potest sibi inesse nisi primum movens sit et nisi primum ens sit; ergo utraque scientia potest probare ipsum esse. Tamen ista immediatius, quia generales proprie- 5
tates entis creati, secundum quod considerantur hic, magis ducunt in cognitionem positivam perfectionum primi entis per excellentiam quam speciales condiciones consideratae in aliis scientiis. Quia illae magis ducunt in cognitionem privativam vel aliquam positivam minus excellentem; minus enim excellens videtur primitas movendi tantum 10
quam esse primum ens simpliciter. Unde uterque negetur quoad secundum et tertium, sed magis AVERROËS. — Hoc etiam probatur specialiter contra ipsum, quia tunc illa quae est simpliciter conclusio in physica, esset hic simpliciter prima propositio omnino indemonstrabilis, et ita physica esset prior ista.

15 Si DICAS: hic non demonstratur propter quid, — nihil ad b¹⁹⁸. 114
Nec in physica. Igitur aequaliter negatur hoc posse demonstrari ibi, sicut hic.

[36] Contra quartum¹⁹⁹ sunt ratio fundata super auctoritatem 115
PHILOSOPHI VI *Metaphysicae*²⁰⁰ et ultima ratio adducta pro opinione 20
AVERROIS²⁰¹ cum confirmatione illius rationis posita in respon- sione²⁰² ad eam.

1 sit] insit GHK | esse] *add.* demonstratione A | quia] lin. E² spat. vac. H | sed] sequitur M | tam] omnis H | considerata] *add.* tam H 2 ista] illa K | de effectu om. F | non] mg. K² | potest] possunt F 3 et — sit om. A | potest] mg. L² 4 ista] illa HKL istam M 5 creati] causati A | hic] ante considerantur lin. B² | ducunt] dicuntur E' *restit.* mg. E² dicunt M 6 cognitionem positivam] p. c. DFM | perfectionum] mg. E² perfectionem K om. BH | per] lin. E² | quam] tanquam ACFGKM 7 illae] istae A 8 vel] *add.* in BGH | aliquam] aliam H 9 enim post excellens A | videtur] ante excellens H | movendi — esse] quam esse t. m. E 10 ens] mg. H² | negetur] negatur F | quoad] quantum ad D om. H 11 secundum et] = M om. *rell.* pv | tertium] hoc tantum L om. H 12 ipsum] eum GHK *add.* quoad tertium H | quia om. C | est simpliciter] s. e. D 13 in om. H | simpliciter om. F | omnino om. BEK 14 physica om. G | esset om. K *add.* simpliciter A 15 dicas] dicis DFM dicat KL | ad] aliud M | b] *add.* quia A 16 negatur] negat C nega LM negetur (lin. G²) G²H | hoc] hic A ibi BE | demonstrari] *add.* hic et A | ibi om. BE 17 sicut hic om. A 18 sunt] est (lin. M²) GHKM² 19 Philosophi] *add.* in ABHKL | adducta] addita EM 20 Averrois] *adnot.* f. 1 col. 3 'T.' (mg.) E' f. 1 col. 4 ibi M | illius] istius F om. D | posita] positae E

¹⁹⁸ I. e. nihil ad minorem praemissam: 'sed tam proprietas' etc.; cf. supra n. 113.

¹⁹⁹ Cf. supra n. 111.

²⁰⁰ Cf. supra n. 14-17.

²⁰¹ Cf. supra n. 18.

²⁰² Cf. supra n. 64.

- 116 Item, contra ipsum²⁰³ arguitur sic: AVICENNA concedit quod metaphysica est de Deo cum consideret de ipso, et quod est de ente in quantum ens. Sed metaphysicus non intendit considerare de Deo propter considerationem entis in quantum ens, quia Deus non est principium cognoscendi ens in scientia quia. 5
- 117 Similiter, tunc ultimus finis huius scientiae non esset speculari causas altissimas et primas, nec in actu sapientiae principali esset felicitas naturalis; ergo metaphysica principaliter considerat de ente propter primum ens. Sed illud est subiectum in scientia, cuius cognitio principaliter quaeritur quantum ad proprietates et perfectiones eius, 10 et etiam quantum ad esse in scientia quia; ergo etc.
- 118 Ex hac ratione patet quod Deus non consideratur hic ut principium subiecti; sic enim non consideratur aliquid in aliqua scientia nisi sit principium sciendi subiectum in illa, cuiusmodi est nomen respectu propositionis, et natura respectu entis naturalis. Unde glossa²⁰⁴ 15 ad dicta ARISTOTELIS de VI *Metaphysicae*, adducta pro opinione AVERROIS, parum valet.
- 119 Rationes etiam pro AVICENNA principales²⁰⁵, de ‘quia est’ et ‘quid est’, nihil valent, cum metaphysica necessario sit scientia quia de Deo, secundum omnes, quia Deus non est aliter a nobis 20 cognoscibilis.
- 120 Rationes vero de passione et principii²⁰⁶ bene solutae sunt prius²⁰⁷ in sustinendo opinionem COMMENTATORIS.

1 ipsum] eum FG | sic om. L | Avicenna om. L | quod] mg. L² 2 metaphysica om. BL | est] mg. L² | Deo] eo B | cum] lin. K² | cum — ipso om. L 3 metaphysicus] metaphysica AH 4 quia] quod L | Deus non est] mg. E¹ 5 quia] lin. E² 6 Similiter] Sequitur G Sicur K² Sic est mg. K² | huius] istius DFM | non] lin. E² om. B 8 naturalis] mg. E² om. B | metaphysica] metaphysicus DF | considerat] ante principaliter H om. F 9 cognitio] consideratio F 10 quaeritur] intenditur F 11 etiam om. K | quia om. M 12 Ex] adnot. Haec ratio solvitur (resolvitur M) f. 2 col. 3 in fine (mg. E²) E²M | ratione] responsione HK om. F 13 non om. E | aliqua scientia] s. a. BE 14 in] mg. M² add. scientia E | in — naturalis] ita non est L om. DF | illa] mg. M² om. DF | cuiusmodi] eius K² restit. mg. K² | est] add. ut H | nomen] nec C natura G inductio M add. (mg. B²) vel B²DF add. mg. dictio B² add. lin. dictio E² 15 naturalis] mg. B² lin. E² add. etc. A | Unde glossa] g. u. C 16 ad om. BEH | dicta] dictum C dictorum BE | de om. AC | adducta] adductum C ad dicta H add. in littera VII B 17 parum] non H 18 Rationes] Responsiones CEFGLHM restit. lin. E² | etiam post Avicenna A autem E om. AG | pro] lin. E² om. BM | Avicenna] Avicennae M | est om. BCEL | et quid est om. H 19 nihil] non H add. omnino F 20 Deus] mg. L² | aliter] alias E 22 Rationes] Responsiones BCFGHLM | passione] passionibus H | et] add. primis DFM | bene om. GHK | solutae sunt] solventur ante bene A 23 in om. H | sustinendo] suscipiendo L | Commentatoris] not. mg. f. 1 col. 1 E¹

²⁰³ Videlicet, contra quantum; cf. supra n. 111.

²⁰⁴ Cf. supra n. 14-15

²⁰⁵ Cf. supra n. 74-75.

²⁰⁶ Cf. supra n. 76-78.

²⁰⁷ Cf. supra n. 25-29.

Ratio vero pro AVICENNA, facta contra COMMENTATOREM 121 superius²⁰⁸, non valet. Licet enim metaphysica, considerata a parte scibilibus, hoc est, si sic sciretur sicut scibilia nata essent sciri, esset scientia propter quid, tamen metaphysica, ut est a nobis scibilis, est 5 necessario scientia quia de Deo, ut patebit²⁰⁹. Primam depingit PHILOSOPHUS; vix secundam tradit.

Ad illud²¹⁰ etiam quod arguit HENRICUS in *Summa*, XIX, 1²¹¹, 122 quod “subiectum in scientia debet esse primum scitum”, sub cuius ratione omnia alia sciuntur, sicut obiectum respectu potentiae; Deus 10 autem non cognoscitur hic nisi ex effectibus, quia non ex eius cognitione cognoscuntur alia, — respondeo quod est verum de primo scito, primitate principalitatis et intentionis, non executionis. Patet de nomine et verbo in *Perihermenias*²¹².

Item, potest sic argui: notitia scientiae et habitus scibilis 123 virtualiter includitur in notitia subiecti primi et formalis illius habitus, quia in eius notitiam omnia posteriora reducuntur secundum eorum cognitionem. Si ergo ens, et non Deus, ponitur subiectum in metaphysica, sequitur quod notitia sapientialis, quae habetur in metaphysica, virtualiter includitur in notitia entis. Sed impossibile est cognitio- 20 nem perfectiorem includi virtualiter in cognitione imperfectiori. Ergo

1 Ratio] Responso BCFGHL | vero] add. prima GHK | pro Avicenna] per Avicennam B | facta] ante pro A | contra] mg. K² 2 superius] supra A om. F | enim om. G | metaphysica] mathematica F 3 essent] sunt ADFM 4 tamen] cum E 5 quia om. H | ut om. B 6 vix post secundam E ut (post secundam) M | tradit] tradidit AGHL 7 Ad illud] mg. A² om. H | Ad — Henricus] Responso Henrici G Ratio etiam habebitur(?) K² Qualiter arguit Henricus mg. K² | etiam] ergo (mg. A²) A²C | quod om. AHL | XIX] add. (lin. E²) quaestione E²K 8 1] 2 K 9 omnia om. DF | sciuntur] sciuntur DFM 10 hic nisi] n. h. B | non²] nec ADFL | ex²] in A 11 cognoscuntur] ante quia EM | quod] add. hoc AGL | est verum] v. e. ABEHM 12 scito] mg. A² | primitate] mg. A² lin. M² | principalitatis] praecognoscibilitatis C | non] add. autem A 13 in Perihermenias om. C 14 potest sic] s. p. M | notitia] notitiae C | scibilis] scientialis AL scientiae B sciti H 15 includitur] includuntur CE | notitia] notitiam M add. scibilis F | subiecti primi] p. s. EFG | formalis] formaliter G | illius habitus] h. i. B 16 eorum] lin. E² 17 ponitur] ponatur DFM 18 sapientialis] specialis D² restit. lin. D² 19 includitur] includetur DFM includatur EK | notitia] notitiam M | est] lin. G² om. K | cognitionem] mg. B²E² 20 perfectiorem] mg. K² | includi virtualiter] v. i. DF

²⁰⁸ Cf. supra n. 68.

²⁰⁹ Cf. infra n. 150-151.

²¹⁰ I. e. ad quantum; cf. supra n. 111.

²¹¹ Henricus Gand., *Summa* a. 19 q. 1 ad 3 (I f. 115K): “... quia igitur, ut dictum est, subiectum debet esse primum scitum in scientia et in eius consideratione, et post ipsum et sub ratione ipsius omnia alia”.

²¹² Cf. Aristot., *De interpr.* I c. 2-3 (AL II¹ 6-7; c. 2-3, 16a 19-b 25).

cognitio entis perfectior est quam cognitio circa Deum et substantias separatas. Cum igitur in cognitione Dei et substantiarum separatarum ponatur felicitas naturalis, ut patet X *Ethnicorum*²¹³, sequitur quod felicitas consistit in cognitione entis in quantum ens, quod falsum est, cum illa sit imperfectissima. Sic igitur patet improbatio quarti²¹⁴, et quomodo positio contraria sustineretur, de quo magis patebit inferius²¹⁵, et quomodo ad illa pro quarto respondetur.

124 Sed contra positionem contrariam sunt dubia alia a praedictis, quae inferius tanguntur post responsionem ad quaestionem²¹⁶. [38]

125 Contra quintum²¹⁷ superius argutum est de univocatione²¹⁸, quoniam Deo et Intelligentiis non videtur esse aliquid commune univocum secundum communem opinionem; ergo non potest esse aliqua una scientia de aliquo communi Deo et Intelligentiis.

126 Confirmatur: quia in nullo speciali magis uniuntur Deus et substantiae separatae quam Deus et substantiae corporeae. Ergo si propter aliquam unionem sit totum illud genus entium ponendum unum subiectum, pari ratione et genus substantiarum corporearum.

1 cognitio] conclusio C | perfectior] perfectae L | est] ante perfectior BELM erit DF | quam cognitio] cognitione BE | circa] contra K' restit. mg. K² | et] add. circa C 3 patet] add. ex AM 4 consistit] consistat AH | cognitione] speculatione BE' restit. mg. E² 5 improbatio] in primo G 6 quomodo om. F | positio] probatio A | contraria] quarta ACGHKL | sustineretur] sustinetur BEH suscitaretur M | patebit inferius] i. p. A 7 illa] ista FK 8 Sed om. H | Sed — quaestionem om. A | dubia alia] alia duo E 9 quae om. L | tanguntur] tangetur L | post responsionem] prima responsione L | quaestionem] not. Nota quod hic plus habetur quam in alia exemplaria: dimidia columna mg. F² 10 quintum] quae L | superius argutum] a. s. A | est] ante superius A om. BE | univocatione] unione L add. entis DFM 11 quoniam] quomodo FM add. scilicet A | et] lin. G² | Intelligentiis] creaturae A | non] nihil A | non — Intelligentiis] mg. B² | esse post aliquid E om. AH | aliquid post univocum F aliquid D | commune om. B²CD 12 communem om. G | opinionem] add. Commentatoris G | non] nec A | potest om. A | esse om. FK | aliqua post scientia B²C om. AEGHL 13 aliquo] subiecto mg. B² | Deo] add. et creaturae A | et] vel A | Intelligentiis] add. esse F 14 uniuntur] univocantur (lin. L²) BL² unitur DH 15 substantiae² lin. M² om. DF 16 unionem] univocationem FGKL unitatem E | sit om. FH | totum] tantum B om. DF | entium] add. sit F | ponendum] ponitur H 17 unum] ante genus (lin. E²) DE² | genus] add. aliarum E | substantiarum] mg. E² | corporearum] add. separatarum G

²¹³ Aristot., *Eth. Nic.* X c. 8 (AL XXVI³ 358-360; K c. 7, 1177a 12-b 13); X c. 10 (AL XXVI³ 362-364; K c. 8, 1178b 7-32; 1179a 22-32).

²¹⁴ I. e. Avicenna ponens Deum non esse subiectum in metaphysica (supra n. 111); cf. improbatio huius positionis, supra n. 115-121.

²¹⁵ Cf. infra n. 130-136.

²¹⁶ Cf. infra n. 137-145.

²¹⁷ Cf. supra n. 111.

²¹⁸ Cf. supra n. 34. 43.

— Et confirmatur: quia scientia communis non magis est de una specie quam de alia.

Si vero dicatur quod sit una scientia de illis separatis propter unitatem attributionis, igitur primum erit per se subiectum, vel igitur non magis in speciali de Intelligentiis quam de corporalibus — nisi forte quia sunt nobiliora entia, et immediatius attribuuntur ad primum; aut nisi dicatur quod de cognoscibilibus de ipsis in speciali non est a nobis specialis scientia tradenda —, et ideo magis congrueret illud modicum, quod de eis est loquendum, dicere in scientia de primo. Tamen quantum est ex natura scibilis, ita esset diversa scientia a metaphysica sicut de substantia corporea.

Et secundum hoc, divisio PHILOSOPHI de scientiis speculativis, VI huius²¹⁹, tenet de traditis et a nobis rationabiliter tradendis, non de omnibus ex parte naturae scibilium. Igitur Intelligentiae non sunt hic subiectum nec pars, sed hic sunt considerandae propter propinquitatem ad primum, cum hoc quod de eis modicam possumus habere notitiam naturalem.

Ad omnes auctoritates PHILOSOPHI pro quinto²²⁰ dicendum quod vocat Deum 'primas causas' propter multas perfectiones causalitatis, quia angeli secundum ipsum nihil causant nisi movendo²²¹. — Ad illud pro illo, patet ex dictis responsio.

[B. — De modo quo Deus potest poni subiectum metaphysicae]

[39] His sic pertractatis, videndum est de principali proposito, quod 130

1 quia] quod AD | magis est] e. m. AEK 2 quam] add. alia L | de om. GH | alia] aliis A 3 sit] add. tantum E 4 erit] est CDEFLM | vel om. AGHK 5 magis] add. (lin. E²) est DE²FM | corporalibus] corporeis A corporibus F | nisi] vel E 6 quia] ante forte E quae F | sunt om. GHK | et om. GHK 7 nisi] lin. B² si H | cognoscibilibus] cognitionibus B cognoscentibus K | de² om. AM | non est post nobis F 8 specialis scientia] scientia in speciali ADF | scientia] add. in speciali vel H | magis congrueret] c. m. A 9 eis] his H | in] de G' restit. lin. G² 10 ex] de H | scientia] lin. M² om. F 12 Et — hoc] Si haec L | Philosophi] add. in VI A 13 VI huius om. A | tenet] ante VI BE valet L | et om. FGHK add. de A | a nobis post tradendis A | rationabiliter] add. et F 14 ex] a A | naturae] add. ipsorum A 15 pars om. K | sunt² om. GHK | considerandae] = pv consideranda rell. 16 quod om. F 17 notitiam post naturalem B scientiam A 18 omnes om. K | Philosophi om. CFGHKL | pro om. DFM | quinto] quarto B'E restit. lin. B² om. DFM | dicendum] dicimus H 19 primas causas] primam causam LM 20 secundum ipsum post causant A 21 illud] rationem AL rationes GHK | illo] isto ADFM | dictis] not. (del. lin. ubi vacat B²) supra ubi vacat B | responsio] ante ex FM 24 His] adnot. mg. Secundus articulus. Nota quomodo Deus potest poni subiectum metaphysicae F¹

²¹⁹ Aristot., *Metaph.* VI t. 2 (AL XXV² 117-118; E c. 1, 1026a 18-19).

²²⁰ Cf. supra n. 14-18; 'pro quinto' cf. n. 111.

²²¹ Cf. supra n. 44.

modo scilicet Deus potest esse subiectum metaphysicae²²².

131 Et dicendum est quod, supposita distinctione scientiae prout dicitur habitus conclusionis et prout dicitur aggregatio multorum habituum, tam principiorum quam conclusionum, aliquam tamen convenientiam habentium — de qua distinctione patet, scilicet quaestione prima VI huius²²³ —, Deus potest esse subiectum huius scientiae primo modo propter quid, tam secundum responsionem ad secundam rationem principalem secundum opinionem COMMENTATORIS²²⁴, quam secundum illam additionem quae superius posita est ad impediendum rationem primam factam contra opinionem COMMENTATORIS²²⁵. Quoniam sicut ibi dictum est: “si prius naturaliter et aliud potest esse medium sciendi posterius naturaliter et aliud, hoc non est in quantum ‘aliud’, quia hoc accidit, sed in quantum ‘hoc,’” ut ibi patet. Et ideo non cogit illa ratio prima²²⁶ facta contra opinionem COMMENTATORIS.

132 Similiter potest esse subiectum primo modo²²⁷ in scientia quia. Supposito enim quid dicitur per nomen, si tale est causa talis

1 scilicet] lin. E² ante quomodo A | potest esse] est H | esse] add. primum BE | subiectum metaphysicae] in metaphysica AGHK | metaphysicae] add. sive potest esse subiectum H 2 dicendum] sciendum BE' restit. lin. E² | est om. H | quod om. H | scientiae] de scientia A 3 conclusionis] conclusionum A 4 tam — conclusionum] quam c. t. p. A | conclusionum] conclusionis DM 5 qua] quadam G | distinctione] lin. E² dicendum M om. BG | scilicet] in HK om. AGL | quaestione] quod M 6 prima] illa H | VI post huius BCEGKLM cap. G | huius post scientiae F om. AGHK 7 modo om. CM | quid om. L | tam] lin. B² ante propter A add. quam L | responsionem] rationem CG 8 rationem principalem] argumentum principale A 9 illam] istam F | additionem] add. extra AGHK add. ad secundum adiectionem L | quae] quaestione H | est om. H 10 rationem primam] p. r. M 11 sicut] sic L | ibi] prius E om. B | dictum] dicta L | si] add. lin. enim L² 12 et aliud om. G | potest — aliud] mg. B² | naturaliter om. A 13 est] add. hoc F | quantum] add. est L | hoc] add. mg. B³ | est prius naturaliter et illud posterius B²DEF add. lin. prius L² 14 ibi post patet DFGKM hic H | cogit] concludit DF | illa] ista BEFH | contra om. K 16 primo modo om. A | in] mg. K² om. G | quia] add. et hoc primo modo A 17 enim om. F | quid] quod EM | tale] talis ABGK illud L | causa om. AGK | talis om. GK add. est BH

²²² Cf. **Albertus M.**, *Metaph.* I tr. 1 c. 2 (XVI¹ 5a): “Sunt autem quidam Latinorum logice persuasi, dicentes Deum esse subiectum huius scientiae, eo quod nobilissimae scientiae dicunt debere esse nobilissimum subiectum et primae scientiae primum subiectum et divinae divinam et altissimae altissimum; et huiusmodi multa ponunt secundum logicas et communes convenientias, et hi more Latinorum, qui omnem distinctionem solutionem esse reputant, dicentes subiectum tribus modis dici in scientia, scilicet quod communius subicitur aut quod certius aut quod in scientia dignius est. Et primo modo dicunt ens in ista subici scientia et secundo causam et tertio modo Deum, et hanc scientiam non a toto, sed a quadam sui parte dignissima vocari divinam. Sed ego tales logicas convenientias in scientiis de rebus abhorreo, eo quod ad multos deducunt errores”.

²²³ Cf. infra lib. VI q. 1 n. 8-12.

²²⁴ Cf. supra n. 25-26.

²²⁵ Cf. supra n. 32.

²²⁶ Cf. supra n. 30-31.

²²⁷ I. e. subiectum ut habitus conclusionis; cf. supra n. 131.

effectus, ex effectu potest concludi tale, et esse, et hoc esse, et hoc tam quantum ad essentialia quam quantum ad proprietates, et hoc demonstratione quia. Sed nihil potest sic concludi de ipso ex effectu nisi illud sit sine quo non potest esse talis effectus.

[40] 5 Potest etiam esse subiectum scientiae secundo modo dictae²²⁸. 133

Vel quae tantum aggregat conclusiones de Deo propter quid vel quia ostensas. Et talis scientia, si qua esset, esset una — maxime in illo genere — unitate subiecti²²⁹.

Vel quae aggregat multas conclusiones et principia de Deo et 134 aliis attributis ad ipsum ut ad primum, in quantum ad ipsum attribuuntur. Et talis esset una ex unitate subiecti, non sicut prior, sed quia ad rationem subiecti alia attribuuntur, cum consideratio illa de aliquo sit simpliciter prima quae considerat ipsum sub prima ratione sub qua est considerabile. Et ens creatum, licet sit univocum sub ratione 15 primi entis, considerari potest in quantum ad ipsum attribuitur. Et ita prima consideratio de omnibus entibus erit talis in quantum attribuitur ad primum ens, non ad substantiam. Igitur si metaphysica est prima scientia, erit de omnibus secundum hanc rationem. Aut igitur considerantur ibi in quantum attributa, quia ex notitia Dei ibi 20 cognoscuntur; aut quia ex eorum notitia Deus cognoscitur. Primo

1 effectus] add. lin. et L² | et om. DE | esse om. D | hoc esse] del. D² e. h. H om. M add. et GK | esse] add. tanquam E' del. E² | et³ om. C | hoc] add. ex hoc K 2 quantum] add. ad accidentalitatem et H 3 demonstratione] demonstrative C | sic post concludi F | ex om. K 4 sit] sic supponitur L om. G | esse post effectus BE add. causa AGHK 5 etiam] tamen K 6 Vel om. DF | conclusiones] add. lin. et M² | Deo] add. et BFL add. (mg. M²) et de aliis attributis (altissimis M²) ad ipsum et GHKM² 7 vel] et AF'G restit. lin. F² | qua] quae AGHK | esset om. H | una maximae] m. u. E 9 Vel] Et M om. K | quae om. B | conclusiones] lin. E² | et] add. de DF 10 primum] ipsum A | ad³ om. A 11 attribuuntur] attribuitur L | Et] Quia F | esset] est A | ex om. CF | non post prior F | sicut] sic L 12 cum om. K | consideratio] consideratione G 13 prima] ante simpliciter A om. G | prima ratione] r. p. H 14 creatum] add. licet contentum C | creatum — univocum] mg. E² quodlibet sicut contentum B'CH'L add. sub primo ente BH add. ultra mg. constet B² add. ultra et ens creatum sed sic unius hoc in aliquo H | licet] add. creatum K | ratione] est E 15 primi entis] primo ente E | considerari potest] p. c. H | attribuitur] add. tamen F | Et om. AG 16 ita] ista EF illa H | prima] lin. D²M² om. F | erit] esset F est L | talis] universalis BE 17 attribuitur] attribuuntur HK | primum] lin. E² ipsum FH | ens] lin. E² | non] add. autem A | ad] add. mg. vel B² | substantiam] secundum (mg. B³) B²CL | Igitur si] Si i. H 18 est] sit A | erit] est CEFGLM om. B | secundum hanc rationem] sub ista ratione A 19 considerantur] considerabuntur DF considerabunt M | attributa] add. aut HK | notitia] cognitione BEH | ibi] illa L 20 aut] lin. M² | aut — cognoscitur] mg. E² | Deus] add. ibi G

²²⁸ Scilicet, ut aggregatio multorum habituum; cf. supra n. 131.

²²⁹ Cf. **Aristot.**, *Anal. post.* I c. 28 (AL IV³ 240; A c. 28, 87a 38-b 1): “Et scientia una est in qua est subiectum unum, et ostendit omnes res quae insunt ei per mediationem rerum quae sunt sibi essentiales aut concomitantur eam per se. Scientiae autem diversae sunt quarum principia sunt diversa et non sunt una et eadem, et subiectum in una earum est praeter subiectum in altera”.

modo esset illa de Deo, et esset scientia propter quid. Secundo modo, quia.

135 Primo modo²³⁰ natae essent istae res cognosci, et haec scientia esset prima de eis, quia est de eis in quantum attribuuntur ad simpliciter primum. Non sic quod ibi non cognoscerentur res omnes 5 secundum propriam essentiam (aliter enim non cognoscerentur), sed cognitio essentiae ipsarum haberetur in quantum attribuuntur ad ipsum Deum. Talem metaphysicam habet Deus, sed non est sibi scientia, quia non est ex notitia sui discursive de aliis acquisita; quamvis enim sciat alia esse per ipsum, non tamen scit ea quia scit se — quod 10 requiritur ad scire. Talem metaphysicam imperfectam potuerunt forte angeli habuisse si fuissent multo tempore viatores, et ex notitia naturali Dei potentes discurrendo aliorum notitiam acquirere.

136 Secundo modo²³¹ tantum potest homo nunc metaphysicam habere (quidquid sit de notitia naturali Dei beati vel in statu inno- 15 centiae), quia nunc 'omnis nostra cognitio oritur a sensu' tantum²³². Igitur sic potuit tradi a PHILOSOPHO. Potest igitur prima scientia possibilis homini per rationem naturalem acquiri, et poni scientia quia — et de Deo ut de subiecto primo, et de omni ente ut de materia in quantum attribuitur ad primum ens —, quae nec supponet Deum esse, 20 nec ab eius notitia incipiet ad cognoscendum alia, licet utrumque

1 modo] *add. lin. si B² | esset illa | i. e. BE | et | exp. lin. B² 3 istae] rationes G² illae (lin. G²) AG²H om. F | res] lin. G² 4 prima om. L | eis] ente G | quia — eis] *mg. B²E² om. C | est] esset *mg. B² 5 simpliciter primum] p. s. G | Non] Nec F | quod] quia B | non] ante ibi DFM om. AC | omnes post essentiam AGK om. H 6 secundum] lin. M² | enim om. ABGHK 7 essentiae] esse BE | ipsarum] earum DFGM 8 ipsum om. AGHK | sibi scientia] s. sibi B 9 non om. M | est om. DF | de] ab A | enim om. A 10 esse] lin. E² | tamen] lin. K² ante non EL om. A | scit] sit H' *restit. lin. H² | ea] illa A 11 forte angeli] a. f. BE 12 fuissent] *add. in B | et om. L | ex om. G | naturali Dei] D. n. DFM 13 potentes] potuissent HK potestates G | discurrendo] incurrendo H' *restit. lin. H² | aliorum notitiam] n. a. A 14 tantum] ante modo A post potest F om. GHK | nunc post metaphysicam (lin. B²) B²E modo A om. K 15 sit] scit H | Dei om. ABDEF *addunt ipsius A et G vel H 16 nunc] tunc M | nostra cognitio] c. n. HM | oritur] ortum habet A oriatur K | a] ex H | Igitur sic] Sic i. BE 17 potuit post tradi A potest G 18 hominij] haberi D | rationem] scientiam E' *restit. *mg. E² | et om. AGHK | et] lin. B² vel F est L om. E 19 ut] *add. de obiecto vel D | de² om. F | subiecto] obiecto CLM *add. vel obiecto F | ut² de materia] spat. vac. H 20 attribuitur] attribuuntur AH | supponet] supponeret EM supponit K 21 incipiet] incipiat(?) C inciperet M | alia om. F | licet] sed AGK***********

²³⁰ Scilicet, ex notitia Dei cognoscuntur res; cf. supra n. 134.

²³¹ I. e. Deus cognoscitur ex notitia rerum; cf. supra n. 134.

²³² Aristot., *Anal. post.* I c. 18 (AL IV¹ 40; A c. 18, 81b 6-9): "Inducere autem non habentes sensum impossibile est. Singularium enim sensus est; non enim contingit accipere ipsorum scientiam. Neque enim ex universalibus sine inductione, neque per inductionem sine sensu"; cf. *De sensu et sensato* c. 6 (c. 6, 445b 16-17); *Auctoritates Aristotelis* (ed. J. Hamesse p. 197): "Intellectus noster nihil intelligit sine sensu".

oporteret si esset scientia propter quid. Sicut enim in scientia quia, proprie dicta, non praesupponitur de subiecto nisi tantum quid dicitur per nomen, et concluditur tam esse quam quid est, ut praedictum est²³³, similiter potest esse in scientia quia aggregata. Quod enim 5 in alia scientia posset probari Deum esse 'quia' et non in tali, esset inconueniens, cum talis consideret effectus ita immediatos eius, sicut aliqua alia. Quare etiam scientia quia non probat propter quid subiectum esse; quare etiam scientia propter quid praesupponit subiectum esse et quid est, cum hoc posset probare per principia subiecti, si 10 habet principia.

[C. — Dubitationes circa hanc positionem earumque solutio]

[42] Sed circa hanc positionem sunt aliquae dubitationes. 137

[DUBITATIO PRIMA] — Prima dubitatio est circa hoc quod poni- 15 tur Deum esse subiectum in metaphysica, et quod consideret entia ut attribuuntur ad Deum, quoniam consideratio entium in quantum entia videtur esse prior quam in quantum attribuuntur ad primum ens; igitur erit alia metaphysica prior, quae consideret entia in quantum entia, quam illa quae ponitur de Deo ut de subiecto. Antecedens 20 probatur:

Tum quia absolutum est ante respectivum.

Tum quia praemissa est cognoscibilis ante conclusionem et ante rationem conclusionis; et ex esse entium in quantum entia, tanquam ex primo effectum, concluditur esse de Deo.

25 Tum quia ex quo entia, in quantum entia, videntur cognoscibilia absque illa attributione — cum sint absoluta, et respectus non est de

1 oportere] *mg. K² | si] ad hoc quod A | propter — scientia] *mg. L² 2 non — subiecto] nisi supponitur A | tantum om. H | quid] aliquid E 3 et] quam B' *restit. lin. B² om. L | ut praedictum est] ut dictum A om. K 4 aggregata] congregata H 5 quia] lin. B²E² 6 talis] nihil A | consideret] communicaret D concluderet F considerat H desideret L | ita] *mg. E² om. K 7 aliqua] lin. H² illa A | alia] scientia AE *add. alia A | Quare] Similiter G | Quare — esse om. L | scientia] *add. propter C | quia om. M | probat] *add. nec posset probari H | propter quid] *mg. D² suum F 8 quare — quid] *mg. K² | subiectum om. GH 9 et om. D | est] *add. et tamen L | posset] non possit A 13 circa] contra A'H *restit. lin. A² | positionem] *add. (del. lin. A³) primam A' | aliquae dubitationes] d. a. E 14 Prima] *add. enim CEHL | dubitatio om. C | ponitur] *add. lin. scilicet L² 15 consideret] considerat AM | ut] in quantum ABE 16 quoniam] quia E contra lin. C² 17 esse om. F 18 erit] esset F | prior] proprius L | consideret] consideraret A 19 illa] ista BE 21 quia] lin. A²G² | respectivum] relativum A respectum BE 22 cognoscibilis post conclusionem BE | conclusionem] cognitionem M 23 in quantum entia post effectum F 24 effectum] *add. consideratur et A 25 ex quo] del. lin. B² | quo om. F | in quantum entia om. BCEFM | videntur] lin. G² *mg. K² 26 respectus non] rursum G****************

²³³ Cf. supra n. 132.

essentia absoluti —, quae esset illa scientia quae consideraret entia in quantum entia sine tali attributione? Videtur enim quod sit ponenda alia metaphysica.

138 Item, ita attribuuntur omnia entia in speciali ad primum, sicut in universali, sub ratione entis; ergo illa scientia una est de omnibus, 5 et in universali et in particulari. — Confirmatur: quia Deus qui habet metaphysicam propter quid, ita per essentiam suam cognoscit omnia in particulari sicut in universali.

139 Item, tertio sic: non attribuuntur ad primum ens nisi in triplici genere causae, et hoc non necesse secundum veritatem. Sicut igitur 10 non posset esse metaphysica de eis in quantum attribuuntur primo modo, ita nec secundo²³⁴.

140 [RESPONSIO AD PRIMAM DUBITATIONEM] — Ad primam rationem²³⁵ istius dubitationis dicendum est quod illa consideratio, qua considerantur entia in se, prior est prioritate originis — sicut probant 15 duae probationes²³⁶ —, sed non prioritate intentionis. Et primum subiectum ponitur cuius cognitio principaliter intenditur; vel ad quod, ut ad principium, tota aggregatio multarum cognitionum principaliter ordinatur.

141 Ad tertiam probationem²³⁷, dicendum quod illa scientia esset 20 pars metaphysicae. Sicut si traderetur cognitio de materia et forma, et relinqueretur completa traditio de ente naturali, esset physica imperfecta; vel de nomine et de verbo et nihil de enuntiatione,

1 essentia] ratione F | absoluti] *add.* sive essentia absoluti F | esset] est BCE erit DM | illa] ista DF om. K | consideraret] consideret BCDEFLM 2 sine] ex BE | Videtur — metaphysica] mg. M² | ponenda alia] a. p. B 3 alia] *add.* a. A 4 ita] lin. B² isti L | speciali] *add.* mg. tanquam L² 5 in universali] om. A | est] erit GHK | omnibus] *add.* entibus F 6 et om. B | in om. L | et] *add.* etiam A | quia] quod B | qui] quia scientiam F quia Deus A | habet metaphysicam post quid F 7 cognoscit omnia] ante per A 8 particulari ... universali] universali ... particulari DF 9 Item] *add.* hic C | sic] *add.* entia HK | triplici genere] g. t. B 10 necesse] necessitate A necessario BHK *add.* (lin. E³) est DE²FM 11 de eis post quantum BM | primo] illo H 12 ita] sic F | secundo] *add.* modo F 13 rationem] responsionem K 14 istius] illius BCLM *add.* primae A | est om. AG | illa] ista AF | qua] quae HK | qua considerantur entia] entium A 15 in] secundum A | est] ante prior H post originis B | originis] *add.* unde ubi considerantur in attributione, ibi et in se, sed in se propter primum, sic igitur est prioritas originis F 16 probationes] propositiones CH *add.* sive propositiones F | prioritate] proprietate H | primum subiectum] s. p. E 17 principaliter] universaliter CDFLM | vel om. K | ut] ubi K' *restit.* lin. K² 18 ad] *add.* primum GHK | principium om. G | tota aggregatio] congregatio K | cognitionum] conclusionum DEFH 20 tertiam] secundam A'H *restit.* lin. A² | probationem] propositionem CH | illa] ista AEF 21 traderetur] tradatur A 23 nihil] consideratio F

²³⁴ Cf. supra ad finem n. 134.

²³⁵ Cf. supra n. 137.

²³⁶ Cf. supra n. 137.

²³⁷ Cf. supra n. 137.

relinqueretur enim consideratio principalis considerabilis. Non enim esset simpliciter alia scientia, quia illa quae est de primo habet de illis tractare in quantum entia. Unde ubi considerantur in attributione, ibi in se; sed in se considerantur propter primum.

5 Ad secundam rationem²³⁸, dicendum quod condiciones 142 principales concludendae de primo ente sequuntur ex proprietatibus entis in quantum ens. Speciales enim condiciones entis non concludunt primo aliquid de ipso, ideo tantum considerat de ente in communi. — Contra: quaecumque insunt enti in quantum ens, insunt 10 Deo; igitur per illa non concluditur aliquid de Deo.

Ad tertium²³⁹: licet non sit necessaria causa respectu esse 143 aliorum, tamen est necessaria causa quod proprietates aliorum insunt ipsis. Quia enim ipse est actus purus, ideo ens dividitur per actum et potentiam. — Contra: quomodo condiciones entis intelliguntur, cum 15 non sint sensibiles?

[DUBITATIO SECUNDA] — Item, secunda dubitatio: quae est illa 144 ratio in primo ente secundum quam consideratur ut per se subiectum in metaphysica?

[RESPONSIO AD SECUNDAM DUBITATIONEM] — Ad hoc dicen- 145 dum quod non est ratio naturaliter cognoscibilis. Tum quia haec ratio est accidentalis, ita quod natura eius in se non considerabitur, sicut nec corpus sub motu. Tum quia illa pertinet ad modum scientiae, et ratio subiecti praesupponitur modo scientiae. Tum quia illa ratio communis est omnibus subiectis scientiarum. Tum quia ista ratio nihil ponit

1 relinqueretur] relinquitur AL' *restit.* lin. L² | enim] quae esset F om. EM 2 esset om. A | quia — considerantur om. H | illa] ista F om. B 4 ibi] *add.* et BE | sed] scilicet D om. B | in om. BD | se² om. B 5 secundam] tertiam A | condiciones principales] p. c. H 6 sequuntur] consequuntur F | ex] *add.* condicionibus vel (et B) BE 7 non om. L | concludunt] mg. K² 8 ipso] primo B *add.* et BEM 9 Contra — Deo²] mg. G¹ | Contra] *add.* secundum G¹ 10 illa] ista mg. G¹ | de] a H 11 tertium] aliud A tertiam H | respectu esse om. A | esse aliorum] a. e. F 12 quod] lin. D² quia BE 13 ipse om. H 14 Contra] *add.* tertiam AG | Contra — sensibiles om. K | condiciones entis intelliguntur] intelliguntur concludi communes passiones entis A 15 non] enim(?) D quae L 16 secunda] alia A | est om. G | illa] ista AFH 17 ratio om. G | quam] quod D 19 hoc] tertiam dubitationem A | dicendum] *add.* est H 20 non est] lin. E² | ratio] *add.* rationis ACLM *add.* illa communis E *add.* communis H | naturaliter cognoscibilis] c. n. H | ratio² om. B 21 est] *add.* ei BE | ita] lin. E² om. B | quod] quia E' *restit.* lin. E² | natura eius] ut CL | eius] lin. D² consideraretur K ut H om. AG | non] nec H | considerabitur] consideratur F | sicut] sed L 22 nec] *add.* lin. continetur L² | corpus] motus(?) A totus C | sub motu] m. s. B | quia om. A | et] *add.* ideo M 23 ratio] lin. M² | Tum — scientiarum] mg. B² | illa] ista A 24 est] lin. F² | Tum] *add.* etiam A | ista] illa DFHKLM | nihil] nullam naturam A

²³⁸ Cf. supra n. 138.

²³⁹ Cf. supra n. 139.

in natura eius, sed tantum forte circa cognoscentem vel respectum ad ipsum. Nec etiam est ratio ista primi moventis; nec de aliqua ratione ad quam pervenit naturalis. Quia quamvis in eodem concurrant primitas movendi et essendi, tamen ex ratione ipsorum non includitur contradictio quod non necessario eidem inessent. Et ita naturalis numquam ostendit primum ens esse nisi per accidens, ita quod non ostendit aliquod ens esse primum, sed aliquod movens esse primum; sic nec aliquod ens esse ultimum, sed aliquod ultimum motivum. Si vero nihil causaret primum ens nisi per mutationem — quod forte non est verum, secundum PHILOSOPHUM²⁴⁰ —, adhuc efficiens in quantum efficiens dicit rationem universalem respectu moventis, ut quo scilicet aliquid est. Finis etiam est, non tantum motus, sed entitatis. Unde forte non ponetur subiectum secundum rationem huius duplicis primitatis, sed secundum rationem primitatis unitivae continentiae excellentis, quae est primitas aliqua formalis. Et secundum istam rationem alia attribuuntur verissime ad ipsum.

146 Contra: secundum istam rationem debet poni 'subiectum' quae primo concipitur et secundum quam demonstratur primo esse de ipso et omnes aliae proprietates. Sed talis non est haec primitas formalis, quia ista probatur, ut videtur, per alia prius ostensa ex effectibus.

1 tantum] tamen L | circa] del. K² om. L | cognoscentem] cognoscibilitatem BEM cognitionem H | vel om. CDFL 2 ratio post ista K om. G | ista] illa CEHKL add. ratio BE | moventis] motoris DF add. et CDF | nec] ut EGHK add. sic ACDF | aliqua] alia C 4 primitas] prioritas K | tamen] add. quia K | ipsorum] eorum EFG 5 quod] quia BE | non om. A | naturalis numquam] numquam n. BCGKL 6 ostendit] ostendet E | esse — ens om. M 7 aliquod — esse-3] mg. B² | esse — ens] mg. E² | sed] mg. K² | esse²] est C om. B² | primum² om. B² 8 sic] sicut mg. E² | nec] add. esse (mg. E²) CE²GL | ultimum] add. ens A | sed aliquod ultimum] mg. H² | ultimum² om. F | motivum] motum DEKLM 9 nihil] hoc C non (lin. K²) HK² | causaret] crearet L | quod] quia BG 10 non om. L | efficiens ... efficiens] effectus ... effectus BDFLM 11 dicit] lin. B²E² | respectu] idem H | ut] vel K 12 scilicet] not. secundum alias: cuius scilicet K | aliquid] aliud E | etiam] et CH | est non] n. e. K | tantum] causativum K 13 ponetur] ponitur C poneretur H 14 sed — primitatis] mg. F² | primitatis²] mg. B² unitatis A om. E | unitivae] unitate A unionem M | continentiae] mg. K² 15 aliqua] alia H | istam post rationem A illam H 16 alia] aliqua E | verissime] ante attribuuntur A post ipsum E 17 Contra — effectibus] mg. G¹ | secundum] secundam H om. K | istam] illam ABCHLM add. mg. secundam G¹ | rationem] responsionem (mg. G¹) G¹HK add. mg. illa K² add. lin. illud L² | debet] oportet mg. G¹ | subiectum] ratio subiecti K om. F add. ratio H | quae] quod L 18 concipitur] accipitur (mg. G¹) G¹H | quam] quod L | demonstratur primo] p. d. A | primo esse] passio H 19 Sed om. AG¹K | haec] hic HK om. BE 20 quia] cum K | ista] illa (lin. B²) B²HK om. G¹ | probatur post videtur A accipitur mg. G¹ add. cum accipitur K | ostensa] add. ut A | effectibus] add. non (add. lin. vero B²) primo sequitur istud ut videtur BEH

²⁴⁰ Aristot., *Metaph.* XII t. 36 (AL XXV² 213; A c. 7, 1072b 3); cf. supra n. 44-45.

[45] [TERTIA DUBITATIO] — Item, tertia dubitatio est: quare non potest metaphysica ordinari principaliter ad cognitionem primi entis ut ad finem, et tamen esse circa ens in quantum ens, ut circa materiam, "cum materia et finis non coincidunt"²³⁷?

5 [RESPONSIO AD TERTIAM DUBITATIONEM] — Respondeo quod hoc ideo est quia materia, circa quam principaliter agit scientia, est finis eius quantum ad cognitionem perfectam eius, praesupposito quid dicitur, sive quantum ad aliquem conceptum.

[QUARTA DUBITATIO] — Item, quarta dubitatio est: cum scientia de ente in quantum ens sit propter quid, quare scientia de Deo est tantum quia? Metaphysica est propter quid, quare etiam de Deo non est scientia propter quid? Nam habita prima proprietate eius de ipso, possunt aliae, ut videtur, propter quid de ipso ostendi.

[RESPONSIO AD QUARTAM DUBITATIONEM] — Respondeo quod tota illa scientia propter quid, quae est de ente in quantum ens, ordinatur ad quia de Deo. Metaphysica vero, ut est nobis possibilis nunc, non est principaliter scientia propter quid de Deo. Semper enim prima proprietas habetur quia. Et licet ex illa demonstretur secunda propter quid, tamen secunda non cognoscitur simpliciter propter quid, quia eius cognitio dependet ex cognitione quia primae passionis²³⁸.

Aliter potest dici quod passio prius conclusa quia de Deo semper est posterior et remotior ab eius essentia, quia propinquior

1 est om. A | quare] quia L | non] in rasura H 2 ordinari principaliter] p. o. FM 3 ut ad finem] ante ad cognitionem A | esse] ante tamen A | ens] omnes C om. F | in quantum] om. L | ut] sicut L 5 Respondeo — quia] Ad tertiam dubitationem A | quod hoc] om. BE 7 perfectam eius] e. p. BEM | praesupposito] praesupponi F praesupponitur autem BD add. autem DF 8 quantum ad] secundum A 9 dubitatio est om. A | est] add. propter quid (quaedam A) est (om. B) ABE | cum] lin. B²K² om. E 10 sit] add. scientia A | sit propter quid] mg. B² | propter om. E | quare scientia om. A 11 est om. A | quia] lin. G²H²K² add. et A add. (mg. B²) ex quo B²DF | Metaphysica — quid om. GK | quare] quia L 12 prima proprietate] prop. p. BE 13 eius om. BE | aliae post videtur F | de ipso ante propter A del. H² om. DF 14 Respondeo] Ad quartam pater A 15 illa] ista F 17 nunc post est G | principaliter] principalis G | scientia post quid E in rasura B | Deo] add. lin. enim B² | enim] ante Semper lin. B² om. CGLM | prima proprietate] prop. p. BE 18 quia] lin. E²G² | illa] ista FG | demonstratur] demonstraretur DEFHM add. scientia H 19 secunda] lin. E² om. B | non om. E 20 quia²] lin. B² om. DEFM 21 dici] lin. K² | prius post conclusa A prima H 22 essential] esse D scientia L

²³⁷ Cf. *Auctoritates Aristotelis* (ed. J. Hamesse p. 147): "Materia vero et efficiens numquam coincidunt, similiter materia et finis"; resp. Aristot., *Physica* II t. 70 (AL VII¹ 79-80; B c. 7, 198a 24-27).

²³⁸ Cf. *Duns Scotus, Ordinatio* I d. 2 p. 1 q. 1-2 n. 39 (II 148-149); *Quodl.* q. 7 n. [12] (ed. Alluntius p. 265-266).

effectui ex quo concluditur, ita quod semper in passionibus proceditur quia. Cuius signum est quia Trinitas, quae illi essentiae singularissimae inest, ex nullo effectu concluditur²⁴³.

152 [QUINTA DUBITATIO] – Item, dubitatio quinta est: si ens est unius rationis Deo et aliis, quare non potest ens poni primum subiectum 5 sub quo continentur omnia cognita, tam primum quam alia?

153 [RESPONSIO AD QUINTAM DUBITATIONEM] – Responsio: dato quod ens sit univocum, adhuc principale subiectum erit hic Deus, quia non traditur scientia propter cognitionem de ente in se habendam; tunc enim aequaliter intenderet cognitionem omnium sub ipso, quia 10 propter cognitionem totam eius primo. Sicut in aliis scientiis, numquam principale subiectum ponetur genus, quando de ipso et aliis speciebus traditur scientia principaliter propter cognitionem unius speciei, sed tantum tunc quando aequae primo de omnibus propter cognitionem de genere habendam, quantum ipsum est cognoscibile. 15

154 [SEXTA DUBITATIO] – Item, sexta dubitatio est: quoniam nihil de quiditate Dei particularius ipso ente a nobis hic concipitur. Immo quaecumque particulatio est per modum descriptionis, ut ‘animal risibile’, sicut cum dicimus ‘ens primum’. Igitur si metaphysica sit de conceptu

1 ex quo] lin. B²E² | concluditur] excludit BE concludit H | ita] lin. B² om. E | passionibus] add. praesuppositis L 2 signum] probatio A | quia] quod L | quae] lin. B² om. E | illi] illius E eius F 3 inest] lin. G² quae Deus est E 4 dubitatio post quinta DFM om. A | quinta] quae L | est om. AH | ens] esse D | est] lin. K² post rationis E 5 rationis] add. in E | et] add. in E | ens ponit] p. e. AH | primum subiectum] s. p. F 6 continentur] contineantur B²E restit. lin. B² | omnia] add. alia F | cognita] cognoscibilia lin. B² | tam – alia] et etiam prius F | primum] principia H 7 Responsio] Ad quintum A | dato] dico L 8 quod] add. lin. si L² | univocum] unicum L² restit. lin. L² | erit] est BCDEFLM | hic] lin. E² 9 traditur] add. hic A | scientia] add. de ente A add. ista F | se] re CGL | habendam] habenda L 10 enim om. AG | aequaliter] essentialiter CEGHLM | intenderet] intender B | cognitionem om. A 11 totam eius] e. t. DFM | primo] probatio E passio K² restit. mg. K² om. CG | Sicut] Sic AK Possit G | scientiis] add. etiam A 12 ponetur] poneretur K | genus] igitur G nisi (del. lin. K²) K² om. H | quando] add. principaliter AG | et] add. de EK 13 principaliter] ante de EK post speciei DF 14 tantum post tunc H om. GK 15 de genere post habendam A | cognoscibile] add. (mg. K²) ponitur subiectum commune HK² 16 dubitatio] add. bona A | est] mg. H² om. FG | quoniam] quando D quam L² restit. mg. L² | nihil] vel E 17 quiditate] quantitate E² restit. mg. E² add. ipsius A | hic om. G | concipitur] percipitur H | Immo] Sed A Uno G² restit. lin. G² 18 particulatio] particulare M participatio EG | risibile] add. sit H add. sic cum dicimus animal risibile A 19 sicut] sic ACEGKLM | cum om. BE

²⁴³ Cf. *Duns Scotus, Lectura* prol. p. 1 q. un. n. 22 (XVI 8-9); *Ordinatio* prol. p. 1 q. un. n. 41 (I 23-25).

quem de Deo apprehendimus ut de primo ente – cuiusmodi conceptus est ut ‘animal risibile’ –, sequitur quod sit de ente per accidens.

Item, demonstratio qua demonstratur ‘primum’ de ente, naturaliter praesupponit conceptum primi entis, ita quod non sit ratio in se 155 falsa; sed hoc necesse est praesupponere de subiecto, quia alias ‘animal inanimatum’ posset poni subiectum. Hoc enim non tantum praesupponitur esse existentiae, sed ipsi esse quiditativo. Unde quod dicitur ‘per metaphysicam ostenditur Deum esse’, si intelligatur de actuali existentia, non est demonstratio, nec praemissa necessaria. Si autem intelligatur de esse quiditativo, verum est. Et sic praemissa non erit sumpta de existentia creaturae, sed de aliqua proprietate quiditative inhaerente, ex qua sequitur ‘primum’ inesse enti, vel ‘sum- 10 mum’, vel ‘perfectissimum’ vel ‘optimum’. Et ex hoc sequitur rationem illam, cui imponitur hoc nomen ‘Deus’, non esse rationem in se falsam, et ita alicuius quiditatis circumlocutivam, et ita Deum habere entitatem quiditative. Sed demonstratio concludens ‘primum’ de ente, cum sit particularis, non potest esse per naturam entis. Igitur demonstratio passionis transcendentis de ente prior est ista, sicut universalis particulari, sicut medium medio, sicut omnis demonstratio de numero 20 in communi est ante illam qua probatur aliquis numerus esse primus. Igitur metaphysica transcendens erit tota prior scientia divina, et ita erunt quattuor scientiae speculativae: una transcendens, et tres speciales.

[48] [RESPONSIO AD SEXTAM DUBITATIONEM] – Contra: eiusdem est 156 demonstrare conclusionem universalem et particularem de eodem subiecto. Hoc conceditur. Sed quid medium huius demonstrationis?

1 quem] quam nunc B | cuiusmodi – risibile om. K 2 sequitur – ente] mg. K² | sit] est (mg. K²) AK² 3 demonstratio] Deus C | demonstratur] dicitur CL | naturaliter] naturali E 4 praesupponit] praecedit AGK² restit. mg. K² supponit L | ita] ut G | quod] quia G | sit] lin. E² add. in se A 5 hoc] hic est A | est] lin. H² | quia] quae L | alias] mg. K² 7 praesupponitur] add. (lin. E²) ipsi ADE²F | existentia] ex natura D | sed] add. etiam A 8 dicitur] ostenditur G add. (mg. K²) quod DFK² | intelligatur] intelligitur ABCHL | actuali] accidentali ACL 9 existentia] substantia ex natura L | non] mg. H² nec B | est] mg. H² | demonstratio] Deus C Deo L | autem om. DF 10 intelligatur] intelligitur ABELM add. praemissa A | quiditativo] quiditatis L | non] nec K 11 erit] est BCDEFLM | existentia] essentia FL | aliqua] alia E 12 quia] hoc lin. F¹ | inesse] enti] mg. G² 13 vel] lin. B² om. E | perfectissimum] perfectum GHKM | perfectissimum vel optimum] o. vel p. DFM | Et] lin. L² praem. Item E | hoc] add. etiam D | sequitur] dicitur F 14 illam] aliam K | nomen] notum C | Deus] demonstratio DF | esse rationem] est ratio L | rationem] post falsam F 15 ita] add. esse E | alicuius om. AG | quiditatis circumlocutivam] quiditas circumlocutiva A | entitatem quiditative] q. e. FH 16 Sed] Et BE | demonstratio] est C | concludens] concludens H | primum] primo E 17 particularis] particulare K | non – per] mg. E² | Igitur] add. omnis ABDEF 18 ista] illa K 19 sicut om. BE | medio] conclusioni GHK 20 est ante] non est G | illam] istam F illa G | numerus] add. in communi DF | esse] est L 21 Igitur] add. ista F | erit] est CDFLM | tota] tunc BE | prior om. G | erunt] post scientiae A essent L 22 et] alia E add. aliae DF | tres] lin. B² om. E | speciales] specialia E

Omnis passio disiuncta inest communi primo et de omni – sed non praecise ut commune sed ut in pluribus; sic: ens primum vel secundum, quia entia sunt ordinata; igitur aliquod ens est primum. Sed si vis habere passionem disiunctam, da medium ad probandum omne ens esse primum vel secundum. Negabitur, si negetur ordo. Per quid probatur ordo nisi per speciales quiditates et ita non per ens? Ordo etiam praesupponit multitudinem. Per quid probatur multitudo de entibus?

157 Aliter vero datur medium sic. Hoc non negatur: omne ens est primum vel non-primum. Ultra: hoc ens – ut lapis – non est primum, ergo est non-primum. Omne ens non-primum praesupponit ens primum. Sed unde hoc? Hoc enim ex primitate debet probari. – Dicitur quod primae passionis entis sunt indemonstrabiles et propositiones immediatae.

158 Quomodocumque sit de hoc, si de ente primo ostendatur aliqua passio specialis, puta 'unum' vel 'sapiens', si non ponatur transcendens, videbitur exire metaphysicam, quia praesupponit cognitionem quiditatum specialium quarum haec sunt.

159 Unde eiusdem scientiae est demonstrare passionem communem et simplicem convertibilem cum subiecto, et passionem disiunctam convertibilem cum subiecto, et alteram partem illius passionis disiunctae de subiecto, demonstratione particulari. Et ideo ipsius metaphysicae est demonstrare passiones entis, ut unum, verum etc. de ente, si possunt demonstrari de eo, et primum vel secundum de ente, et esse primum de ente. Demonstrare vero aliquid de Deo, ut Deus, et de

1 disiuncta] distincta H not. secundum alias: distincta K | inest] in eo E | primo] ante communi BE prius H | et de omni om. K | de om. DG | sed] et A 2 commune] lin. E² omne H | ut² om. A | sic] lin. G² sicut E | ens] est lin. B² 3 aliquod ens] e. a. A | ens est] est ens G | primum] ante ens BE | si om. E 4 disiunctam] distinctam CGHK definitivam L | probandum] add. quod A | omne ens] e. o. F 5 si] sed K add. (lin. E²) enim DE²F | probatur] probabitur DFGHK 6 nisi] lin. D² | etiam] enim H' igitur M restit. lin. H² 7 Per] Propter E | quid] quod C quem DF 8 Hoc] Haec A | negatur] negetur GH | ens] esse G 9 Ultra] praem. Et A | ut] id est F illud G' restit. lin. G² 10 est non] non est FGKLM add. ens A | Omne] add. autem A add. enim K | ens non] n. e. D | ens primum] p. e. E 11 hoc] hic H add. est E | enim] non lin. B² om. E | debet] oportet G | Dicitur] add. enim F 12 quod] lin. M² | et] add. sunt C 13 immediatae] add. Dei K 14 Quomodocumque] Quidquid L | primo om. GHK | ostendatur] ostenditur A add. prima K 15 aliqua passio] p. a. K | puta om. G add. verum vel F | unum] omnium G' restit. lin. G² | si non] Deum G | ponatur] ponitur BCGKL 16 transcendens] add. non E | videbitur] videtur AF | quia] quae AD 18 Unde – scibilibum] text. sign. mg. Extra (fin. n. 159) B² | passionem om. F | communem] conclusionem G 19 et² – subiecto om. BC | disiunctam] distinctam GHKM definitivam L not. distinctam secundum alias vel disiuncte K 20 cum om. H | illius passionis] p. i. K 21 disiunctae] distinctae GHKLM discretas C 22 passiones entis] e. p. A | unum] add. et GHK 23 eo om. B add. vel (alias F) habet de eo DF 24 Demonstrare] Demonstrari E | Deo ut Deus] mg. E² | Deus] Deo B | de³ om. H

aliis substantiis separatis considerare secundum se, ad aliam scientiam particularem pertineret quantum est ex parte scibilibum.

[49] Contra: finis cognitionis metaphysicae est cognitio entis in summo, et hoc est in primo ente; ergo ad metaphysicum pertinet de primo ente considerare. – Item, felicitas est in actu cognoscendi metaphysicali et sapientiali, ex X *Ethicorum*²⁴⁴, et est in cognitione primi entis, ergo etc.

Ideo vitando quattuor esse scientias speculativas, et hanc ponendo de Deo, omnia naturaliter cognoscibilia de ipso sunt transcendencia. Finis huius est perfecta cognitio entis, quae est cognitio primi. Sed primo occurrens et notissimum intellectui est ens in communi, et ex ipso probatur primitas et alia, in quibus est consummatio.

Notandum vero pro demonstratione demonstrante passionem disiunctam de subiecto aliquo, quod correlativa aliqua – ut causa et causatum, prius et posterius – ex praemissa quae dicit unum illorum inesse alicui, sequitur alterum inesse alii, non de existentia sed de esse quiditativo.

Notandum etiam quod naturalis demonstrat aliquod movens esse primum, et ex illa ratione ostensa in se vera, movens primum ostenditur immobile, incorruptibile etc. Igitur metaphysica et naturalis scientia sunt de eodem per accidens. Sed de Deo est naturalis magis per accidens, quia summa descriptio ad quam pervenit de ipso quasi remotior est a quiditate Dei quam summa metaphysici. Sicut illa

1 separatis] mg. E² om. B | considerare] consideratis B consideratas E' restit. mg. E² om. HM | aliam – scibilibum] mg. K² 2 particularem om. K² | pertineret] pertinet (mg. K²) FGHK² 3 cognitionis] ante finis GKL | entis] entitatis CGHKL 4 ergo] sicut L 5 considerare] ante de A | cognoscendi] considerandi A 6 metaphysicali] intellectuali G | et om. K | ex om. G 7 entis] entitatis E 8 Ideo] Item CE | esse scientias] s. e. CDLM 9 Deo] add. et BE 10 cognitio entis] e. c. BE 11 primi] prima H | notissimum] notum B'DEFM nobilior lin. B² 12 et – consummatio] mg. M² | probatur] praedicatur D | primitas] add. (lin. E²) unitas DE² add. et unitas F | est om. A 13 vero] add. quod EGM | pro] de G om. M | demonstratione] passione G 14 disiunctam] distinctam CGKLM | aliquo] ante subiecto F isto EH | correlativa] corporalia K 15 quae om. G | illorum] istorum F om. M 16 inesse] esse GK | alterum] aliud E add. illorum A | alii] alteri ABH | sed om. E 18 Notandum etiam] Et notandum H 19 et – primum om. C | ex] de AGHK | illa] ista F | ostensa] mg. E² | se] re M | vera] natura D 20 ostenditur] subiectum K' restit. mg. K² | immobile] add. et DEF | metaphysica et naturalis] n. et m. F 21 Sed om. F | Sed – accidens] mg. E² om. K | est naturalis] a naturali A 22 quia] add. maior et H 23 metaphysici] metaphysica HK | illa] ista F

²⁴⁴ Aristot., *Eth. Nic.* X c. 8 (AL XXVI¹ 358-360; K c. 7, 1177a 12-b 13); X c. 10 (AL XXVI¹ 362-363; K c. 8, 1178b 7-32); X c. 11 (AL XXVI¹ 364; K c. 8, 1179a 22-32).

scientia est per accidens de homine, quae est de ipso in quantum
 complexionatus, ut medicina respectu illius quae esset de ipso in
 quantum homo. Tamen conclusiones eadem de eodem realiter,
 quod est ‘primum ens’, possunt probari per medium metaphysicum et
 physicum, sicut ‘terra rotunda’ per medium naturale et mathematicum. 5
 Et illa conclusio dicenda est metaphysica et naturalis, vel simpliciter
 talis, quale est medium immediatius sive magis per se respectu eius.
 Sicut ‘terra rotunda’ simpliciter est naturalis, quia medium propter quid
 simpliciter est naturale; medium mathematicum non est propter quid.
 Sed quis probabit quod idem est primum movens et primum ens? 10
 Metaphysicus in IV *Metaphysicae*²⁴⁵: ‘Si idem homo et homo albus’
 etc. ¶

1 accidens] *add.* magis A | ipso] illo A se ipso K 2 ut] sicut H | illius] istius F | quae] qui L
 | ipso] homine BE 3 homo] huiusmodi A | realiter quod est] B' inter quas est esse mg. B² 4
 medium *om.* A 5 sicut] mg. L² *add.* quod A | medium *om.* A | et] *lin.* M² 6 illa] ista G |
 metaphysica] metaphysicalis B mathematica E | metaphysica et naturalis] n. et m. F | vel *post*
 simpliciter BE et M *om.* A | simpliciter *om.* A 7 talis] tale E *om.* A | quale] qualis E |
 immediatius] *add.* sive perfectius F | magis *om.* E 8 Sicut] *add.* *lin.* illa B² | terra] *add.* est BEH |
 simpliciter] semper CEM | medium] mg. K² 9 simpliciter – quid] *rep.* M | medium] *add.* autem AH
 10 quis] quia G | probabit] probat G | primum] principium H 11 Metaphysicus] mg. H¹ | in *om.*
 AGHKL | homo albus] a. h. A | etc. *om.* DH *adnot.* explicit quaestio prima F

²⁴⁵ Aristot., *Metaph.* IV t. 12 (AL XXV² 69; Γ c. 4, 1007a 11): “Nihil enim obest esse idem et hominem et album et alia mille in pluralitate”.